

Mieszkańcy Poznania 2024

Opracowanie:

Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Data opracowania:

19.12.2025 r.

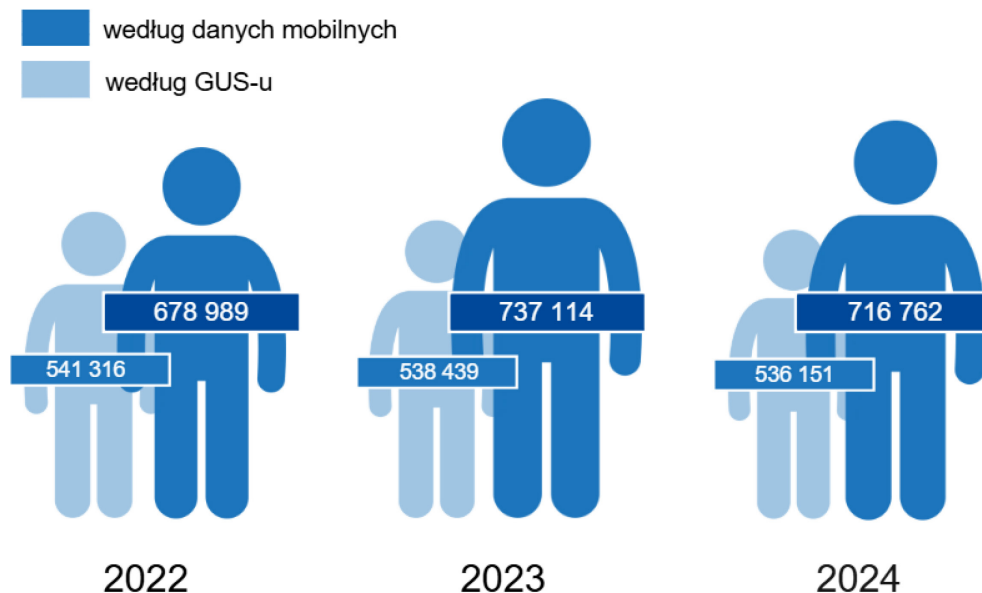
Spis treści

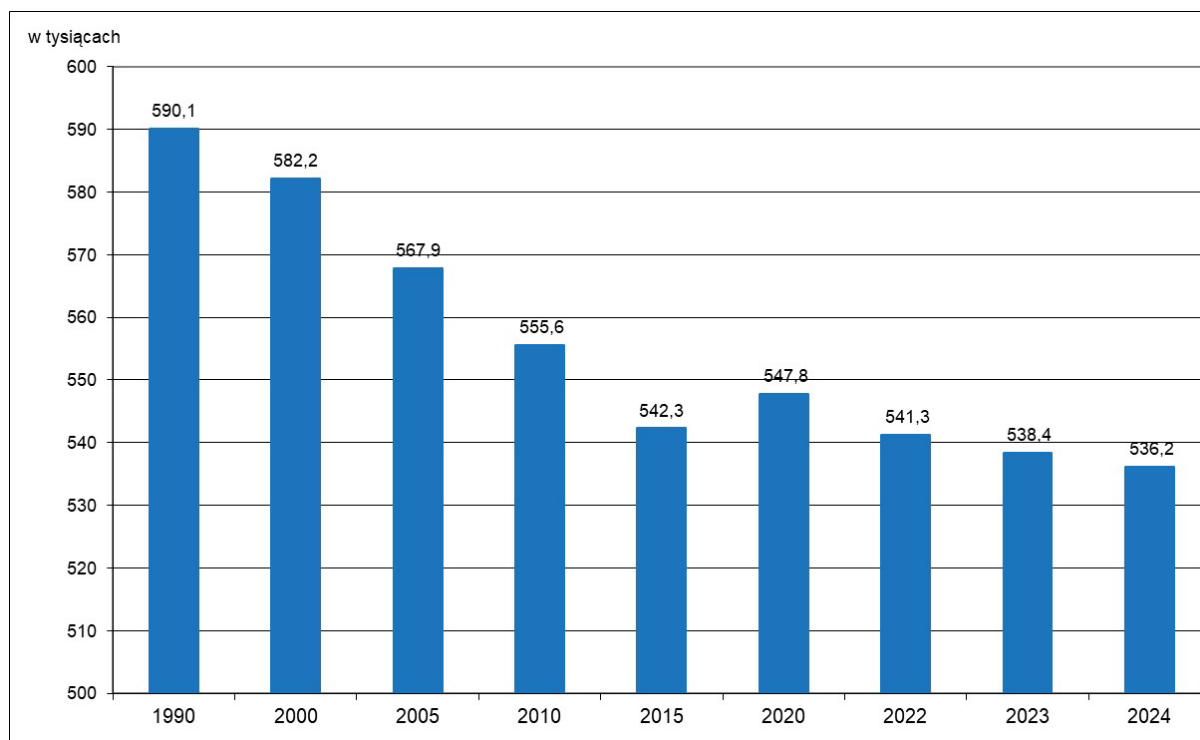
Mieszkańcy Poznania 2024	1
Liczba ludności	1
Dane GUS-u	4
Struktura według płci i wieku	4
Ruch naturalny ludności	11
Trwanie życia	13
Małżeństwa, rozwody	15
Stan cywilny	17
Wykształcenie	18
Ruch migracyjny	19
Dojazdy do pracy	23
Dane mobilne	27
Dane z rejestrów urzędowych	29
Cudzoziemcy	29
Pracownicy z zagranicy	32
Uczniowie cudzoziemcy	33
Obywatele Ukrainy	38
Dane z badań ankietowych	38
Studenci	38
Studenci z zagranicy	40
Dane przestrzenne	45
Wskaźniki demograficzne według byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania	45
Ludność według jednostek pomocniczych	46
Benchmarking Poznania według danych GUS-u	46
Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej	46
Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast	54
Prognoza demograficzna GUS-u	61
Podsumowanie	65
Spis wykresów i rycin	67

Liczba ludności

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) **na koniec 2024 r. w Poznaniu mieszkało 536,2 tys. osób**. Istnieją jednak grupy ludności, które nie są w pełni ujmowane przez statystykę GUS-u. Należy do nich m.in. znaczna część studentów studiów stacjonarnych, duża grupa osób mieszkających i pracujących, ale niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemcy pracujący w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę, a także uchodźcy wojenni z Ukrainy. Według danych mobilnych liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób, czyli o 180 tys. więcej w porównaniu do danych publikowanych przez GUS**.

Rysunek 1. Liczba mieszkańców Poznania

Wykres 1. Liczba ludności Poznania w latach 1990–2024

*Dane dla 2020 r. uwzględniają korektę GUS-u wynikającą z Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021

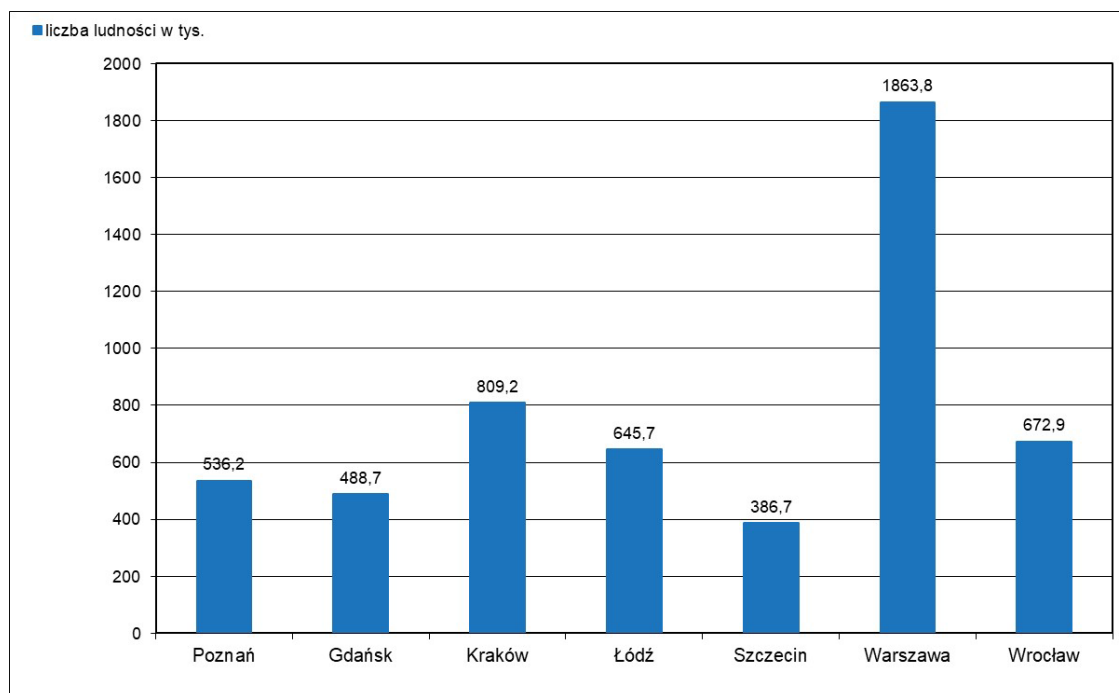
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Liczba ludności
1990	590,1
2000	582,2
2005	567,9
2010	555,6
2015	542,3
2020	547,8
2022	541,3
2023	538,4
2024	536,2

Warto dodać, że istnieje także kategoria ludności zameldowanej. Kategoria ta obejmuje wyłącznie osoby aktualnie zameldowane na pobyt stały lub czasowy, jest więc wyraźnie niższa od statystyk bilansowych publikowanych przez GUS, które obejmują także inne kategorie ludności przebywającej w Poznaniu, oszacowane m.in. w oparciu o dane spisu powszechnego. Na koniec 2024 r. w Poznaniu zameldowanych było 465,7 tys. osób.

Zgodnie z danymi GUS-u Poznań plasuje się na piątym miejscu wśród miast Polski, jeśli chodzi o liczbę ludności – za Warszawą (1863,8 tys.), Krakowem (809,2 tys.), Wrocławiem (672,9 tys.) i Łodzią (645,7 tys.).

Wykres 2. Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2024 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Ludność w tys. osób
Poznań	536,2
Gdańsk	488,7
Kraków	809,2
Łódź	645,7
Szczecin	386,7
Warszawa	1863,8
Wrocław	672,9

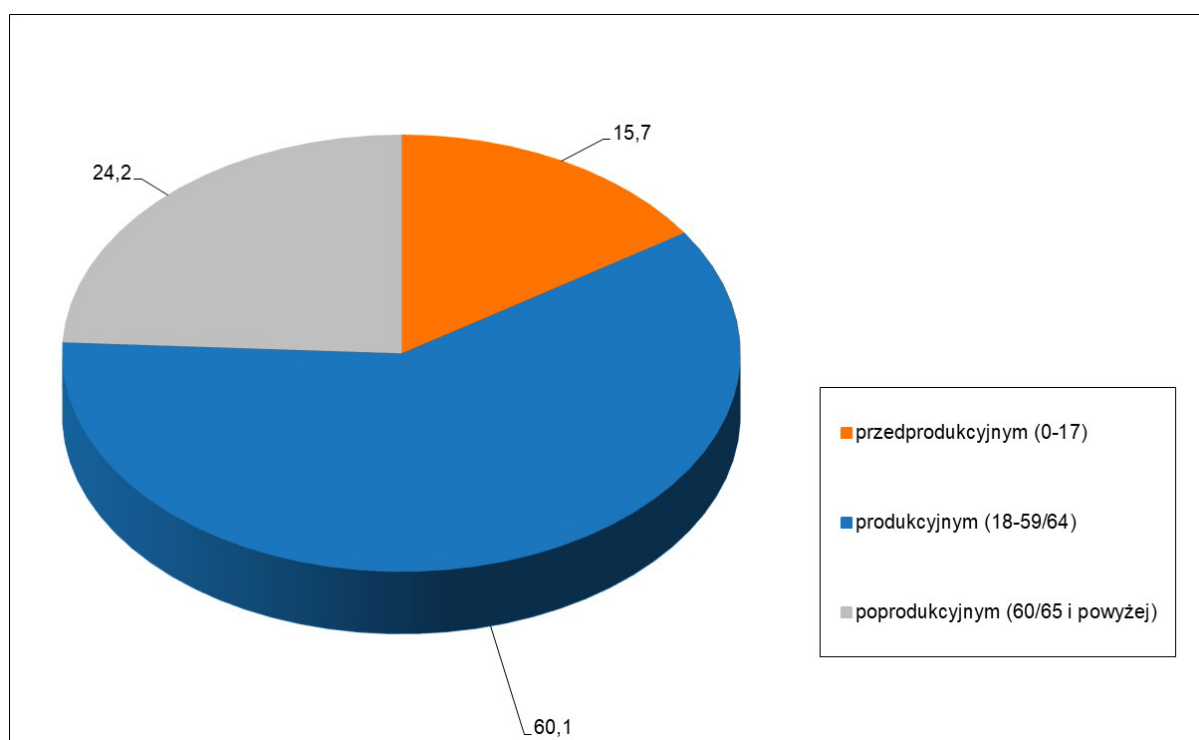
Na koniec 2024 r. poznaniacy stanowili 15,4% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju.

Dane GUS-u

Struktura według płci i wieku

W Poznaniu zachodzą dynamiczne zmiany w strukturze wieku mieszkańców. Zgodnie z danymi GUS-u w ciągu ostatnich blisko dwóch dekad liczebność dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat utrzymywała się na zbliżonym poziomie – po okresie spadku liczebności tej grupy, który notowany był po 1990 r. Jest to z jednej strony wynik ukończenia 18. roku życia przez roczniki niżu demograficznego z przełomu wieków, a z drugiej strony, rezultat wzrostu liczby urodzeń w latach 2000–2017. Systematycznie maleje liczba osób w wieku produkcyjnym (18–59/64 lata). Największą liczebność tej grupy odnotowano w 2003 r. – w ciągu 21 lat grupa osób w wieku produkcyjnym zmniejszyła się o 16,1%. Jedyną subpopulacją, która notowała stały przyrost w stosunku do 1990 r., były osoby w wieku poprodukcyjnym (wzrost o 56%). Jest to zbieżne z ogólnoeuropejską tendencją starzenia się społeczeństw. Proces ten przyspieszył po 2005 r., choć w ostatnich latach zwolnił w wyniku pandemii COVID-19. W ciągu 19 lat udział ludności w wieku emerytalnym zwiększył się o 7,5 punktów procentowych i na koniec 2024 r. wyniósł 24,2%.

Wykres 3. Struktura ludności Poznania według wieku w 2024 r. w %

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Ludność w wieku	Udział w %
przedprodukcyjnym (0–17)	15,7
produkcyjnym (18–59/64)	60,1
poprodukcyjnym (60/65 i powyżej)	24,2

W 2024 r. grupa osób w wieku produkcyjnym liczyła w Poznaniu 322,3 tys. osób (60,1%), spośród których ponad 2/3 należało do grupy mobilnej (18–44 lata). Liczebność osób w wieku poprodukcyjnym (130,0 tys.) znacznie przewyższała liczebność grupy przedprodukcyjnej (83,9 tys.). Na 1000 osób w wieku produkcyjnym przypadało 664 mieszkańców w wieku nieprodukcyjnym (w 2010 r. – 524 mieszkańców).

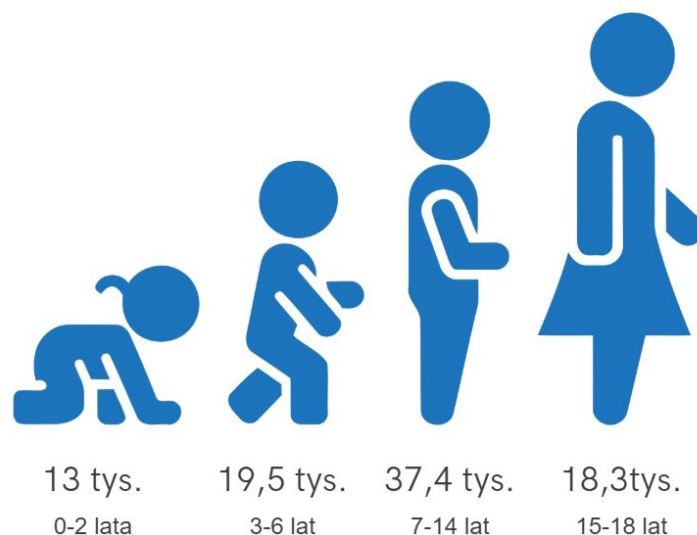
Rysunek 2. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w 2024 r.

Na koniec 2024 r. liczba osób w wieku odpowiadającym poszczególnym szczeblom edukacji przedstawiała się następująco:

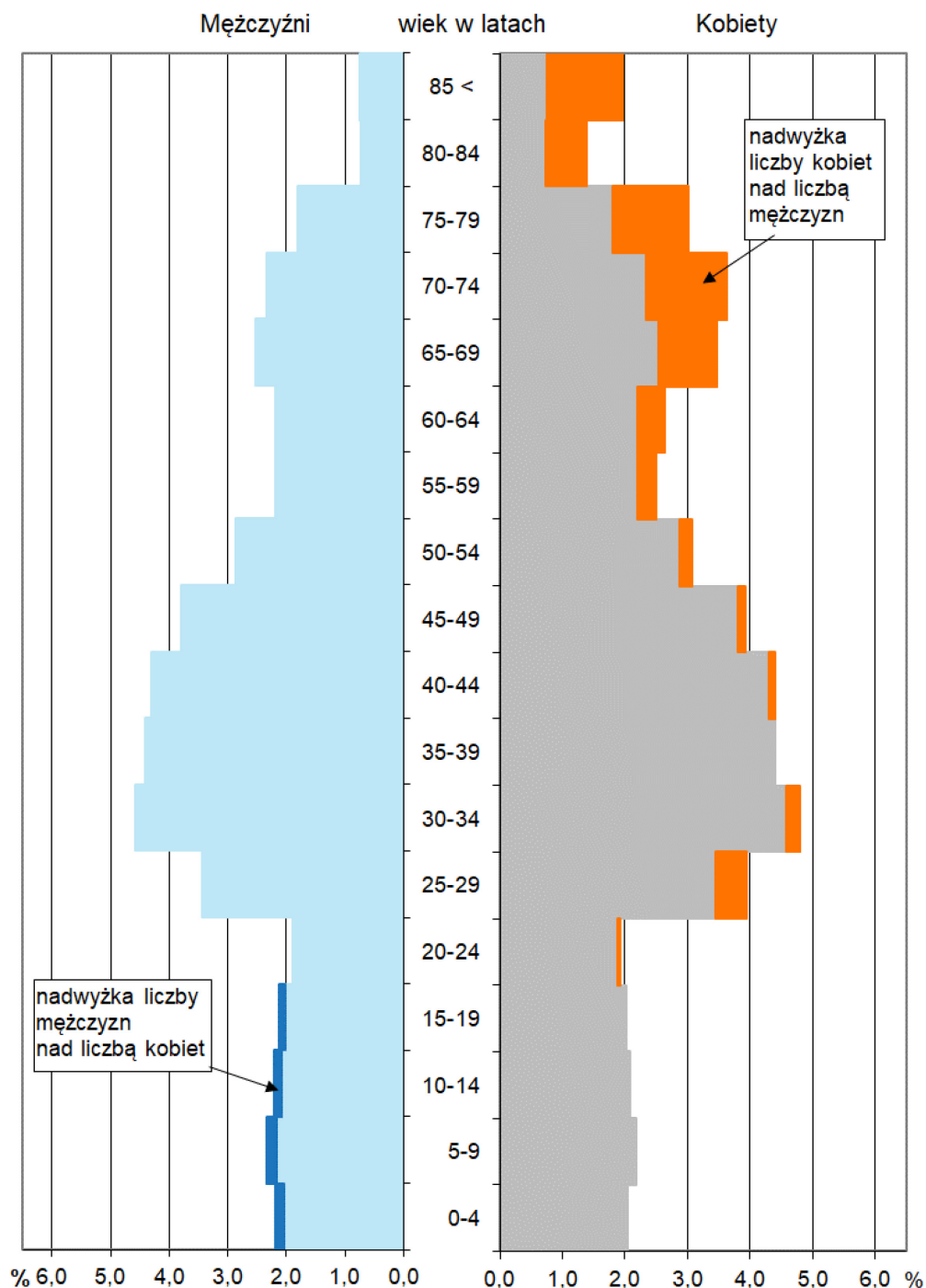
- 0–2 lata (wiek żłobkowy) – 13,0 tys. osób;
- 3–6 lat (wiek przedszkolny) – 19,5 tys. osób;
- 7–14 lat (wiek szkoły podstawowej) – 37,4 tys.;
- 15–18 lat (wiek szkoły ponadpodstawowej) – 18,3 tys.

Rysunek 3. Liczba dzieci w wieku odpowiadającym poszczególnym szczeblom edukacji w 2024 r.

Kulminacja wyżu demograficznego w grupie osób w wieku studiów wyższych (19–24 lata) wystąpiła w 2000 r., osiągając liczebność 75,8 tys., czyli o 45% więcej niż w 1990 r. W 2024 r. liczba osób w tej grupie wiekowej wynosiła 24,3 tys. osób, tj. o 68% mniej niż 24 lata wcześniej. Tak szybki spadek (obserwowany także w regionie oraz kraju) przekłada się bezpośrednio na zmniejszanie się lub stagnację liczby studentów na poznańskich uczelniach. Na koniec 2024 r. największą liczebnością charakteryzowały się grupy ludności w wieku 25–49 lat. Są to roczniki należące do ostatniego wyżu demograficznego z przełomu lat 70-tych i 80-tych, a także młodsze roczniki przybywające do miasta np. w celu podjęcia pracy, po zakończeniu nauki szkolnej (dotyczy wszystkich poziomów edukacji).

Wykres 4. Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2024 r.

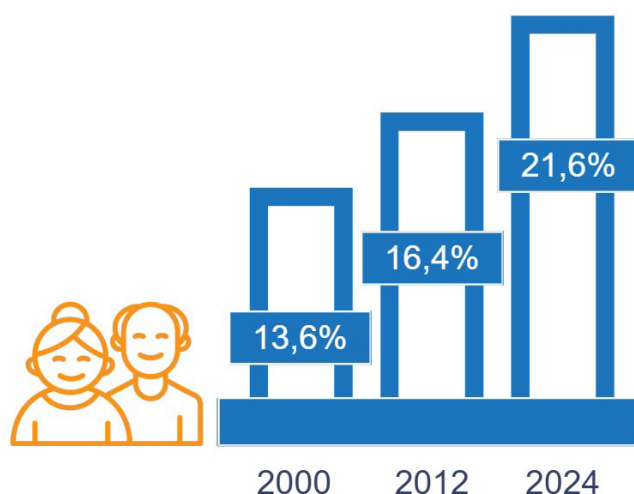

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

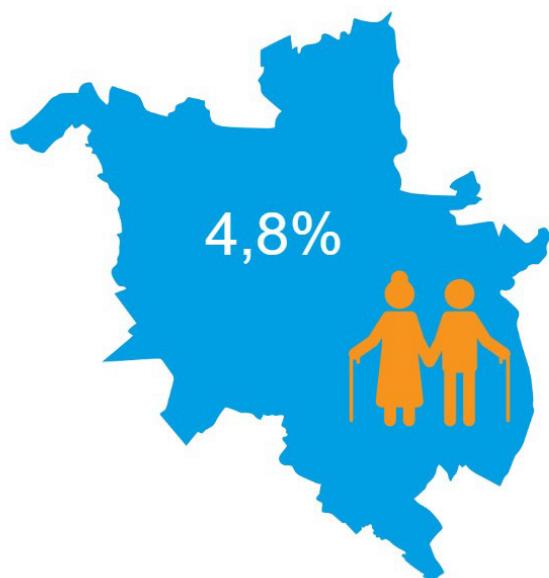
Wiek w latach	Mężczyźni w %	Kobiety w %
0–4	2,2	2,0
5–9	2,3	2,2
10–14	2,2	2,1
15–19	2,1	2,0
20–24	1,9	1,9
25–29	3,4	4,0
30–34	4,6	4,8
35–39	4,4	4,4
40–44	4,3	4,4
45–49	3,8	3,9
50–54	2,9	3,1
55–59	2,2	2,5
60–64	2,2	2,6
65–69	2,5	3,5
70–74	2,3	3,6
75–79	1,8	3,0
80–84	0,7	1,4
85 i więcej	0,7	2,0

W Poznaniu na 100 mężczyzn przypadało 114 kobiet. W grupie mieszkańców do 19. roku życia występowała przewaga liczebna mężczyzn. Z kolei w grupie powyżej 19. roku życia obserwowano przewagę liczby kobiet. W młodszych rocznikach tej grupy spowodowana była ona liczniejszym napływem kobiet, które pozostały w mieście na czas nauki lub też bezpośrednio po jej zakończeniu. W coraz starszych rocznikach rosnąca przewaga liczby kobiet była uwarunkowana biologicznie (dłuższe przeciętne trwanie życia kobiet).

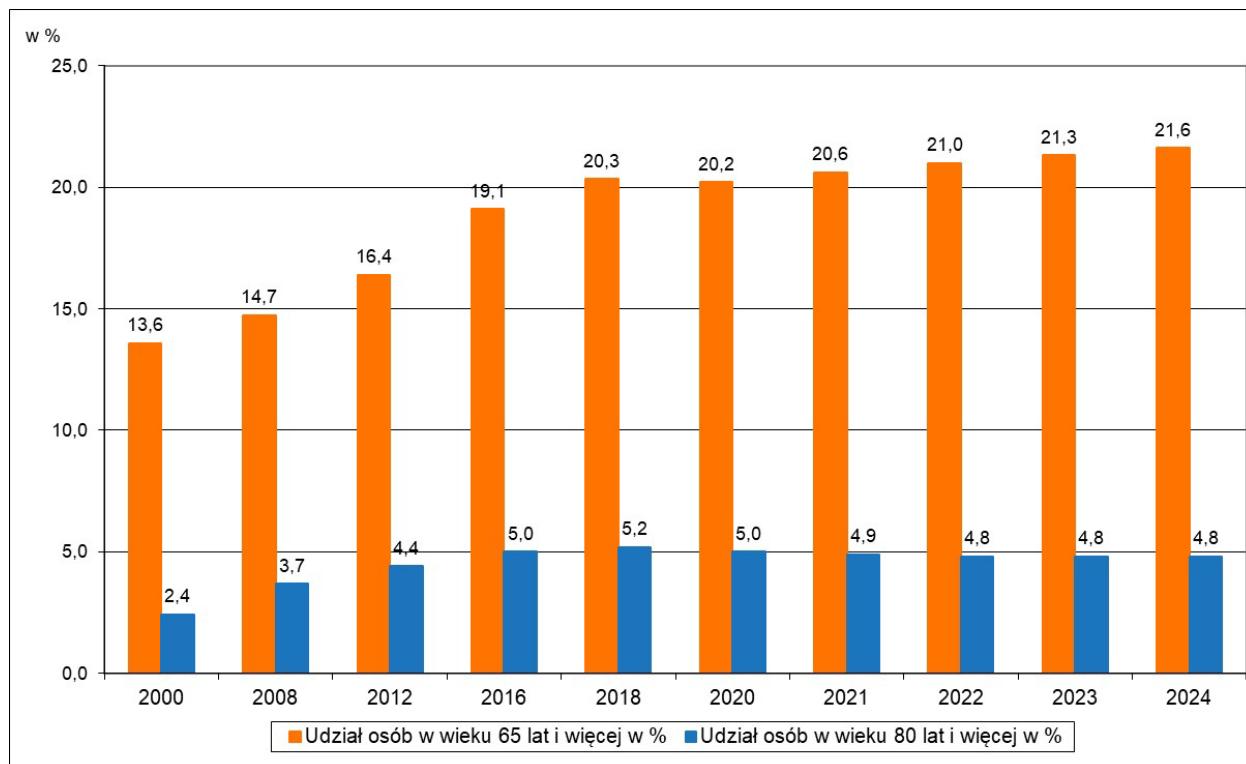
W Poznaniu obserwuje się proces starzenia się mieszkańców – obecnie mediana ich wieku wynosi 41,9 lat, podczas gdy 10 lat wcześniej wynosiła 40,0 lat, a na początku lat 90. przyjmowała wartość nieco przekraczającą 34 lata. Warto jednak dodać, że w 2024 r. mediana wieku, po okresie spadku, osiągnęła poziom sprzed pandemii COVID-19 (w 2019 r. wyniosła także 41,9 lat).

Rysunek 4. Udział osób w wieku 65 lat i więcej wśród mieszkańców Poznania

Wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej, wynosi w Poznaniu 21,6% (w 2000 r. – 13,6%), natomiast udział mieszkańców w najstarszych przedziałach wieku (80 lat i więcej) wynosi 4,8% i jest o 2,4 punktów procentowych wyższy niż na początku wieku. Wśród osób najstarszych znacznie przeważają kobiety. Kobiet w wieku 85 lat i powyżej jest 2,5-krotnie więcej niż mężczyzn. W 2024 r. na 1000 dzieci i młodzieży do 14 lat przypadało 1658 osób w wieku 65 lat i powyżej (w 2000 r. – 924).

Rysunek 5. Udział osób w wieku 80 lat i więcej wśród mieszkańców Poznania w 2024 r.

Wykres 5. Starzenie się ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Lata	Udział osób w wieku 65 lat i więcej w %	Udział osób w wieku 80 lat i więcej w %
2000	13,6	2,4
2008	14,7	3,7
2012	16,4	4,4
2016	19,1	5,0
2018	20,3	5,2
2020	20,2	5,0
2021	20,6	4,9
2022	21,0	4,8
2023	21,3	4,8
2024	21,6	4,8

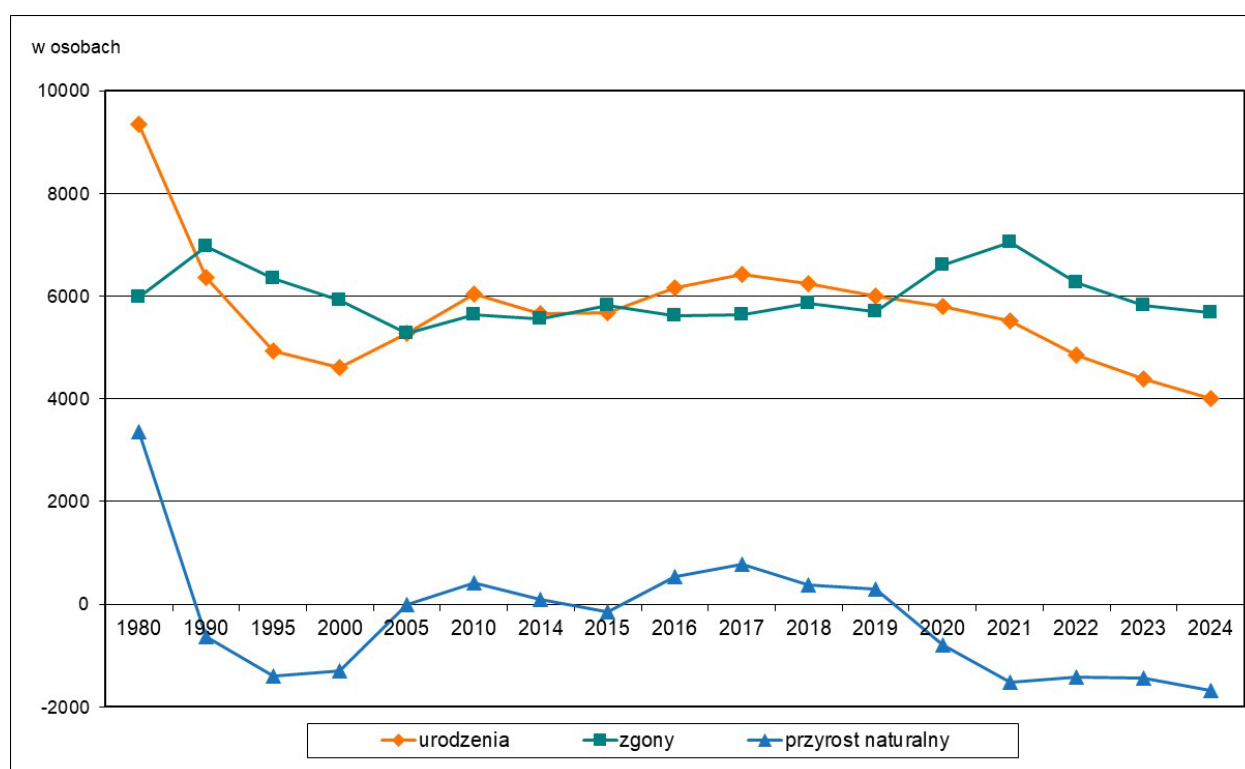
Należy dodać, że analiza faktycznej struktury demograficznej nie jest możliwa ze względu na brak potwierdzonych danych. GUS nie uwzględnia bowiem grupy ok. 180 tys. osób, która składa się z części studentów studiów stacjonarnych, grupy osób mieszkających i pracujących, ale niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemców pracujących w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę, a także uchodźców wojennych z Ukrainy (wśród których przeważają młode matki z dziećmi).

Ruch naturalny ludności

Rok 2024 był siódmym z kolei, w którym odnotowano spadek liczby urodzeń (4,0 tys. wobec 6,4 tys. w 2017 r.). W efekcie poziom urodzeń, po okresie wzrostu, spadł poniżej odnotowanego dotychczas najniższego w okresie powojennym stanu z 2002 r. (4,3 tys.). W latach 2010–2015 w Poznaniu roczna liczba urodzeń wahała się w przedziale 5,6–5,9 tys. dzieci (10–11 w przeliczeniu na 1000 mieszkańców), by w latach 2016–2018 wzrosnąć do poziomu 6,1–6,4 tys. urodzeń (11–12 w przeliczeniu na 1000 mieszkańców). Największą liczbę urodzeń odnotowano w 2017 r., kiedy na świat przyszło 6,4 tys. dzieci (11,9‰). Wzrost liczby urodzeń po 2015 r. można łączyć z wprowadzeniem w życie programu „Rodzina 500 plus” (tzw. „Program 500+”), jednak efekt tego programu nie trwał długo, gdyż już w 2019 r. poziom urodzeń ponownie spadł poniżej 6,0 tys., by w 2020 r. wynieść 5,8 tys., a w 2024 r. 4,0 tys. (7,5‰). Analogiczne trendy wystąpiły w całej Polsce.

Spadek urodzeń w połączeniu z zauważalnie mniejszą liczbą zgonów, spowodowaną m.in. wyjściem z okresu pandemii COVID-19, dał wypadkową w postaci tylko niewielkiego pogorszenia się wskaźnika przyrostu naturalnego, który w 2024 r. wyniósł -3,1‰, wobec -2,7‰ rok wcześniej (jeszcze w 2017 r. wyniósł 1,5‰).

Wykres 6. Przyrost naturalny ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
1980	9339	5971	3368
1990	6356	6978	-622
1995	4941	6336	-1395
2000	4619	5910	-1291
2005	5274	5280	-6
2010	6045	5634	411
2014	5663	5560	103
2015	5669	5817	-148
2016	6159	5616	543
2017	6420	5632	788
2018	6240	5864	376
2019	5997	5701	296
2020	5805	6598	-793
2021	5522	7043	-1521
2022	4859	6268	-1409
2023	4387	5823	-1436
2024	3999	5674	-1675

W Poznaniu od połowy lat 80. XX wieku występował malejący trend liczby urodzeń, co było spowodowane wejściem w okres rozrodczości niżej demograficznego z lat 60. oraz trudniejszymi warunkami socjalno-ekonomicznymi na początku lat 90. Skutkiem tego było obniżenie się dzietności kobiet z 1,6 w 1992 r. do mniej niż 1,0 w 2002 r., podczas gdy w przypadku prostej zastępowalności pokoleń, wartość tego wskaźnika powinna przekraczać 2,1. Po 2002 r. nastąpiło odwrócenie wieloletniego spadkowego trendu urodzeń. Było to związane m.in. ze wzrostem liczebności (wyż demograficzny z przełomu lat 70. i 80.) kobiet w wieku 25–35 lat (wiek najwyższej rozrodczości). W latach 2002–2009 wskaźnik dzietności powoli zwiększał się, jednakże jego wartość nie przekroczyła poziomu 1,3. Kolejny malejący trend dzietności odnotowano w latach 2010–2013 (w 2013 r. wyniósł 1,17). Trend ten ponownie odwrócił się w kolejnych latach i w 2019 r. wartość wskaźnika dzietności wyniosła 1,51, czyli była wartością najwyższą od blisko 30 lat. Pięć ostatnich lat to okres wyraźnego spadku wskaźnika dzietności, który w 2024 r. spadł do nienotowanego wcześniej poziomu 0,903.

Cechą charakterystyczną dla ostatnich dekad było także przesuwanie się przeciętnego wieku rodzenia dzieci. Obecnie najwyższym poziomem rozrodczości charakteryzują się kobiety w wieku 30–34 lat, podczas gdy jeszcze 30 lat temu dzieci rodziły najczęściej kobiety w wieku 20–24 lat.

Do 2020 r. na niskim poziomie utrzymywała się umieralność. Podczas gdy w latach 90. XX w. odnotowywano blisko 7 tys. zgonów rocznie, to w latach 2010–2019 liczba zgonów wahała się od 5,4 do 5,8 tys. rocznie. Oznaczało to, iż na 1000 mieszkańców umierało rocznie ok. 10–11 osób, statystycznie o ok. 2 mniej niż w 1990 r. Pogorszenie nastąpiło

w 2020 r., w którym m.in. na skutek rozwoju pandemii COVID-19, w tym problemów z dostępem do leczenia innych chorób, która ta pandemia wywołała, odnotowano skok umieralności do 6,6 tys. osób w 2020 r. oraz 7,0 tys. w 2021 r. – czyli do poziomu 12,9‰. W kolejnych 3 latach odnotowano wyraźną poprawę w tym zakresie, w 2024 zmarło 5,7 tys. osób, czyli wskaźnik zgonów wyniósł 10,6‰.

Po wieloletnim okresie spadkowej tendencji wskaźnika umieralności niemowląt, od kilkunastu lat obserwuje się dość zbliżony, stosunkowo niski poziom tego wskaźnika. W 2024 r. w pierwszym roku życia umarło jedno na ok. 290 niemowląt (3,5‰), podczas gdy 30 lat temu umierało jedno na 80 (13‰). Podobna sytuacja występuje w pozostałych większych miastach Polski.

W 2024 r. w Poznaniu po raz trzeci z kolei liczba zgonów spowodowana chorobami związanymi z układem krążenia zrównała się z liczbą zgonów spowodowanych nowotworami (po ok. 28% wszystkich zgonów). Blisko 75% zgonów odnotowano w grupie wiekowej od 70. roku życia. Do poziomu 0,8% spadł udział zgonów spowodowanych pandemią COVID-19.

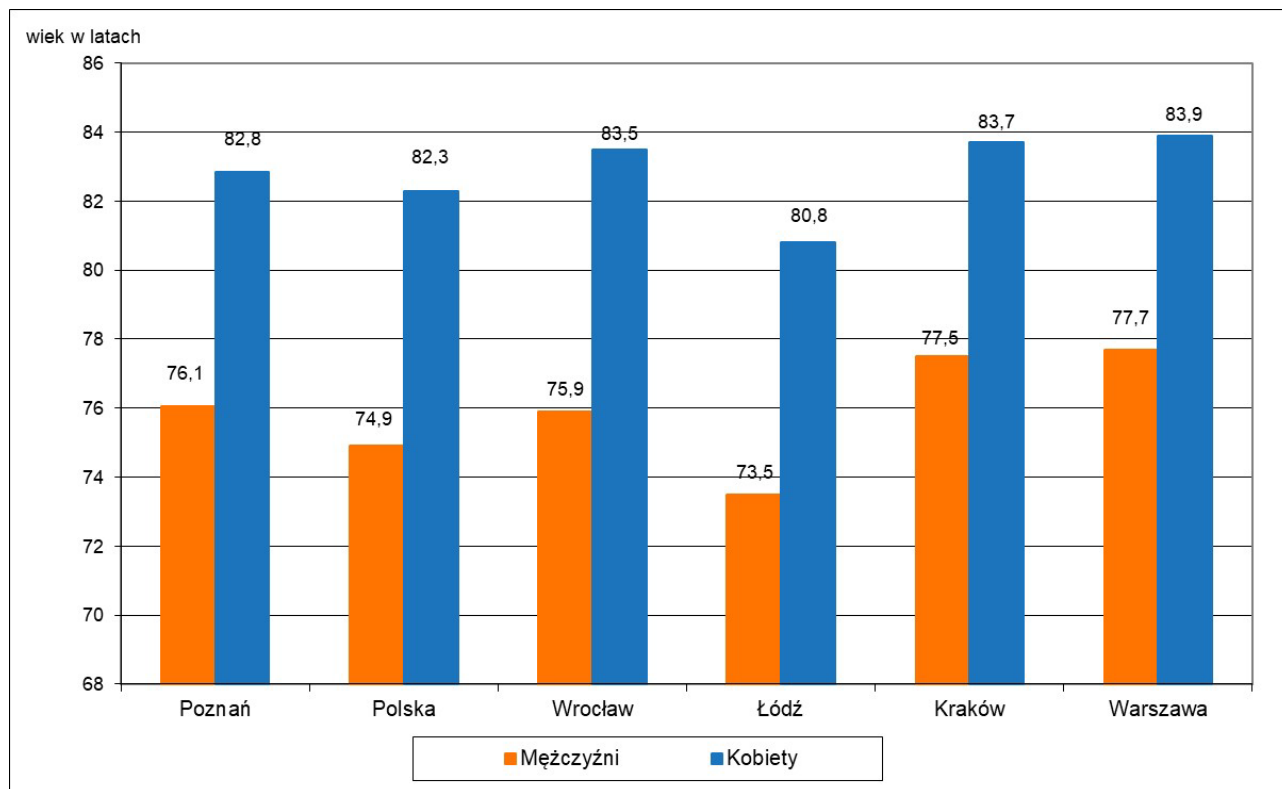
Trwanie życia

Od ponad 20 lat w Poznaniu notowano niemal nieprzerwany wzrost długości trwania życia. W 2019 r. przewidywane, średnie dalsze trwanie życia dla osób urodzonych w tym roku wynosiło w przypadku mężczyzn – 76,3 lat, a kobiet – 82,5 lat. W stosunku do 2002 r. poznaniacy żyli więc dłużej o ok. 4 lata. Od 2020 r., głównie z powodu pandemii COVID-19, odnotowano skrócenie średniego trwania życia. Jednak już w 2023 r. oczekiwane trwanie życia wróciło do stanu sprzed pandemii. W 2024 r. w przypadku mężczyzn wyniosło 76,1 lat (wzrost w ciągu 3 lat o 2,5 roku), a w przypadku kobiet 82,8 lat (wzrost o 1,6 roku). Osoby 60-lętnie statystycznie mają przed sobą 20,3 lat (mężczyźni) lub 25,2 lat (kobiety) życia.

Rysunek 6. Przewidywane średnie dalsze trwanie życia w Poznaniu w 2024 r.

Wykres 7. Przeciętne trwanie życia w 2024 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

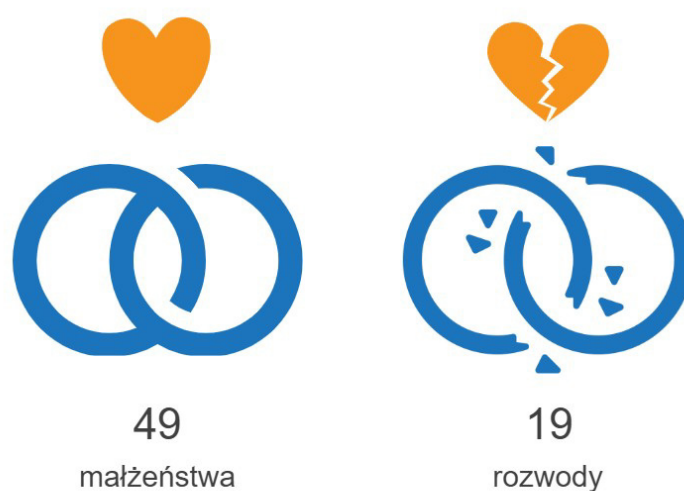
Miasto	Mężczyźni	Kobiety
Poznań	76,1	82,8
Polska	74,9	82,3
Wrocław	75,9	83,5
Łódź	73,5	80,8
Kraków	77,5	83,7
Warszawa	77,7	83,9

Według GUS-u, wśród 5 największych pod względem liczby ludności polskich miast Poznań zajmuje 3. miejsce pod względem długości trwania życia mężczyzn oraz 4. miejsce pod względem długości trwania życia kobiet. W tej grupie najdłużej żyją mieszkańcy i mieszkanki Krakowa oraz Warszawy, a najkrócej mieszkańcy i mieszkanki Łodzi.

Małżeństwa, rozwody

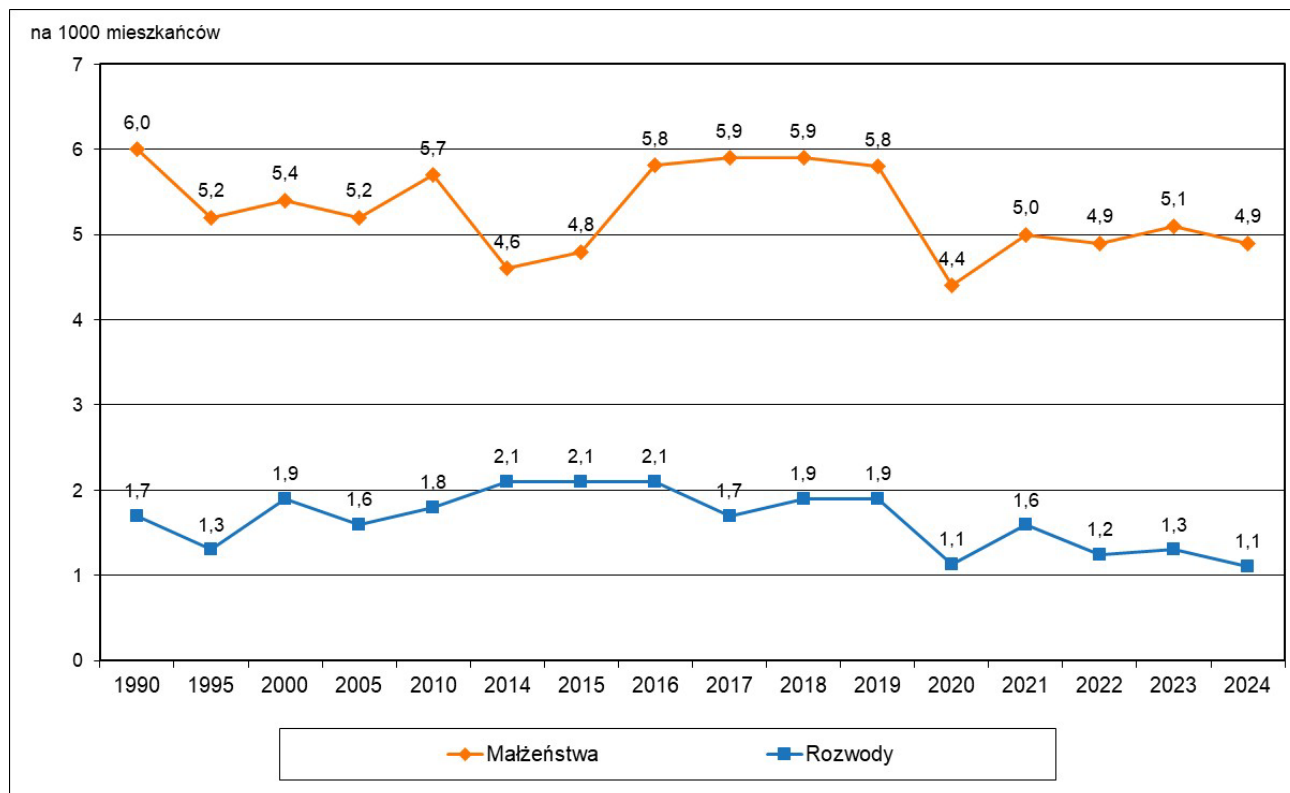
Od 2005 r., po trwającym ponad dekadę okresie stabilizacji, zwiększyła się liczba zawieranych małżeństw. Związane było to z wchodzeniem w wiek matrymonialny ostatniego wyżu demograficznego. Największa od wielu lat liczba związków małżeńskich została zawarta w 2008 r. (3,7 tys. par). Po 2008 r. trend ten uległ odwróceniu i w latach 2013–2015 liczba zawieranych małżeństw zmniejszała się do 2,5 tys. (podobnie jak w latach 60. XX wieku). W latach 2017 i 2018 odnotowano wzrost liczby zawieranych związków małżeńskich – do 3,2 tys. rocznie. Oznaczało to, że statystycznie na 10 tys. mieszkańców przypadało 59 małżeństw (dla porównania w 2008 r. – 67, w 2015 r. – 48).

Rysunek 7. Liczba małżeństw i rozwodów na 10 tys. mieszkańców w 2024 r.

W 2020 r., na skutek ograniczeń związanych z pandemią COVID-19, liczba zawartych związków małżeńskich zmalała o 1/5, do poziomu 2,4 tys., w kolejnych latach tylko nieznacznie wzrastając – w 2024 r. wyniosła 2,7 tys. (49 na 10 tys. mieszkańców). Najczęściej w związek małżeński wchodzi osoby w wieku 25–29 lat. Około 60% małżeństw to związki cywilne.

Wykres 8. Małżeństwa i rozwody w Poznaniu

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Małżeństwa na 1000 mieszkańców	Rozwody na 1000 mieszkańców
1990	6,0	1,7
1995	5,2	1,3
2000	5,4	1,9
2005	5,2	1,6
2010	5,7	1,8
2014	4,6	2,1
2015	4,8	2,1
2016	5,8	2,1
2017	5,9	1,7
2018	5,9	1,9
2019	5,8	1,9
2020	4,4	1,1
2021	5,0	1,6
2022	4,9	1,2
2023	5,1	1,3
2024	4,9	1,1

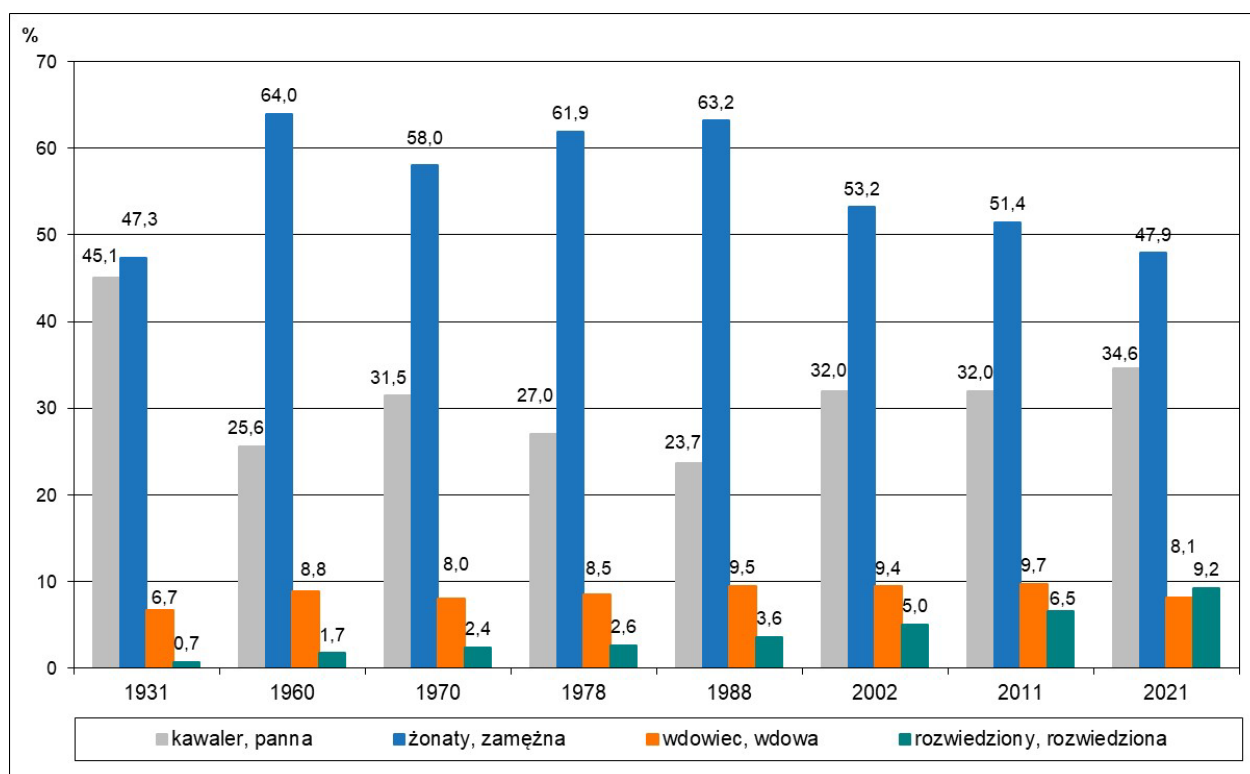
Poziom rozwodów przez wiele lat utrzymywał się na zbliżonym poziomie – ok. 1 tys. rocznie.

W 2019 r. w Poznaniu zarejestrowano 1029 rozwodów (tj. 19 w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców). Jednak podobnie jak w przypadku małżeństw, także pandemia COVID-19 wpłynęła na poziom rozwodów, których liczba w 2020 r. spadła do 603, a do 2024 r. wzrosła nieznacznie do 610. Oznacza to, że w 2024 r. na 100 małżeństw przypadały 23 rozwody, tj. o 10 mniej w stosunku do 2019 r.

Stan cywilny

Dane dotyczące stanu cywilnego oraz wykształcenia dostępne są wyłącznie w ramach spisów powszechnych. W Poznaniu po 2002 r. zwiększył się (blisko dwukrotnie) udział osób rozwiedzionych (do 9,5% w 2021 r.), przy jednoczesnym spadku udziału osób pozostających w związku małżeńskim (do 47,9%). Od 1960 r. na zbliżonym poziomie utrzymuje się udział mieszkańców owdowiałych (ok. 8–10%), natomiast od 1988 r. wzrósł udział kawalerów i panien (do 34,6% w 2021 r.). Łączna liczba osób stanu wolnego w 2021 r. wyniosła więc ok. 53% i po raz pierwszy od czasów II wojny światowej przewyższyła liczbę osób pozostających w związkach małżeńskich.

Wykres 9. Ludność Poznania według stanu cywilnego

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Stan cywilny	1931	1960	1970	1978	1988	2002	2011	2021
kawaler, panna	45,1	25,6	31,5	27,0	23,7	32,0	32,0	34,6
żonaty, zamężna	47,3	64,0	58,0	61,9	63,2	53,2	51,4	47,9
wdowiec, wdowa	6,7	8,8	8,0	8,5	9,5	9,4	9,7	8,1
rozwódziona, rozwiedziona	0,7	1,7	2,4	2,6	3,6	5,0	6,5	9,2
pozostały	0,2	0,0	0,1	0,0	0,0	0,5	0,4	0,3

Wykształcenie

Według danych ostatniego Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2021 r. Poznań zamieszkują osoby o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Blisko 4/10 mieszkańców posiada wykształcenie wyższe (39,4%), a 33,0% średnie lub policealne. W latach 2002–2021 udział grupy osób z wykształceniem wyższym wzrósł dwukrotnie. Systematycznie spada udział osób z wykształceniem zawodowym. O ile w 1995 r. takich osób było 23,8%, to w 2021 r. już tylko 14,3%.

Rysunek 8. Udział mieszkańców Poznania z wykształceniem średnim/policealnym lub wyższym według NSP 2021

33,0%

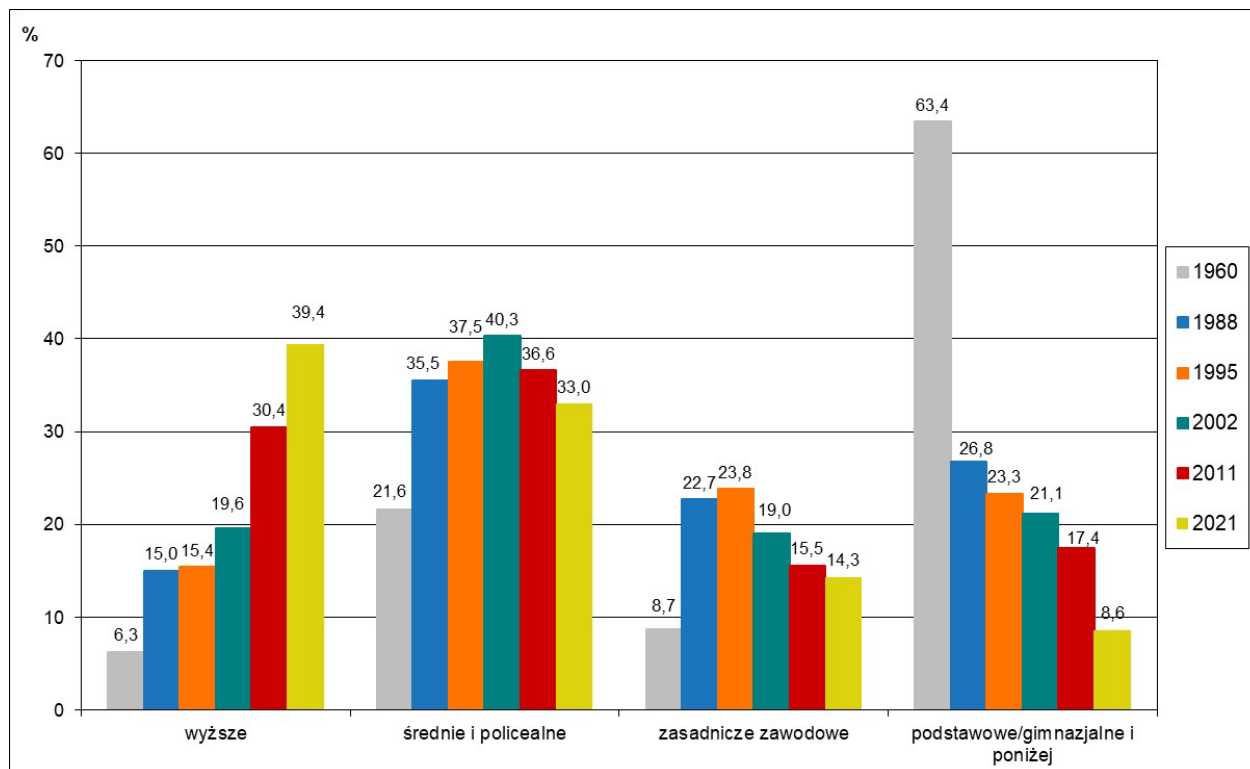
średnie lub policealne

39,4%

wyższe

Wykres 10. Ludność Poznania według wykształcenia

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wykształcenie	1960	1970	1978	1988	1995	2002	2011	2021
wyższe	6,3	7,5	11,2	15,0	15,4	19,6	30,4	39,4
średnie i policealne	21,6	24,3	32,6	35,5	37,5	40,3	36,6	33,0
zasadnicze zawodowe	8,7	68,2	56,2	22,7	23,8	19,0	15,5	14,3
podstawowe/gimnazjalne i poniżej	63,4	0	0	26,8	23,3	21,1	17,4	8,6

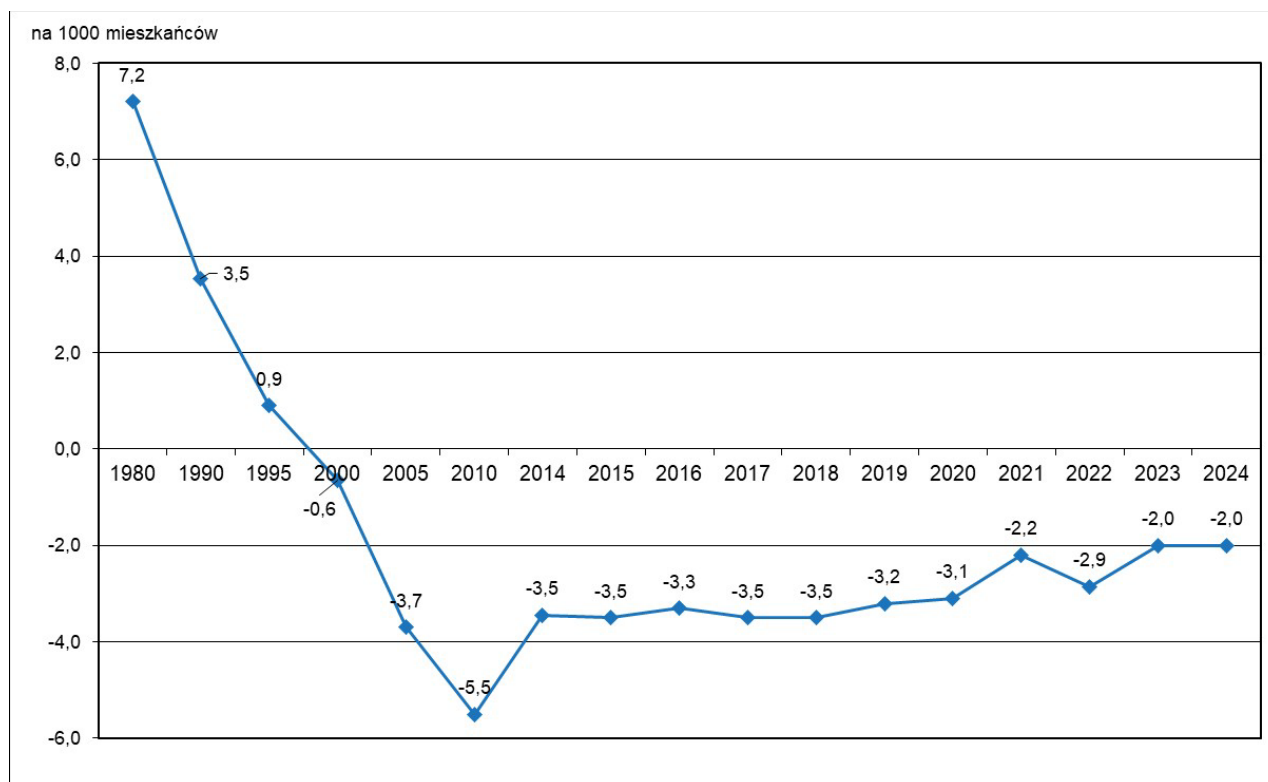
Ruch migracyjny

Spadek zaludnienia miasta (według danych GUS-u) w początkowym okresie tego trendu spowodowany był wyłącznie ujemnym przyrostem naturalnym. Jednakże od 2000 r. w Poznaniu notuje się ujemne saldo migracji, które od 2003 r. stało się głównym, a w latach 2006–2012 oraz 2014 i 2016–2019 jedynym czynnikiem ubytku ludnościowego w mieście.

W 2024 r. na stałe miejsce swojego zamieszkania Poznań wybrało 5,5 tys. osób (podobnie jak rok wcześniej), podczas gdy na wyprowadzenie się z miasta zdecydowało się 6,5 tys. osób (w roku poprzednim 6,6 tys.). O ile w 2019 r. i 2020 r. 1,7 tys. osób więcej wymeldowało się z Poznania niż do niego przybyło, o tyle w 2021 r. różnica ta wyniosła 1,2 tys. osób, w 2022 r. 1,6 tys., a w 2024 r. 1,2 tys. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców saldo migracji w 2019 i 2020 r. wyniosło odpowiednio $-3,2\%$ i $-3,1\%$, w 2021 r. $-2,2\%$,

w 2022 r. $-2,9\%$, a w 2024 r. $-2,0\%$. Dla porównania, w najgorszym 2008 r., saldo migracji wyniosło aż $-5,7\%$.

Wykres 11. Saldo migracji ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Saldo migracji na 1000 mieszkańców
1980	7,2
1990	3,5
1995	0,9
2000	-0,6
2005	-3,7
2010	-5,5
2014	-3,5
2015	-3,5
2016	-3,3
2017	-3,5
2018	-3,5
2019	-3,2
2020	-3,1
2021	-2,2
2022	-2,9

Rok	Saldo migracji na 1000 mieszkańców
2023	-2,0
2024	-2,0

Wysokie, ujemne saldo występuje wyłącznie w ruchu migracyjnym ze terenami wiejskimi, niewielkie dodatnie saldo – z zagranicą, a niezmiennie dość wysokie dodatnie – w migracjach z miastami. Od wielu lat większą ruchliwością przestrzenną charakteryzują się kobiety.

Z danych meldunkowych wynika, że w ostatnich latach poznaniacy najchętniej przeprowadzali się do gmin powiatu poznańskiego, takich jak: Swarzędz, Komorniki, Kórnik, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, Suchy Las, Rokietnica, Mosina, Luboń. Ten kierunek migracji wybiera co roku ok. 60% osób, które postanowiły wyprowadzić się z Poznania. Przepływy osób w drugą stronę były kilkukrotnie mniejsze i stanowiły zaledwie 1/5 wszystkich zameldowań w mieście. Przeprowadzka do strefy podmiejskiej nie oznaczała zerwania przez migrantów związków z Poznaniem jako miejscem pracy, nauki czy ośrodkiem usług społecznych, ponieważ blisko 1/2 z nich nadal uczy się bądź pracuje w Poznaniu, a tylko 1/4 w powiecie poznańskim.

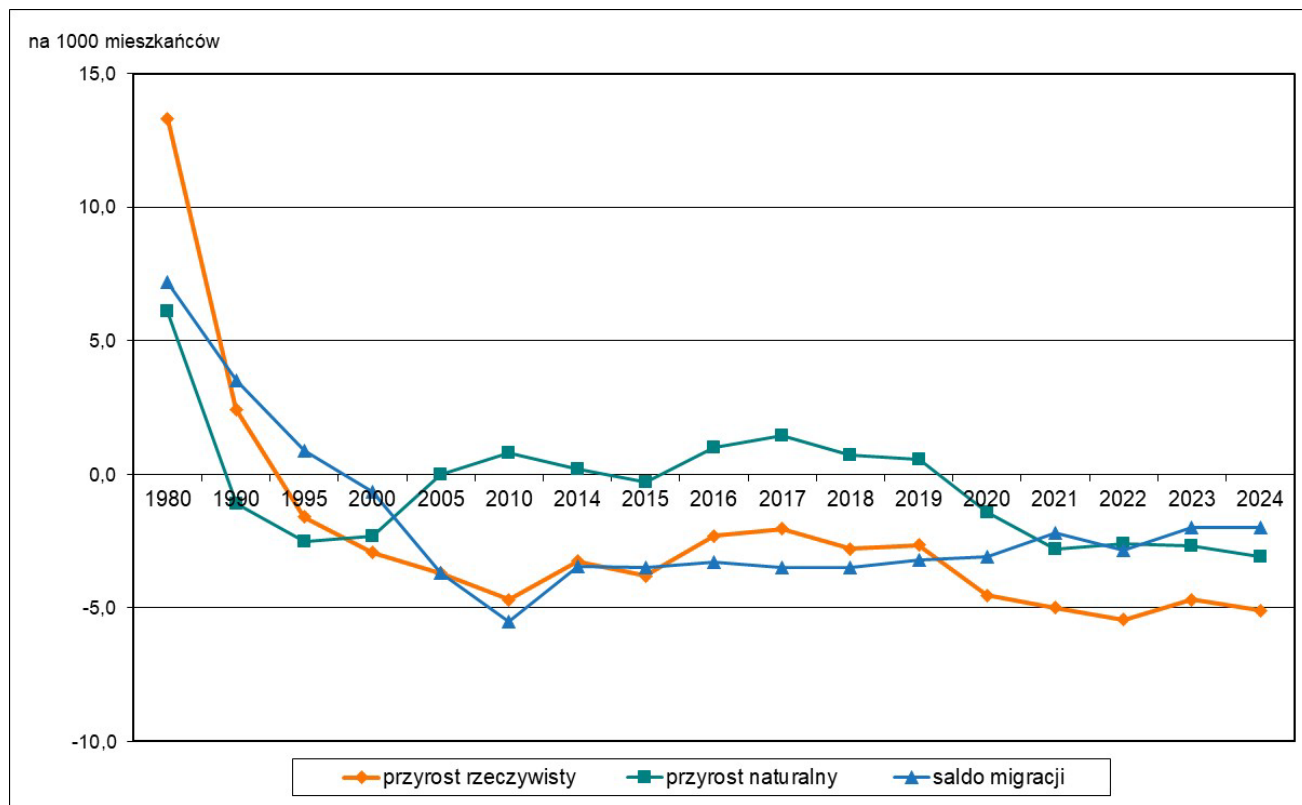
Około 1/4 osób wyprowadzających się z Poznania przenosi się do innych niż powiat poznański rejonów województwa wielkopolskiego, natomiast ok. 15% wyprowadza się do pozostałych województw w kraju. Pobyt na stałe za granicą wybiera ok. 1% osób. Wśród ośrodków wojewódzkich największym zainteresowaniem mieszkańców emigrujących z Poznania cieszyła się Warszawa, a w dalszej kolejności Wrocław i Szczecin. Były to jednak przepływy stosunkowo niewielkie.

Poznań jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania dla mieszkańców województwa wielkopolskiego. Z tego obszaru pochodzi blisko 60% osób meldujących się na stałe w Poznaniu. Licznie (ponad 1/3) napływają do Poznania także osoby z innych województw, w tym głównie z kujawsko-pomorskiego, zachodniopomorskiego i lubuskiego.

W 2024 r. udział imigrantów z zagranicy (468 osób) w napływie ogółem wynosił 8,6%. Poza granicę naszego kraju przeniosło się 1,2% emigrantów, czyli 79 osób. Oznacza to, że po raz dziewiąty z rzędu odnotowano dodatnie saldo migracji z zagranicą. Wcześniej, od 2004 r., czyli od wejścia Polski do Unii Europejskiej, a tym samym od otwarcia jej rynku pracy dla obywateli naszego kraju, saldo migracji zagranicznych było zawsze ujemne, np. w 2014 r. wyniosło – 370 osób.

Wypadkową przyrostu naturalnego oraz salda migracji, jest przyrost rzeczywisty, który od lat 90-tych przybiera wartości ujemne, od 2020 r. zawierające się w przedziale od –4,5‰ do –5,5‰ (w 2024 r. –5,1‰).

Wykres 12. Przyrost rzeczywisty ludności Poznania

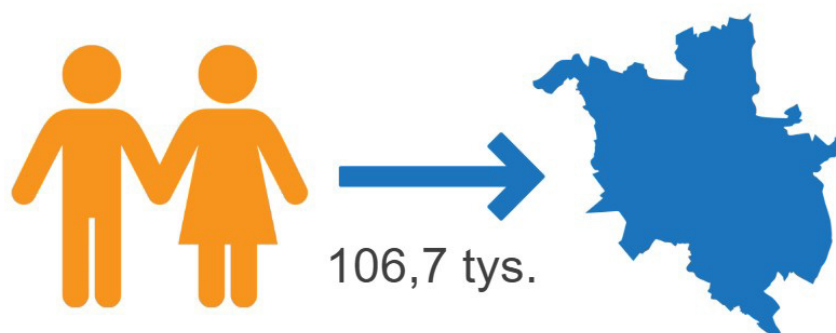
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Przyrost rzeczywisty na 1000 mieszkańców	Przyrost naturalny na 1000 mieszkańców	Saldo migracji na 1000 mieszkańców
1980	13,3	6,1	7,2
1990	2,4	-1,1	3,5
1995	-1,6	-2,5	0,9
2000	-2,9	-2,3	-0,6
2005	-3,7	0,0	-3,7
2010	-4,7	0,8	-5,5
2014	-3,3	0,2	-3,5
2015	-3,8	-0,3	-3,5
2016	-2,3	1,0	-3,3
2017	-2,0	1,5	-3,5
2018	-2,8	0,7	-3,5
2019	-2,7	0,6	-3,2
2020	-4,5	-1,4	-3,1
2021	-5,0	-2,8	-2,2
2022	-5,4	-2,6	-2,9
2023	-4,7	-2,7	-2,0
2024	-5,1	-3,1	-2,0

Dojazdy do pracy

Do osób korzystających z przestrzeni miejskiej zaliczyć należy także osoby dojeżdżające do Poznania do pracy.

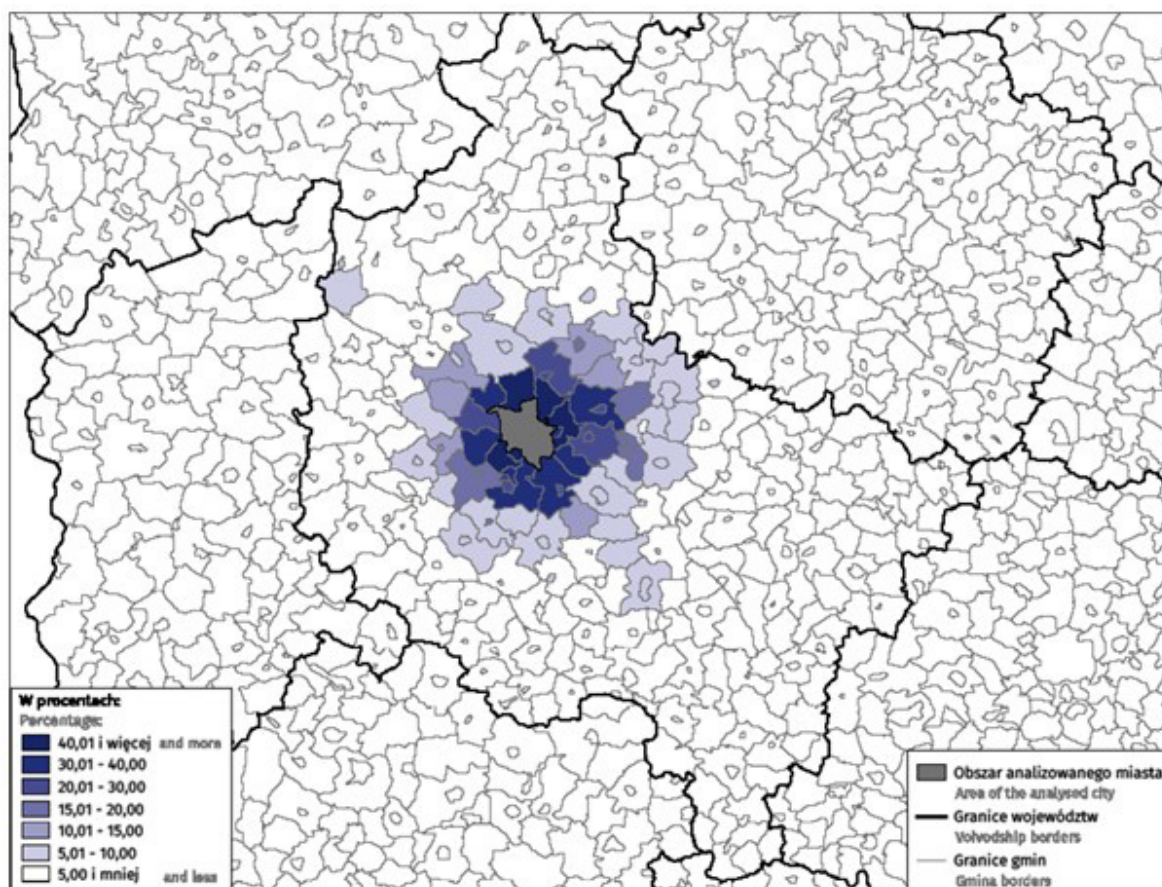
Rysunek 9. Liczba osób dojeżdżających do pracy do Poznania w 2021 r. według GUS-u

Według ostatnich badań dotyczących dojazdów do pracy przeprowadzonych przez **GUS** w 2021 r. **do Poznania dojeżdżało 106,7 tys. osób** – lokowało to stolicę Wielkopolski na 4. miejscu w kraju – za Warszawą (390 tys.), Krakowem (132 tys.) i Katowicami (113 tys.). Świadczy to o wysokiej atrakcyjności Poznania jako miejsca pracy. Wpływ na to mają zrównoważona i wysoko rozwinięta gospodarka miasta, atrakcyjne zarobki, korzystne połączenia komunikacyjne (autostrada, obwodnice o standardach dróg ekspresowych, dynamicznie rozwijająca się kolej metropolitalna oraz komunikacja podmiejska). Wpisując się w bardzo widoczny w ostatnich latach proces suburbanizacji, wiele osób z powodu niższych cen nieruchomości i korzystniejszego otoczenia środowiskowego zmieniło miejsce zamieszkania i przenieśli się poza granice miasta (w większości do gmin sąsiednich powiatu poznańskiego) jednocześnie wciąż dojeżdżając do Poznania do pracy.

Liczba dojeżdżających do pracy do Poznania wzrosła (o 24%) od czasu poprzednich badań przeprowadzonych przez GUS dla 2016 r., kiedy to liczbę pracowników dojeżdżających do miasta określono na 85,9 tys. osób.

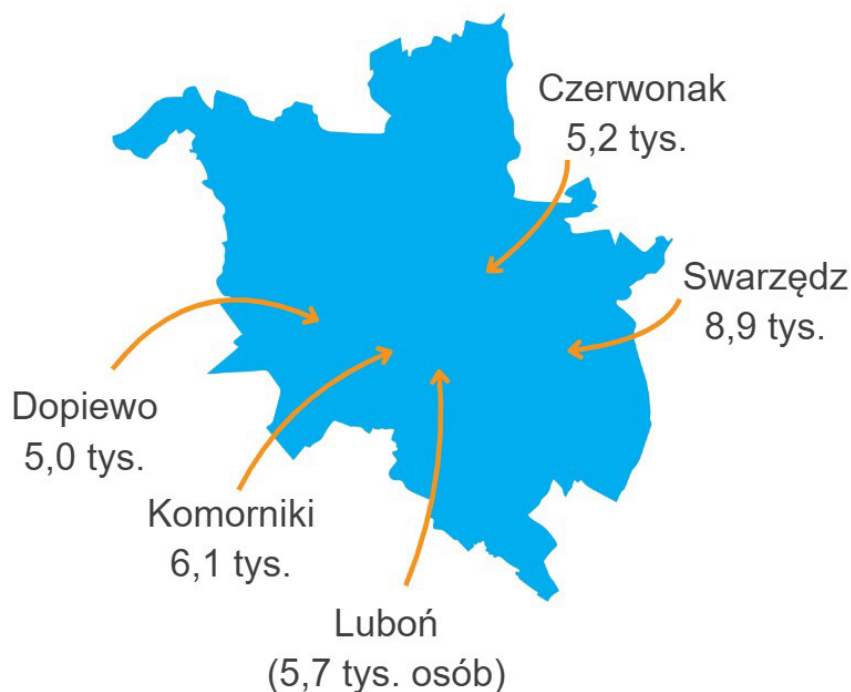
Rysunek 10. Udział przyjeżdżających do pracy w Poznaniu w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Spośród dojeżdżających, 91,0 tys. osób (85%) mieszkało na terenie województwa wielkopolskiego. Najwięcej osób dojeżdżało z gmin powiatu poznańskiego: Komorniki (6,1 tys. osób), Luboń (5,7 tys. osób), Czerwonak (5,2 tys. osób), Dopiewo (5,0 tys. osób) oraz Swarzędz (8,9 tys. osób). Wymienione gminy oraz Kleszczewo i Kórnik charakteryzowały się największym udziałem przyjeżdżających do pracy do Poznania, w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania (36-44%). Regularnie do pracy i szkół do Poznania przyjeżdżało po ponad 70% mieszkańców gmin: Komorniki, Luboń, Murowana Goślina i Suchy Las (dane mobilne za 2024 rok).

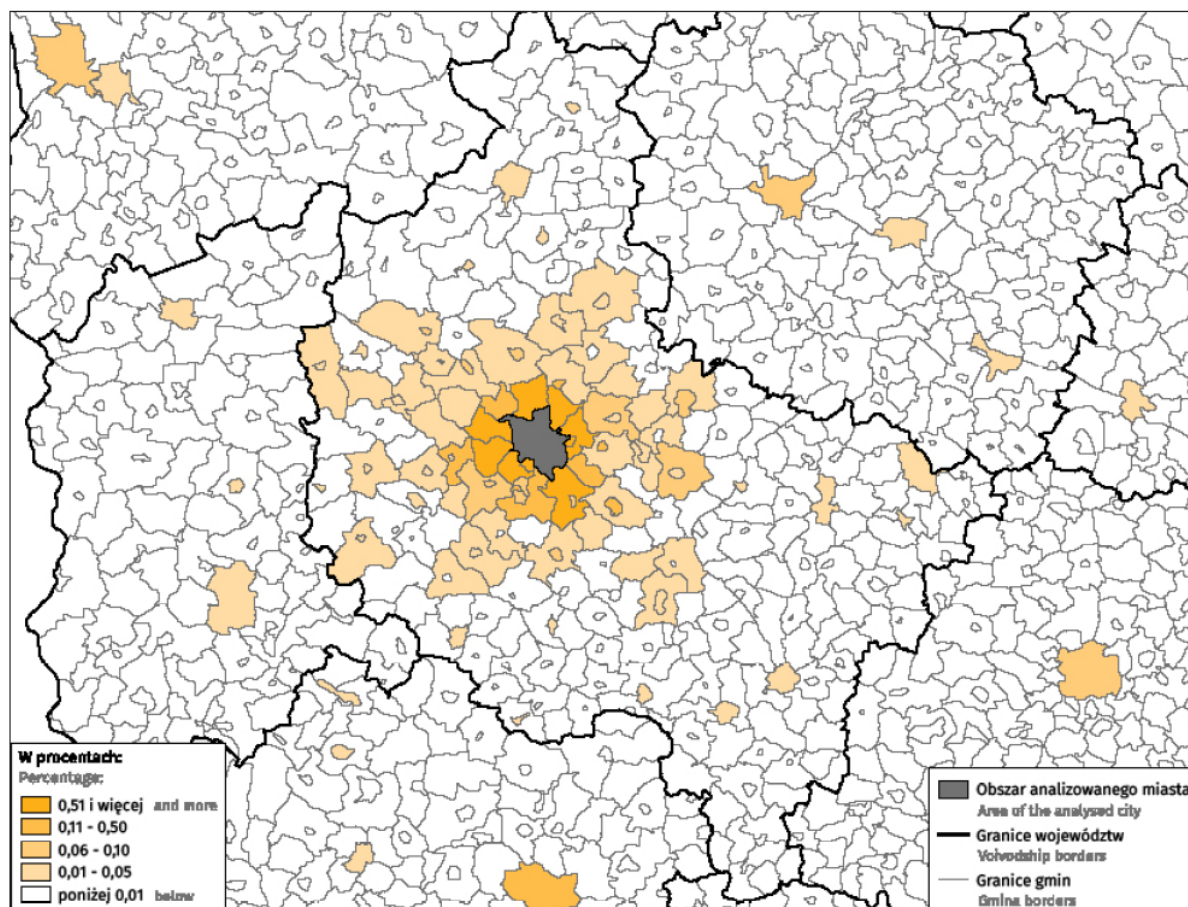
Rysunek 11. Liczba osób dojeżdżających do pracy do Poznania z wybranych gmin powiatu poznańskiego w 2021 r. według GUS-u

Spoza powiatu poznańskiego wysokie liczby dojeżdżających do Poznania odnotowano w Gnieźnie (1,9 tys. osób), Wrześni (1,0 tys. osób).

Wśród miast z największą liczbą mieszkańców wyjeżdżających do pracy w 2021 r., Poznań znalazł się na 2. miejscu (40,7 tys.), za Warszawą (56,0 tys.). W konsekwencji na 1 osobę wyjeżdżającą do pracy poza granicę miasta, przypadają statystycznie ponad 2,5 osoby dojeżdżające do Poznania. W 2016 r. liczba wyjeżdżających do pracy poza Poznań była o 33% niższa i wyniosła 27,4 tys. mieszkańców.

Rysunek 12 Udział wyjeżdżających do pracy z Poznania w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

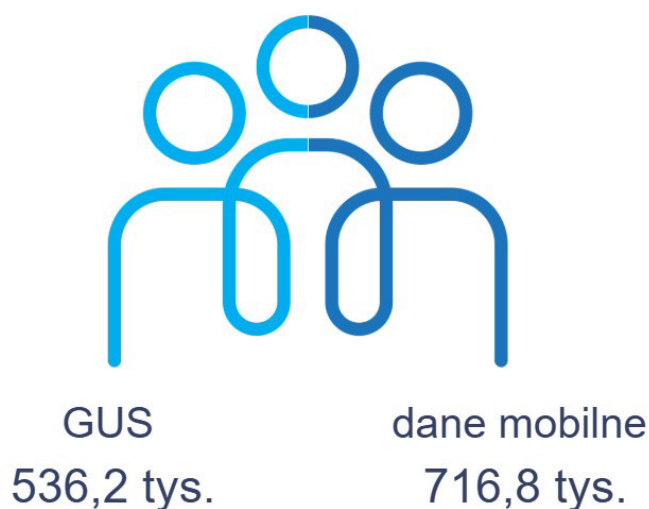
Ponad 84% wyjazdów do pracy mieszkańców Poznania skierowanych było na obszar województwa wielkopolskiego. Największe udziały wyjeżdżających do pracy z Poznania w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania zanotowano w gminach powiatu poznańskiego. Wartości powyżej 1% charakteryzowały gminy wiejskie Tarnowo Podgórne (3,8%), Komorniki (1,8%) i Suchy Las (1,3%) oraz część wiejską gminy Kórnik (1,2%).

Poza woj. wielkopolskie z Poznania wyjeżdżało do pracy 6,4 tys. zatrudnionych (16%), najwięcej do Warszawy. W Poznaniu wśród wyjeżdżających do pracy najwięcej było osób w wieku 25–34 lat (31,2%). W całej grupie wyjeżdżających do pracy dominowali mężczyźni (60,1%).

Dane mobilne¹

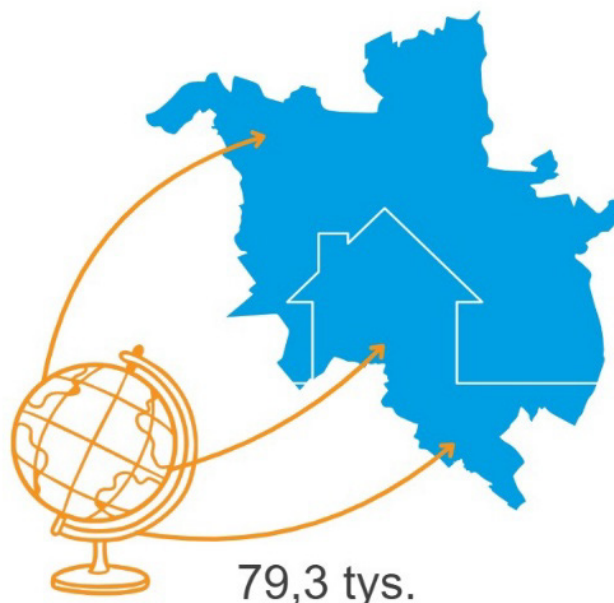
W 2024 r., według danych mobilnych, liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób**, co oznacza o **180 tys. więcej** w porównaniu do danych publikowanych przez GUS i o **blisko 250 tys. więcej** niż znajduje się w rejestrach urzędowych. W porównaniu do 2022 r. rzeczywista liczba mieszkańców zwiększyła się o 38 tys. osób, podczas gdy dane GUS-u wskazują na spadek o 5,2 tys., a rejestry urzędowe – o 8,5 tys. osób.

Rysunek 13. Liczba mieszkańców według GUS-u i danych mobilnych na koniec 2024 r.

W 2024 r. w Poznaniu mieszkało 79,3 tys. cudzoziemców, z czego 93% stanowili obywatele Ukrainy (68,8 tys.) i Białorusi (4,7 tys.). Cudzoziemcy stanowili 11% liczby mieszkańców Poznania. Liczba cudzoziemców zmniejszyła się o 2% (1,5 tys.) w porównaniu z 2022 r.

¹ Dane mobilne pochodzą z hurtowni danych firmy Selectiv pozyskanych w wyniku zapytań oraz wyświetleń reklam w kanale mobilnym, a także od wydawców konkretnych aplikacji mobilnych. W bazie znajdują się dane 24 mln użytkowników urządzeń mobilnych w Polsce.

Rysunek 14. Liczba cudzoziemców mieszkających w Poznaniu w 2024 r.

W 2024 r. w Poznaniu w ciągu dnia przebywało 942,7 tys. osób, z czego 29% stanowiły osoby spoza miasta, w większości z gmin Metropolii Poznań². W ciągu dnia w Poznaniu przebywało 45% ogółu mieszkańców Metropolii. Jednocześnie 6% mieszkańców Poznania przebywało w ciągu dnia w innych miejscowościach. Liczba osób przebywających w Poznaniu w ciągu dnia pozostawała stabilna od 2022 r., z niewielkimi wahaniami o 0,5%.

W 2024 r. połowa ogółu mieszkańców Metropolii Poznań przebywała regularnie w dzień w Poznaniu. Stanowili oni 99% osób spoza Poznania przebywających regularnie w Poznaniu w dzień, najwięcej ich było ze Swarzędza, Lubonia i Tarnowa Podgórnego. Łącznie z przestrzeni miejskiej korzystało w dzień 270,8 tys. osób spoza Poznania. Od 2022 r. liczba osób przyjeżdżających regularnie do Poznania pozostawała na praktycznie stałym poziomie, z niewielkimi wahaniami, nieprzekraczającymi 0,8%. Regularnie do Poznania przyjeżdżali, przede wszystkim, osoby pracujące lub uczące się w Poznaniu.

W 2024 r. łącznie 2 mln osób korzystało w dzień okazjonalnie z przestrzeni miejskiej, liczba ta wzrosła o 10% w porównaniu do 2022 r. Najwięcej osób przybywało z Ukrainy, województwa mazowieckiego i dolnośląskiego oraz Niemiec. Okazjonalnie w ciągu dnia do Poznania przyjeżdżało 36% ogółu mieszkańców Metropolii Poznań.

Najwięcej osób przebywało w Poznaniu powyżej 8 dni w miesiącu w dni robocze w godzinach 8:00–17:00, a w weekendy w godzinach 11:00–17:00. Większość z nich

² Metropolia Poznań obejmuje obszar Poznania, gmin powiatu poznańskiego oraz gmin: Oborniki, Skoki, Szamotuły i Śrem.

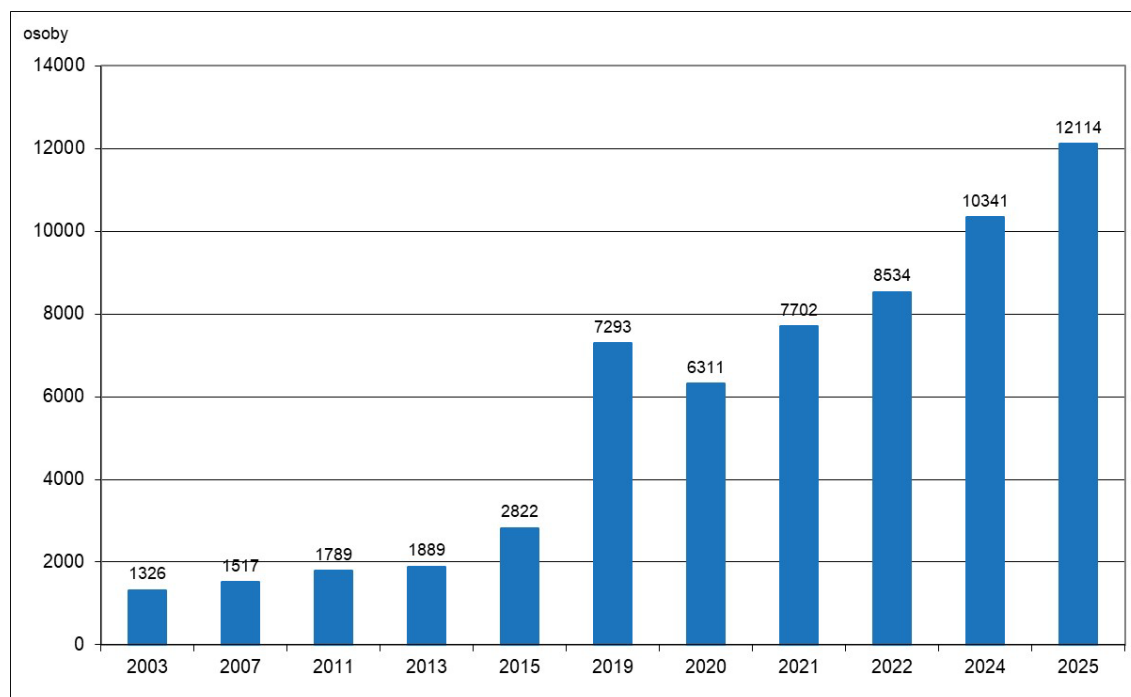
przyjeżdżała z gmin Metropolii Poznań. Liczba osób przyjeżdżających do Poznania więcej niż 8 dni w miesiącu była średnio o 23% większa niż osób wyjeżdżających, a liczba osób przyjeżdżających do 8 dni w miesiącu była o 25% większa. Średnio o 42% mniej osób przyjeżdżało powyżej 8 dni w miesiącu do Poznania w weekendy niż w dni robocze. Natomiast liczba osób przyjeżdżających do 8 dni w miesiącu była ponad 3-krotnie większa w weekendy niż w dni robocze. Najwięcej mieszkańców Poznania wyjeżdżało z miasta powyżej 8 dni w dni robocze w godzinach 9:00–17:00, a w weekendy w godzinach 11:00–18:00. Większość z nich wyjeżdżała do miejscowości w Metropolii Poznań. Średnio o 40% mniej mieszkańców Poznania wyjeżdżało w weekendy niż w dni robocze.

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Według oficjalnych danych meldunkowych Urzędu Miasta Poznania (zameldowani na pobyt stały oraz czasowy) Poznań stanowi miejsce zamieszkania dla 12,1 tys. cudzoziemców (stan na 31.05.2025 r.). Oznacza to, że w ciągu roku liczba osób z obcym obywatelstwem zameldowanych w mieście wzrosła o 1,8 tys.

Wykres 13. Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy)

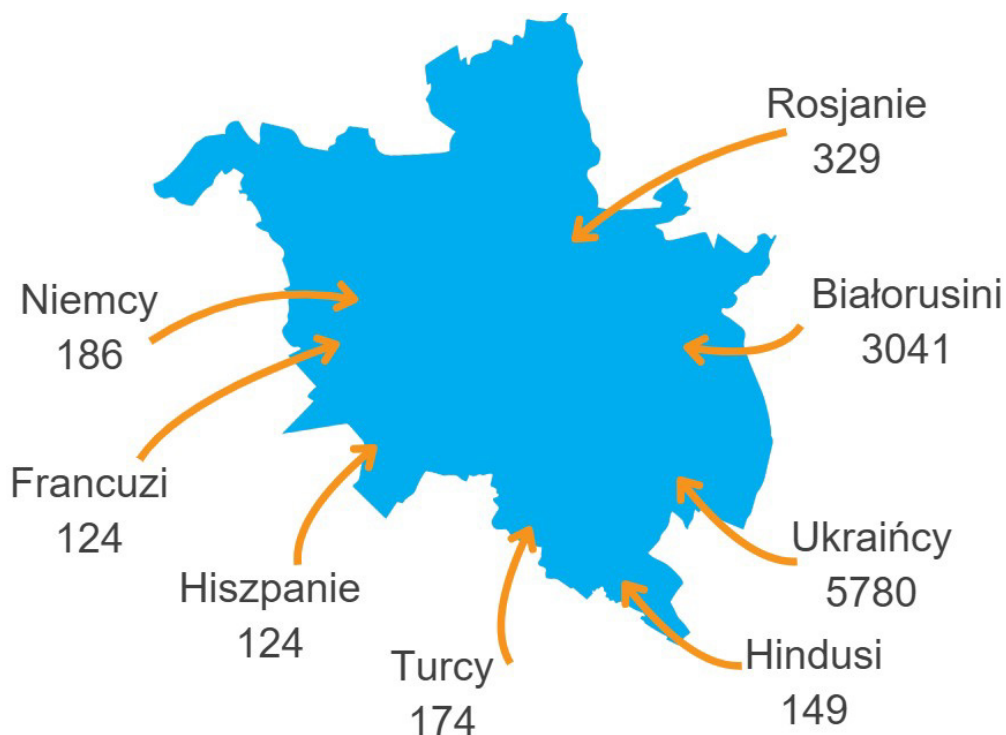
Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

Rok	Liczba cudzoziemców
2003	1326
2007	1517
2011	1789
2013	1889
2015	2822
2019	7293
2020	6311
2021	7702
2022	8534
2024	10341
2025	12114

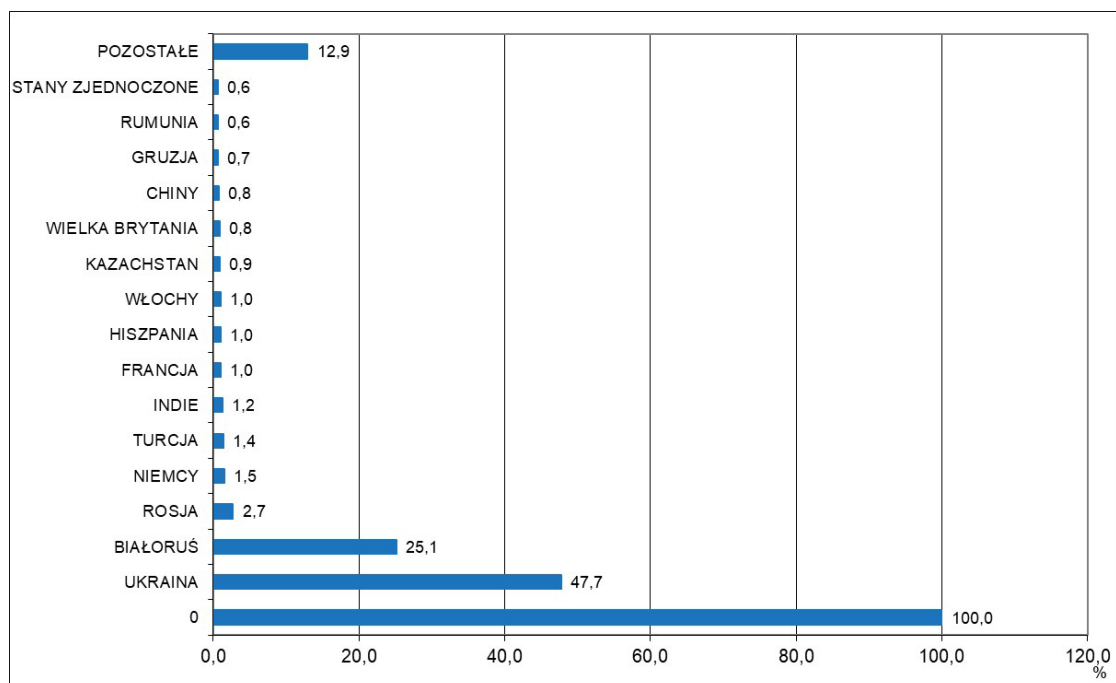
O ile w 2003 r. liczba zameldowanych cudzoziemców wynosiła 1326 osób, a w 2015 r. były to 2822 osoby, to w połowie 2019 r. takich osób było już 7293 – dwa razy więcej niż w 2018 r. Podczas epidemii koronawirusa w 2020 r., przejściowo odnotowano spadek takich zameldowań (6311 osób, czyli o 982 mniej niż rok wcześniej), jednak w 2021 r. ponownie odnotowano wzrost, który utrzymał się także w latach kolejnych. Warto zauważyć, że wzrost zameldowań zagranicznych, także przed 2020 r. nie był stały. W 2021 r. wzrost odnotowano głównie z powodu zwiększonej liczby zameldowanych Ukraińców i Białorusinów (po ok. 600 osób). Z kolei w 2022 r. liczba obywateli Ukrainy zameldowanych w Poznaniu zmniejszyła się o 470 osób, natomiast liczba obywateli Białorusi wzrosła o 900 osób, a obywateli Rosji o 191 osób. W 2023 r. odnotowano minimalny przyrost liczby Ukraińców (o 119 osób) oraz dynamiczny przyrost liczby Białorusinów (o 1063 osoby, czyli o 55%). Z kolei w 2024 r. nastąpił niewielki wzrost liczby zarówno Ukraińców (o 129 osób), jak i Białorusinów (o 30 osób). Ostatecznie w 2025 r. ponownie przyrost Białorusinów był minimalny (o 26 osób), lecz bardzo wysoki okazał się przyrost Ukraińców (o 2,0 tys. tj. 52%), spowodowany zapewne rosnącą chęcią większego sformalizowania swojego pobytu w naszym kraju.

Obcokrajowcy zameldowani w Poznaniu pochodzą z ponad 120 krajów świata, w tym w 87,5% z Europy, przy czym tylko w 11,9% z krajów Unii Europejskiej. Najliczniej reprezentowaną grupą (48%, przed rokiem 37%) są Ukraińcy (5780 osób, rok wcześniej – 3793, cztery lata wcześniej, przed inwazją ze strony Rosji - 4015 osób). Na drugim miejscu znajdują się Białorusini, którzy stanowią 25% obcokrajowców (3041 osób, cztery lata wcześniej 1022 osoby), a na trzecim Rosjanie (329 osób, cztery lata wcześniej 206 osób). Wyprzedzają oni Niemców (186 osób), Turków (174 osoby), a także Hindusów (149 osób), Francuzów i Hiszpanów (po 124 osoby), Włochów (116 osób), Kazachów (109 osób). Spośród obywateli krajów Unii Europejskiej licznie reprezentowani są także: Brytyjczycy (100 osób) i Rumuni (71 osób) oraz Holendrzy (69 osób).

Rysunek 15. Liczba obcokrajowców zameldowanych w Poznaniu w 2024 r. (TOP 8)

Wykres 14. Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu według obywatelstwa w 2025 r.

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania, obliczenia własne

Kraj	Udział w % (ogółem = 100)
Ukraina	47,7
Białoruś	25,1
Rosja	2,7
Niemcy	1,5
Turcja	1,4
Indie	1,2
Francja	1,0
Hiszpania	1,0
Włochy	1,0
Kazachstan	0,9
Wielka Brytania	0,8
Chiny	0,8
Gruzja	0,7
Rumunia	0,6
Stany Zjednoczone	0,6
Pozostałe	12,9

Spośród zameldowanych cudzoziemców przybyłych z innych kontynentów dominują Azjaci (1003 osób, tj. 8,3%, wobec 1156 rok wcześniej). W dalszej kolejności wymienić można osoby z Afryki (2,1%, rok wcześniej 3,3%). Stosunkowo niewielu cudzoziemców pochodzi z Ameryki Północnej (1,1%), Ameryki Południowej (0,5%) oraz Australii i Oceanii (0,1%). Około 0,5% stanowią osoby o nieustalonym obywatelstwie. Uwzględniając pojedyncze państwa, najwięcej cudzoziemców spoza Europy i jej najbliższych okolic było obywatelami: Indii (149 osób), Chin (95 osób), Stanów Zjednoczonych (71 osób), Nigerii i Wietnamu (po 49 osób). Nie brakuje także obywateli bardzo odległych, mniejszych krajów, np. Rwandy, Sri Lanki, Nepalu, Chile, Omanu, Nowej Zelandii, Ekwadoru, Singapuru.

W Poznaniu mieszka także liczna grupa **niezameldowanych cudzoziemców** – są to głównie uchodźcy z Ukrainy oraz osoby, które pracują tymczasowo na podstawie oświadczeń pracodawców o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom lub zezwoleń na pracę sezonową. Ich liczba jest kilkukrotnie większa niż liczba zameldowanych cudzoziemców.

Pracownicy z zagranicy

Sytuacja na krajowym rynku pracy powoduje, że polscy pracodawcy coraz chętniej korzystają z możliwości zatrudnienia osób z obcym obywatelstwem. Według Powiatowego Urzędu Pracy w Poznaniu, którego obszar działania obejmuje Poznań i gminy powiatu poznańskiego, w 2024 r. pracodawcy złożyli 24,4 tys. oświadczeń pracodawców o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom, o 3,5 tys. mniej niż rok wcześniej, z tego:

- 53% dotyczyło obywateli Białorusi;

- 19% dotyczyło obywateli Ukrainy;
- 17,5% dotyczyło obywateli Gruzji.

Z powodu wojny z Rosją udział obywateli Ukrainy skokowo się zmniejszył – jeszcze w 2016 r. dotyczyło ich 96% oświadczeń. Najczęściej cudzoziemcy byli zatrudniani przy wykonywaniu prac prostych w zakresie: przetwórstwa przemysłowego, budownictwa, handlu detalicznego, transportu i gospodarki magazynowej.

Od 2018 r. urzędy pracy wydają zezwolenia na pracę sezonową w sektorach: rolnictwo, ogrodnictwo i turystyka. W 2024 r. Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu wydał 199 zezwoleń tego typu.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski wydał w 2024 r. 35,8 tys. pozwoleń na pracę dla cudzoziemców na obszarze województwa wielkopolskiego (można szacować, iż ok. 1/4 z nich dotyczyła Poznania). Liczba zezwoleń obniżyła się w ciągu roku o 10%.

Od 2022 r. na podstawie specjalnej ustawy, uchodźcy z Ukrainy mogą także podejmować pracę tylko na podstawie powiadomienia o podjęciu pracy przez cudzoziemca. Na podstawie przepisów o pomocy obywatelom Ukrainy w 2024 r. zgłoszono 65,6 tys. powiadomień o podjęciu pracy w Poznaniu i powiecie poznańskim (rok wcześniej 73,1 tys.).

Łącznie w 2024 r. w Poznaniu pracowało, więc ok. 60 tys. cudzoziemców zatrudnionych w ramach oficjalnych pozwoleń na pracę, powiadomień lub oświadczeń o zamiarze zatrudnienia obcokrajowca.

Uczniowie cudzoziemcy

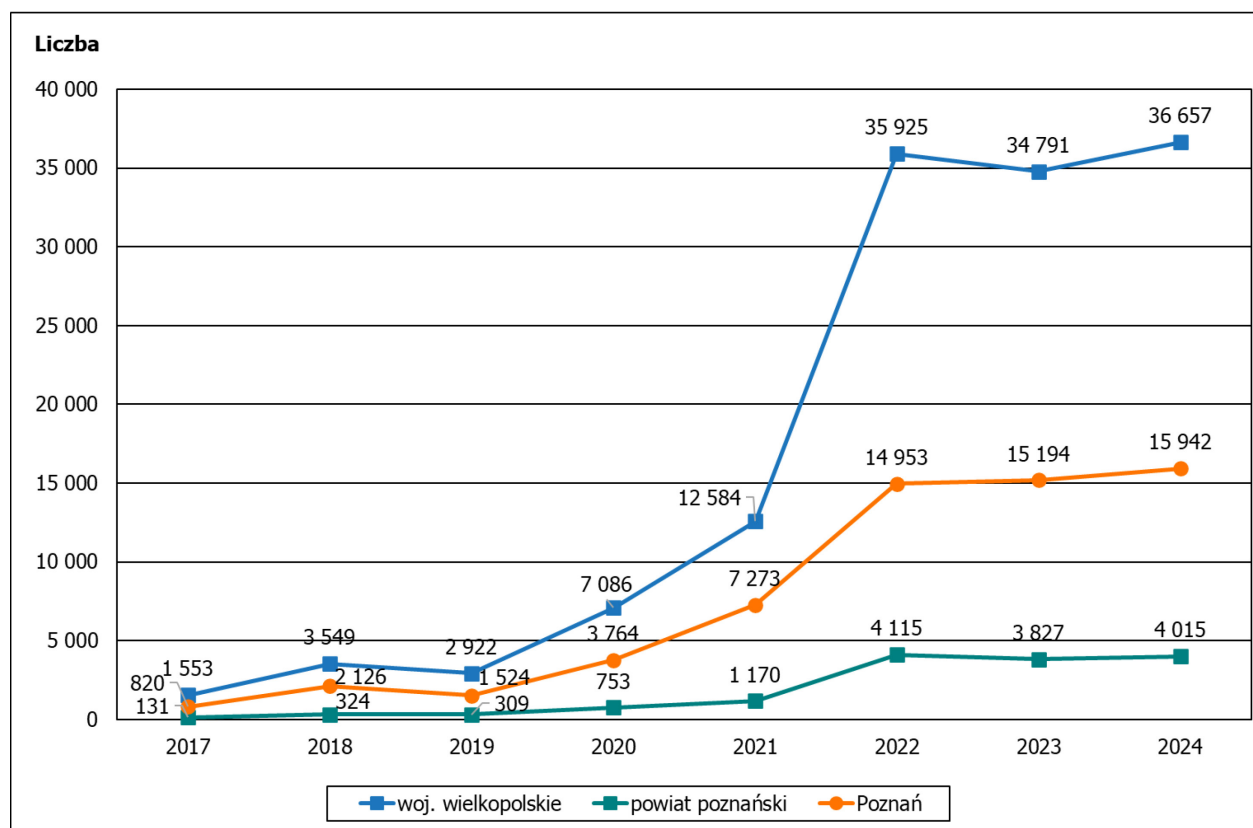
Według danych Ministerstwa Edukacji Narodowej dostępnych na stronie www.dane.gov.pl we wrześniu 2024 r. w poznańskich placówkach wychowania przedszkolnego i szkołach naukę rozpoczęło 15 942 dzieci i uczniów posiadających obywatelstwo inne niż polskie. Było to o 5% więcej niż w 2023 r. i o 119% więcej niż w 2021 r. Wzrost liczby dzieci i uczniów cudzoziemców w Poznaniu wynikał przede wszystkim ze znacznego wzrostu liczby uczniów z Ukrainy (z 5622 uczniów w 2021 r. do 12 946 uczniów w 2024 r.). Podobnie, jak w Poznaniu, wzrost liczby uczniów cudzoziemców w 2024 r., w porównaniu do 2023 r., zanotowano w innych największych polskich miastach, tj. w Krakowie (o 5%), Warszawie (o 3%), Łodzi (o 7%) oraz w woj. wielkopolskim (o 5%), powiecie poznańskim (o 5%) i Polsce (o 4%). Spadek liczby uczniów cudzoziemców w 2024 r., w porównaniu do 2023 r., zanotowano we Wrocławiu (o 4%).

Rysunek 16. Liczba uczniów z obywatelstwem innym niż polskie rozpoczynających naukę w szkołach w Poznaniu w 2024 r.

15 942 uczniów

Wykres 15. Dzieci i uczniowie cudzoziemcy w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego w latach 2017-2024 (stan na 30.09.)

Źródło: Ministerstwo Edukacji Narodowej (stan na 30.09.)

Jednostka terytorialna	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Woj. wielkopolskie	1 553	3 549	2 922	7 086	12 584	35 925	34 791	36 657
Powiat poznański	131	324	309	753	1 170	4 115	3 827	4 015
Poznań	820	2 126	1 524	3 764	7 273	14 953	15 194	15 942

Uczniowie cudzoziemcy uczęszczający do poznańskich szkół i placówek oświatowych posiadali obywatelstwo z przynajmniej 74 krajów, leżących na wszystkich kontynentach, a najodleglejszymi rejonami były:

- Australia;
- Argentyna, Chile, Wenezuela, Kolumbia w Ameryce Południowej;
- USA, Kanada, Meksyk, Kuba, Dominikana w Ameryce Północnej;
- Tajwan, Tajlandia, Chiny, Singapur, Filipiny, Wietnam, Korea Południowa, Korea R.L.D w Azji;
- Zimbabwe, Rwanda, Angola, Kenia, Uganda, Nigeria w Afryce.

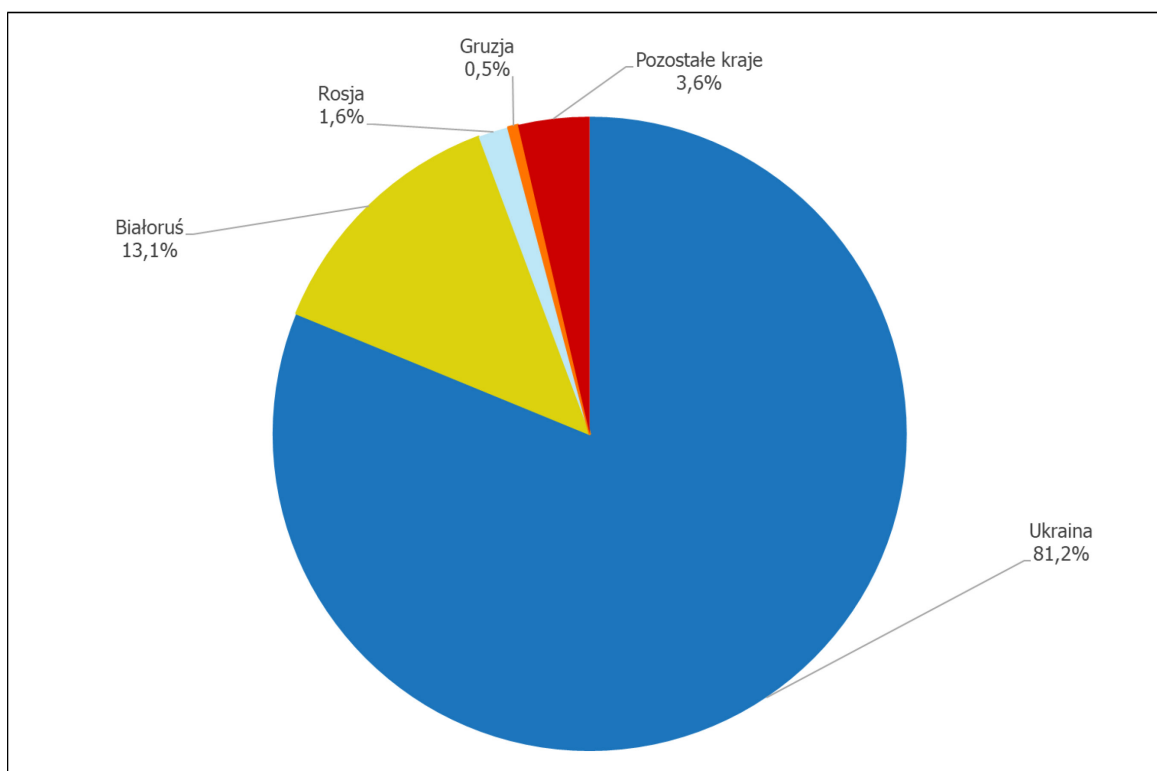
Uczniowie cudzoziemcy najczęściej przybyli z państw europejskich lub z pogranicza Europy i Azji 98%. Wśród nich najliczniejszą grupę stanowili obywatele państw zza wschodniej granicy, tj. Ukrainy (12 946 osób), Białorusi (2088 osób) oraz Rosji (249 osób). Z państw pozaeuropejskich najwięcej uczniów przybyło z Indii (39 osób), Wietnamu (18 osób), Bangladeszu (15 osób), Korei Południowej (15 osób), USA (15 osób).

Rysunek 17. Najliczniejsi obcokrajowcy wśród uczniów w 2024 r.

Udział dzieci i uczniów z Ukrainy w łącznej liczbie dzieci i uczniów cudzoziemskich uczęszczających do poznańskich placówek wychowania przedszkolnego oraz szkół w ostatnich latach był zmienny i wynosił: 81% w 2024 r., 80% w 2023 r., 84% w 2022 r. i 77% w 2021 r. W 2024 r., w porównaniu do 2023 r. zwiększyła się liczba dzieci i uczniów z Ukrainy uczęszczających do placówek oświatowych zarówno w Polsce, województwie wielkopolskim, powiecie poznańskim, jak również w większości porównywanych dużych miast (z wyjątkiem Wrocławia). W Poznaniu liczba ta zwiększyła się o 7% (tj. o ok. 0,9 tys. osób). W Polsce, województwie wielkopolskim i powiecie poznańskim wzrost ten był niższy niż w Poznaniu i wyniósł odpowiednio 4%, 6% i 4%.

Wykres 16. Struktura dzieci i uczniów cudzoziemskich w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego według kraju pochodzenia lub obywatelstwa w Poznaniu w 2024 r. (stan na 30.09.)

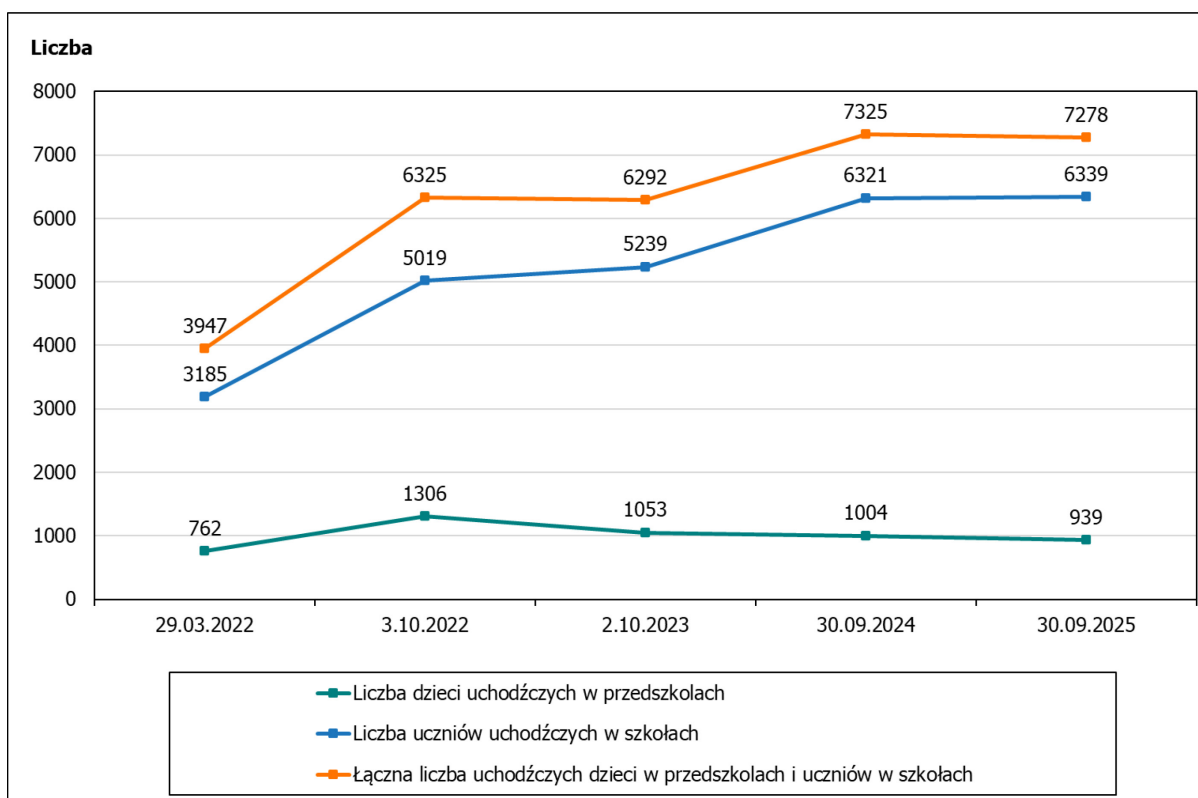

Źródło: Ministerstwo Edukacji Narodowej

Kraj pochodzenia lub obywatelstwo	Udział liczby uczniów z danego kraju lub danego obywatelstwa w ogólnej liczbie uczniów cudzoziemców w %
Ukraina	81,2
Białoruś	13,1
Rosja	1,6
Gruzja	0,5
Pozostałe kraje	3,6

Znaczna część uczniów z Ukrainy to uchodźcy wojenni, którzy przyjechali w związku z trwającą od 2022 r. agresją Rosji w Ukrainie. W 2025 r. w poznańskich placówkach wychowania przedszkolnego oraz szkołach kształciło się łącznie 7278 dzieci oraz uczniów uchodźczych z Ukrainy (według danych Ministerstwa Edukacji Narodowej, stan na 30.09.2025 r.), w tym 939 dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego oraz 6339 uczniów w szkołach, przy czym najwięcej w szkołach podstawowych – 3966 uczniów.

Wykres 17. Dzieci i uczniowie uchodźczy w placówkach wychowania przedszkolnego i szkołach w Poznaniu w latach 2022-2025

Źródło: Ministerstwo Edukacji Narodowej

Kategoria	29.03.2022	03.10.2022	02.10.2023	30.09.2024	30.09.2025
Dzieci uchodźcze w przedszkolach	762	1306	1053	1004	939
Uczniowie uchodźczy w szkołach	3185	5019	5239	6321	6339
Łączna liczba uchodźczych dzieci w przedszkolach i uczniów w szkołach	3947	6325	6292	7325	7278

Oznacza to, że od marca 2022 r. do września 2025 r. liczba dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego i uczniów uchodźczych w szkołach wzrosła o 84%, przy czym liczba dzieci uchodźczych w placówkach wychowania przedszkolnego wzrosła o 23%, a liczba uczniów uchodźczych w szkołach – o 99%.

Obywatele Ukrainy

Według danych mobilnych w 2024 r. w Poznaniu przebywało 68,8 tys. obywateli Ukrainy, w tym: do 30 tys. uchodźców wojennych (dane szacunkowe Urzędu Miasta Poznania).

Według danych Ministerstwa Edukacji Narodowej opublikowanych na stronie www.dane.gov.pl do poznańskich szkół oraz placówek wychowania przedszkolnego we wrześniu 2024 r. uczęszczało 12 946 dzieci i uczniów z Ukrainy (w tym 7325 dzieci i uczniów uchodźczych zarejestrowanych w placówkach wychowania przedszkolnego i szkołach od dnia 24 lutego 2022 r.). We wrześniu 2024 r. liczba dzieci i uczniów z Ukrainy była większa o 130% w porównaniu ze stanem we wrześniu 2021 r.

Na poznańskich uczelniach naukę pobierało 2,6 tys. studentów z Ukrainy.

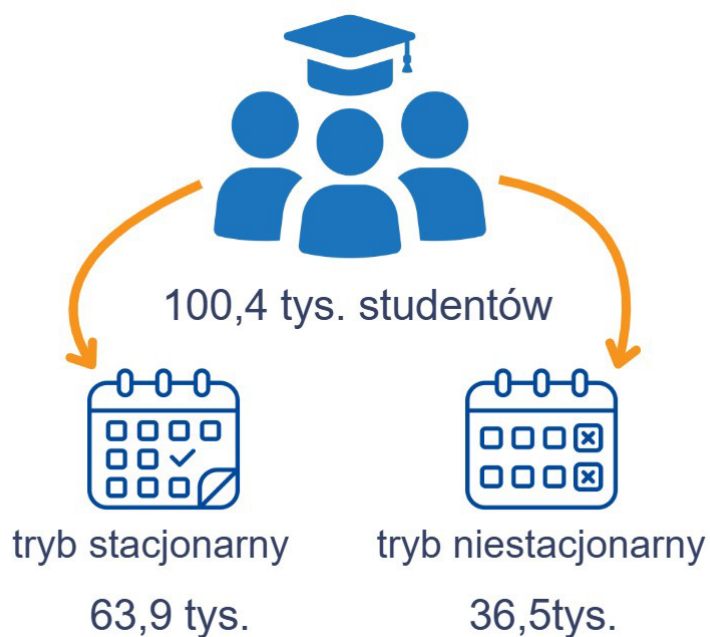
Już przed 24 lutego 2022 r. w Poznaniu pracowało ok. 35 tys. obywateli Ukrainy, po wybuchu wojny ich liczba zmalała, lecz jednocześnie niemal w tym samym czasie pracę w naszym mieście podjęło ok. 20 tys. uchodźców wojennych. Łącznie można szacować, że w 2024 r. Poznaniu pracowało do 50 tys. osób z Ukrainy.

Dane z badań ankietowych

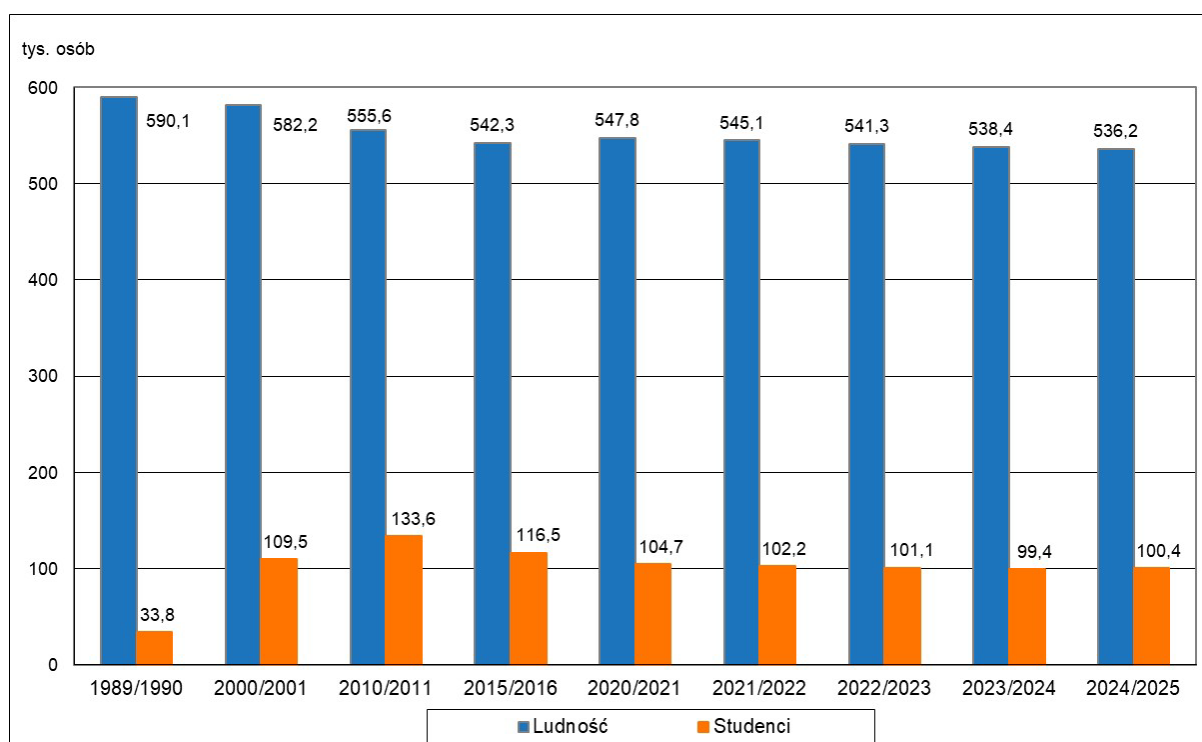
Studenci

Według danych GUS-u w roku akademickim 2024/2025 w Poznaniu studiowało łącznie **100,4 tys. osób**, w tym 63,9 tys. (blisko 2/3) na studiach dziennych. Statystycznie na 1000 mieszkańców przypada w Poznaniu 187 studentów, co daje stolicy Wielkopolski 1. miejsce wśród największych ośrodków w kraju, przed: Wrocławiem (172), Krakowem (170), oraz Warszawą (138). Około 68% studiujących pobiera naukę w szkołach publicznych.

Rysunek 18. Liczba studentów w Poznaniu w roku akademickim 2024/2025

Wykres 18. Liczba ludności i liczba studentów w Poznaniu

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok akademicki	Ludność	Studenci
1989/1990	590,1	33,8
2000/2001	582,2	109,5
2010/2011	555,6	133,6
2015/2016	542,3	116,5
2020/2021	547,8	104,7
2021/2022	545,1	102,2
2022/2023	541,3	101,1
2023/2024	538,4	99,4
2024/2025	536,2	100,4

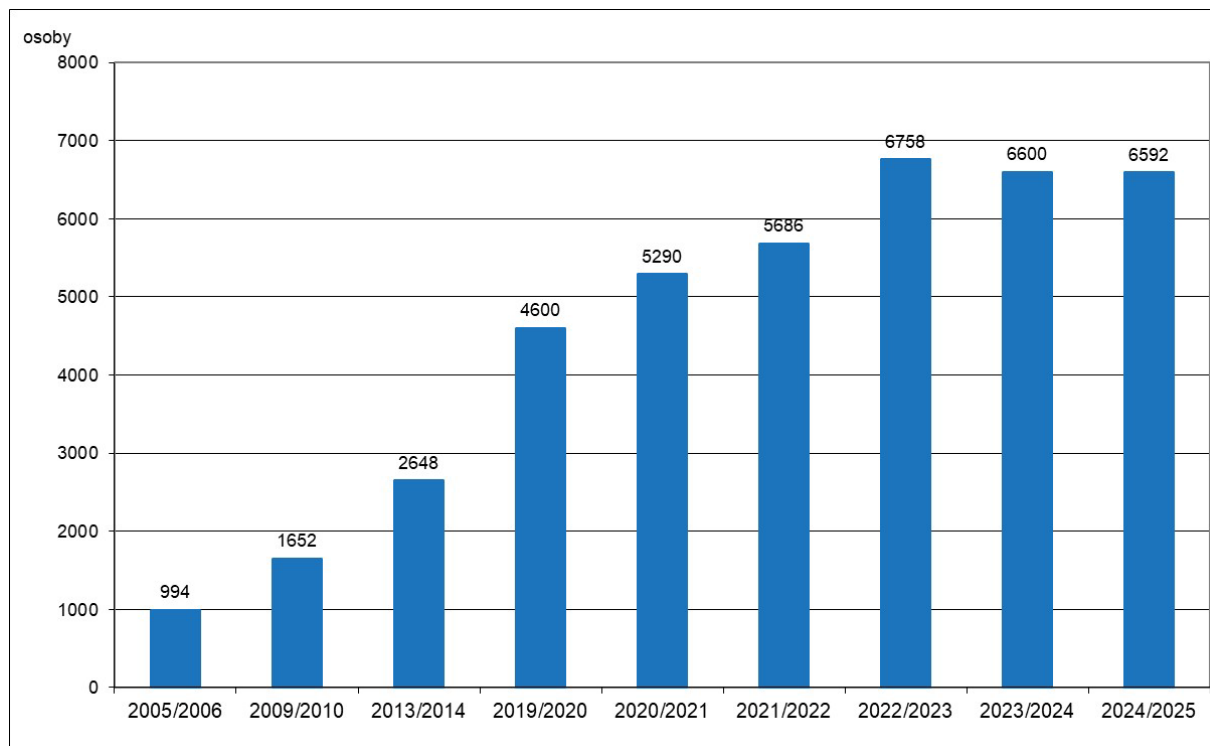
Największą uczelnią jest Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, na którym kształci się blisko co trzecia studiująca osoba w Poznaniu. Ponad 80% studentów to osoby spoza miasta, a ok. 35% pochodzi spoza województwa wielkopolskiego (najwięcej z województw: zachodniopomorskiego, kujawsko-pomorskiego i lubuskiego). Poznańscy studenci mają do dyspozycji 38 domów studenckich, w których przebywać może blisko 9,5 tys. osób.

Biorąc pod uwagę powyższe dane, zwłaszcza dotyczące studentów dziennych, można szacować, że **w Poznaniu mieszka do 40 tys. zamiejscowych, niezameldowanych studentów kierunków stacjonarnych**. Nie znajduje to jednak odzwierciedlenia w danych statystycznych publikowanych przez GUS. Pozostali studenci dojeżdżają na zajęcia spoza Poznania.

Studenci z zagranicy

W ostatnim roku notuje się stały wzrost liczby studentów zagranicznych. Polskie uczelnie coraz częściej oferują programy studiów skierowane do obcokrajowców. W rezultacie na poznańskich uczelniach uczą się studenci zagraniczni pochodzący z ok. 120 krajów świata. Studiowali oni głównie na UAM, Collegium Da Vinci, Politechnice Poznańskiej, Uniwersytecie WSB Merito, Uniwersytecie Ekonomicznym oraz Uniwersytecie Medycznym.

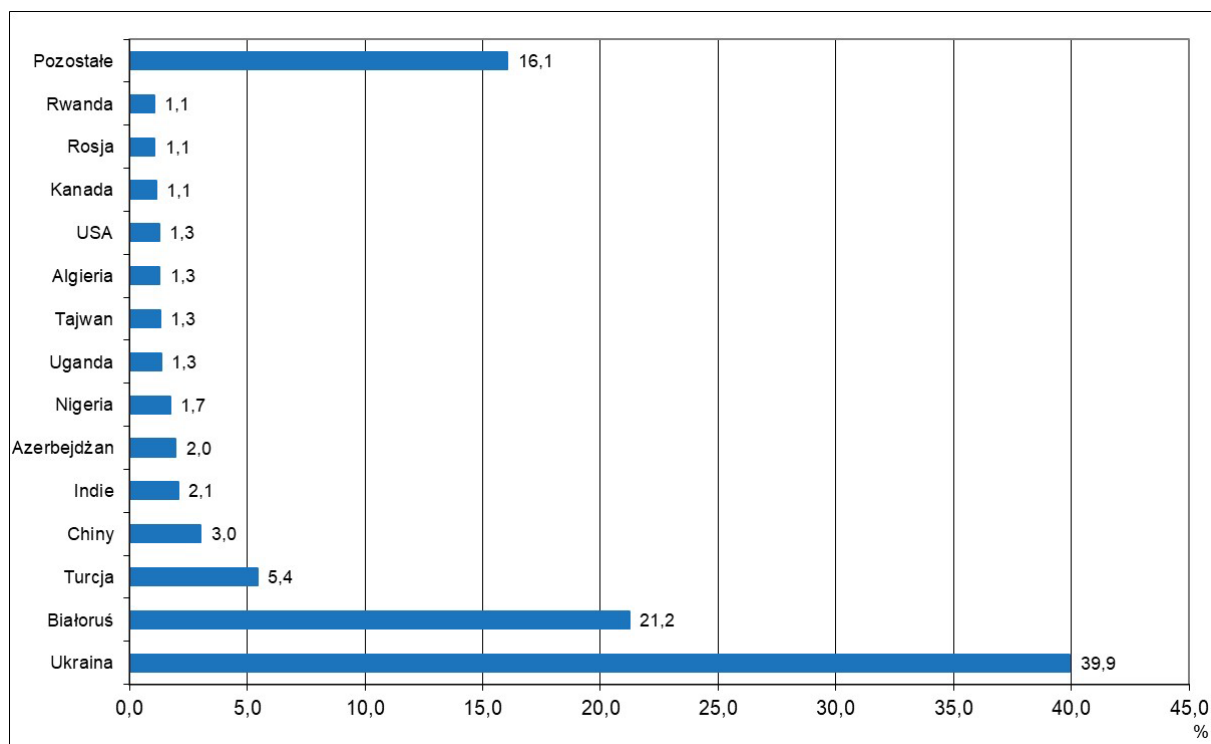
W roku akademickim 2024/2025 w Poznaniu na pełnych programach studiów kształciło się około 6,6 tys. studentów z zagranicy, w tym najwięcej z: Ukrainy (2,6 tys.), Białorusi (1,4 tys.), Turcji (0,4 tys.), Chin (0,2 tys.), Azerbejdżanu i Indii (po ok. 130 osób).

Wykres 19. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym)

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Rok akademicki	Liczba studentów z zagranicy
2005/2006	994
2009/2010	1652
2013/2014	2648
2019/2020	4600
2020/2021	5290
2021/2022	5686
2022/2023	6758
2023/2024	6600
2024/2025	6592

Wykres 20. Struktura studentów zagranicznych studiujących w Poznaniu (w trybie stałym) według obywatelstwa w roku akademickim 2024/2025

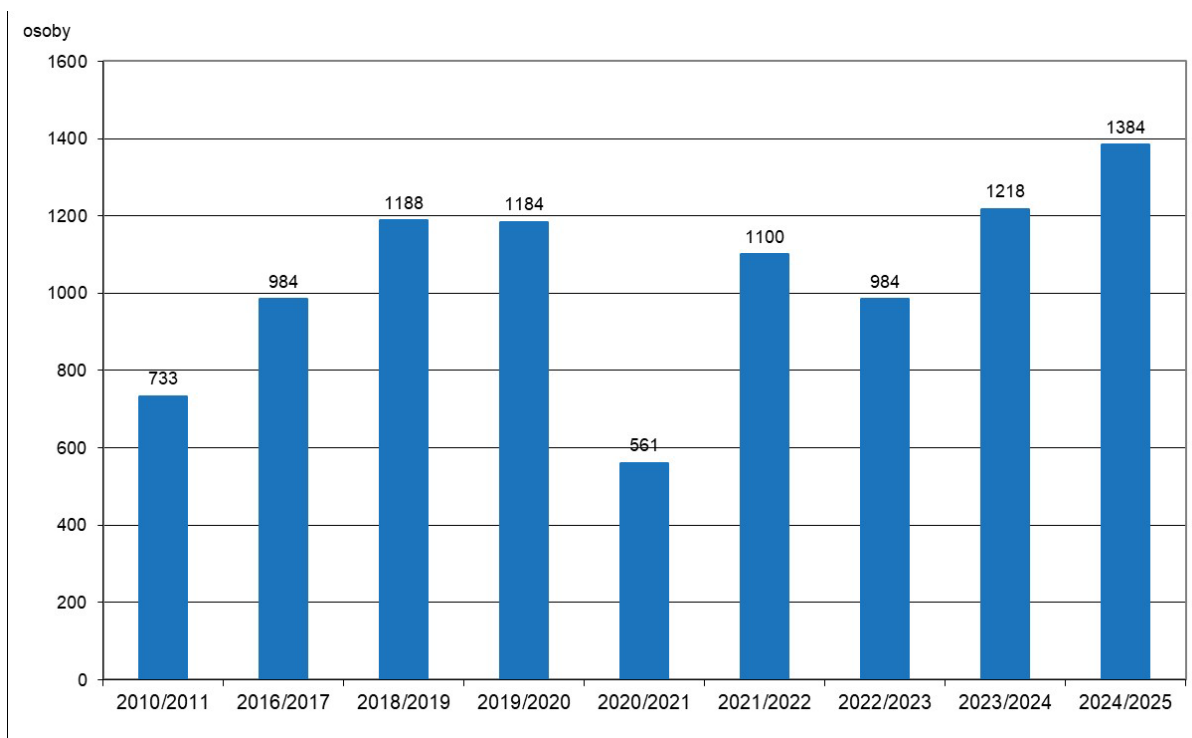
Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Kraj	Udział w % (ogółem = 100)
Ukraina	39,9
Białoruś	21,2
Turcja	5,4
Chiny	3,0
Indie	2,1
Azerbejdżan	2,0
Nigeria	1,7
Uganda	1,3
Tajwan	1,3
Algieria	1,3
USA	1,3
Kanada	1,1
Rosja	1,1
Rwanda	1,1
Pozostałe	16,1

Blisko 1,4 tys. osób z zagranicy studiowało w ramach okresowych wymian typu „Erasmus+”,

najwięcej z Hiszpanii (310 osób), Turcji (240 osób), Kazachstanu (180 osób), Francji (110 osób), Portugalii (100 osób).

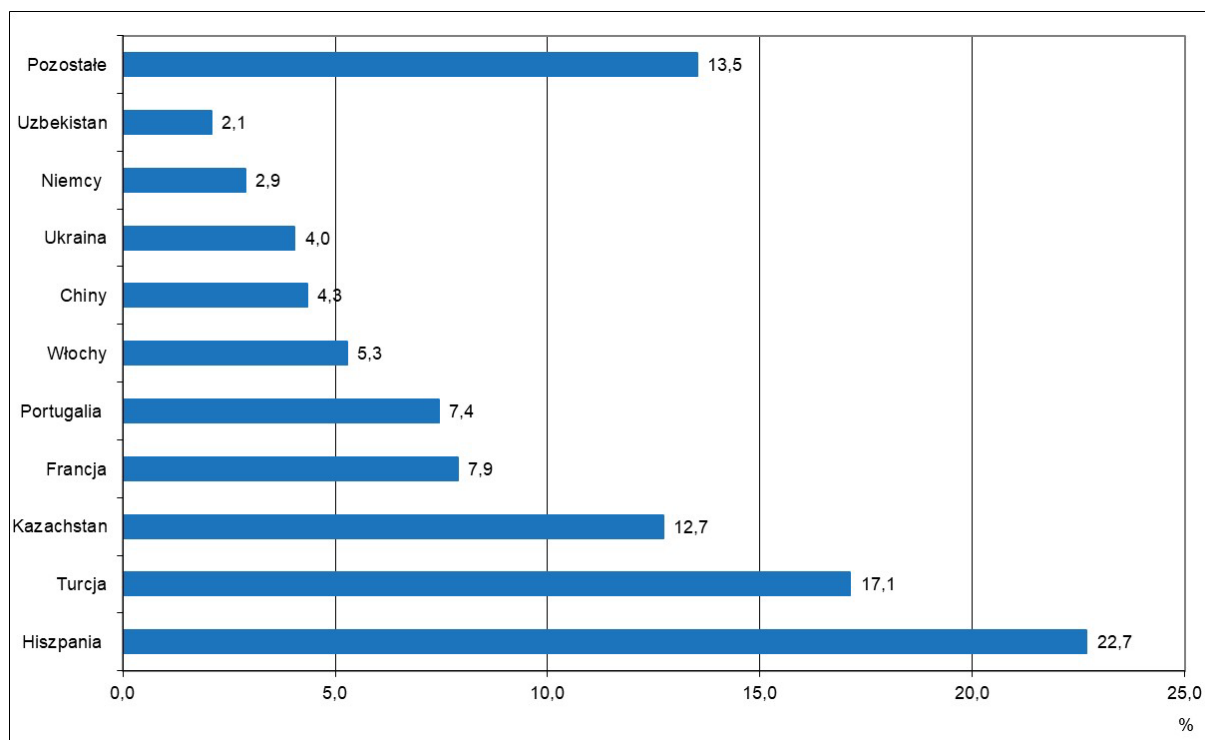
Wykres 21. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Rok akademicki	Liczba studentów z zagranicy
2010/2011	733
2016/2017	984
2018/2019	1188
2019/2020	1184
2020/2021	561
2021/2022	1100
2022/2023	984
2023/2024	1218
2024/2025	1384

Wykres 22. Struktura studentów zagranicznych studiujących w Poznaniu w ramach wymiany czasowej według obywatelstwa w roku akademickim 2024/2025

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Kraj	Udział w % (ogółem = 100)
Hiszpania	22,7
Turcja	17,1
Kazachstan	12,7
Francja	7,9
Portugalia	7,4
Włochy	5,3
Chiny	4,3
Ukraina	4,0
Niemcy	2,9
Uzbekistan	2,1
Pozostałe	13,5

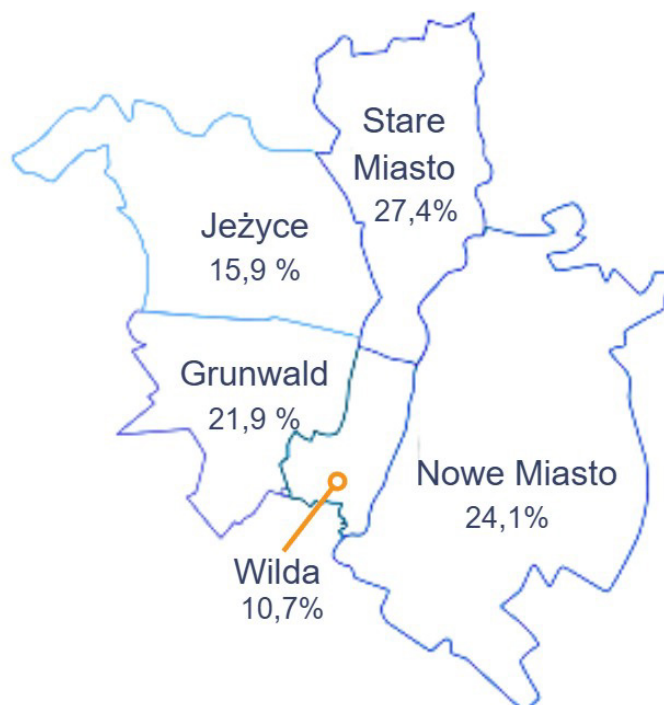
W roku akademickim 2024/2025 w Poznaniu naukę pobierało więc 8,0 tys. cudzoziemców, studiujących zarówno w trybie stałym, jak i w ramach wymiany okresowej (rok wcześniej 7,8 tys.).

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne według byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania

W przekroju obszarów byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania (dzielnic miasta), najwięcej osób (dane GUS-u) mieszkało na Starym Mieście (27,4%) i Nowym Mieście (24,1%), a najmniej na Wildzie (10,7%). Mimo ogólnomiejskiego ubytku ludnościowego, w jednej dzielnicy (Jeżyce) odnotowuje się zachowanie dotychczasowego poziomu zaludnienia. W stosunku do 2000 r. wystąpił tam nawet wzrost zaludnienia o 4,3%. W tym okresie największy ubytek ludnościowy odnotowano na Wildzie (o 11,8%), Starym Mieście (o 10,4%) oraz Nowym Mieście (o 9,7%). Na Grunwaldzie miał miejsce spadek o 8,5%. W 2024 r. we wszystkich dzielnicach odnotowano ujemny przyrost naturalny, najmniejszy na Starym Mieście (−1,5‰) i Nowym Mieście (−2,8‰), największy na Wildzie (−6,5‰), przy średnim wskaźniku dla całego miasta wynoszącym −3,1‰. W jednej dzielnicy: Jeżyce, odnotowano dodatnie saldo migracji (3,7‰), podczas gdy w najgorszej pod względem tego wskaźnika dzielnicy Wilda, wystąpił ubytek migracyjny wynoszący −5,4‰ (dla Poznania ogółem −2,0‰).

Rysunek 19. Udział mieszkańców w podziale na dawne delegatury Poznania według GUS-u

Ludność według jednostek pomocniczych

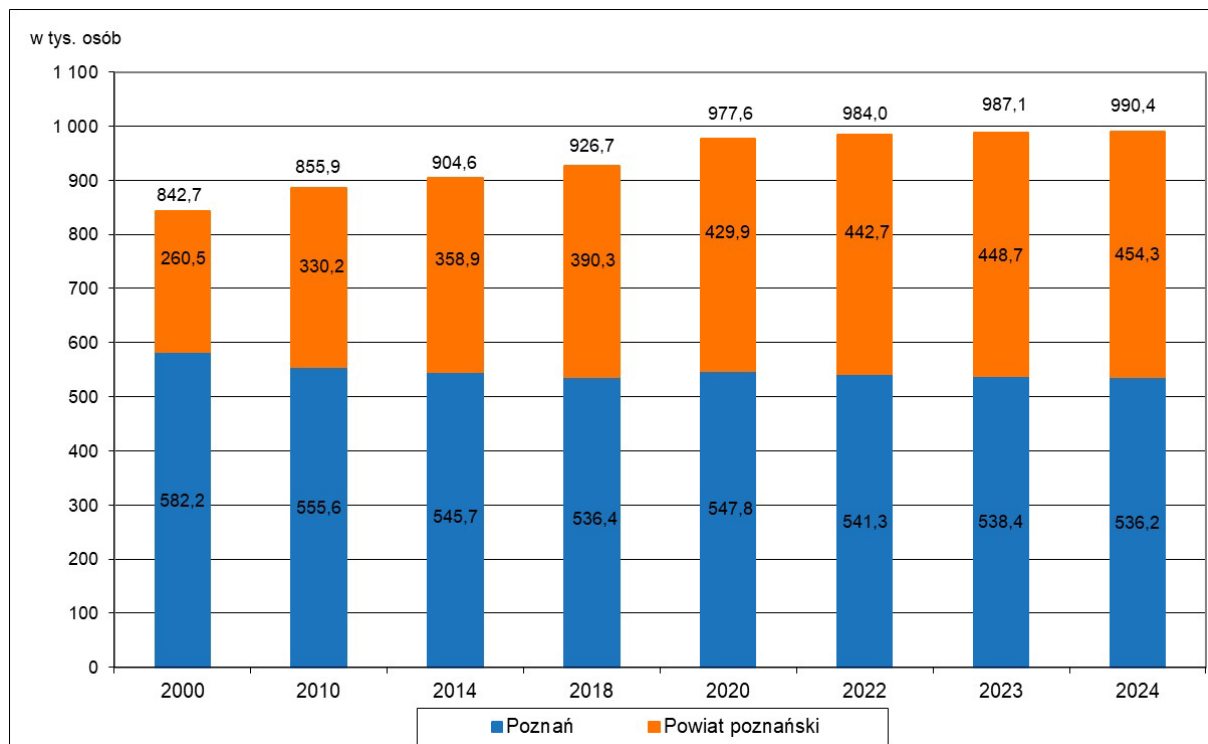
W 2024 r. gęstość zaludnienia obszarów 42 jednostek pomocniczych miasta (tzw. osiedli) była zróżnicowana – największą, wynoszącą 14,6 tys. osób/km², miało Osiedle Grunwald Północ, a najmniejszą, wynoszącą 0,19 tys. osób/km², Osiedle Morasko-Radojewo. Najwięcej osób było zameldowanych w Poznaniu na obszarze Osiedla Rataje (30,6 tys. osób) oraz Osiedla Piątkowo (31,2 tys.), najmniej – na obszarze Osiedla Fabianowo-Kotowo (1,8 tys.) oraz Osiedla Kiekrz (2,0 tys. osób).

W śródmieściu, obejmującym obszar 5 osiedli (Jeżyce, Ostrów Tumski-Śródka-Zawady-Komandoria, Stare Miasto, Święty Łazarz, Wilda) w 2024 r. było zameldowanych 99,5 tys. osób (o 1,0 tys. mniej niż rok wcześniej).

Benchmarking Poznania według danych GUS-u

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

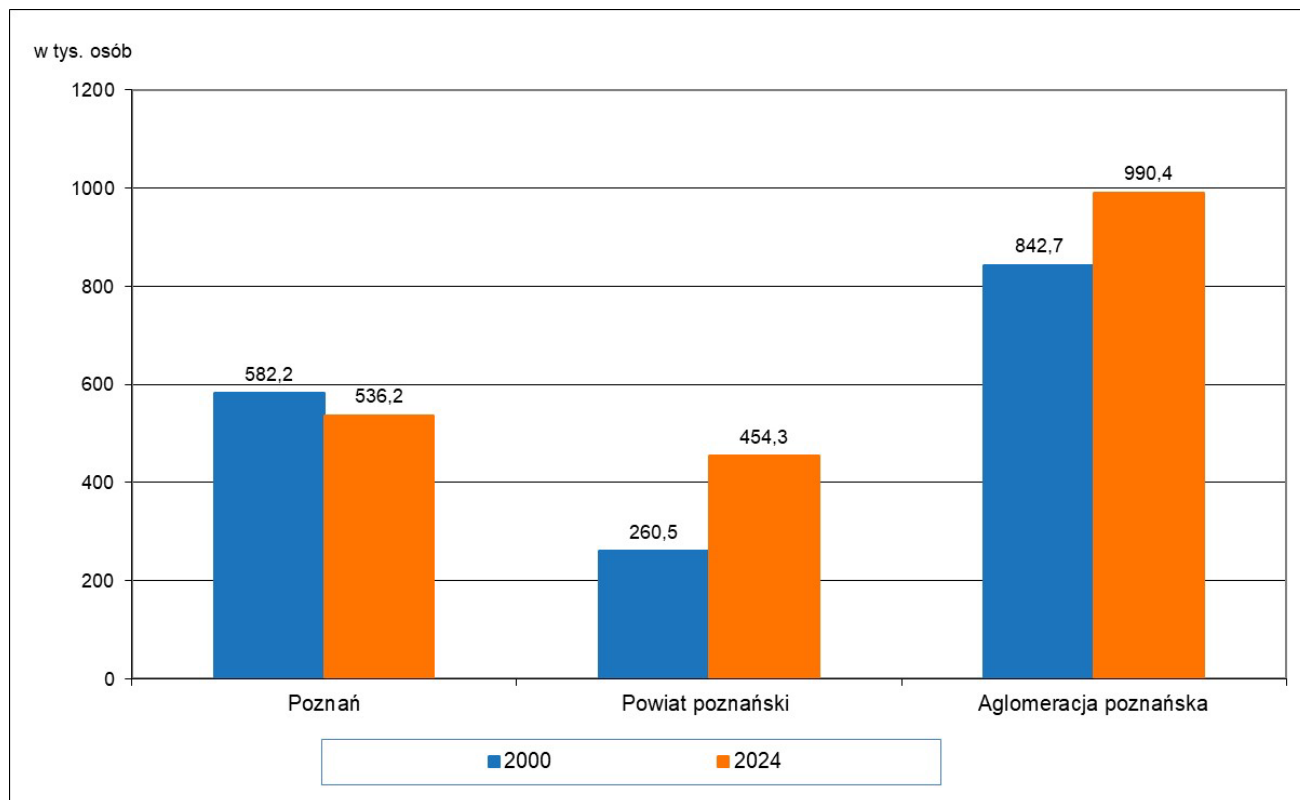
Spadkowi liczby ludności w Poznaniu towarzyszy wzrost liczby ludności w powiecie poznańskim, co powoduje, że rośnie liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań oraz 17 gmin i miast powiatu poznańskiego.

Wykres 23. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000–2024 w tys. osób

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w tys.	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	582,2	555,6	545,7	536,4	547,8	541,3	538,4	536,2
Powiat poznański	260,5	330,2	358,9	390,3	429,9	442,7	448,7	454,3
Aglomeracja	842,7	885,9	904,6	926,7	977,6	984,0	987,1	990,4

W powiecie poznańskim notuje się nie tylko dodatni przyrost naturalny (0,6‰ w 2024 r.), lecz także wysokie dodatnie saldo migracji (12,1‰ w 2024 r.), które w części rekompensują ujemne wartości tych wskaźników w Poznaniu (dane GUS-u). W rezultacie w 2024 r. w aglomeracji występował wysoki dodatni przyrost migracyjny ludności (4,4‰) oraz niewielki ujemny (po raz trzeci z rzędu) przyrost naturalny (–1,4‰).

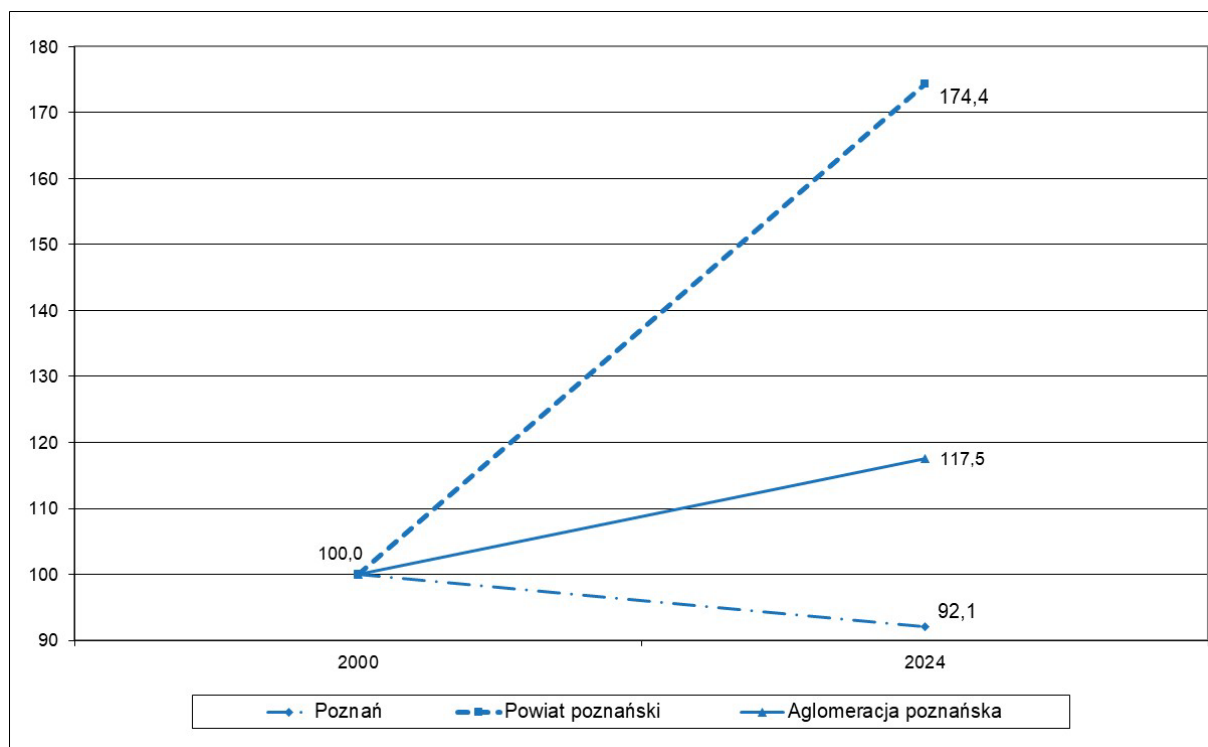
Wykres 24. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w 2000 i 2024 r. w tys. osób

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja poznańska
2000	582,2	260,5	842,7
2024	536,2	454,3	990,4

Na koniec 2024 r. na terenie powiatu poznańskiego mieszkało 454,3 tys. osób (dane GUS-u). Obszar ten cechował się wysoką dynamiką wzrostu liczby mieszkańców. W ostatnim roku przyrost liczby mieszkańców wyniósł 5,6 tys. osób (od 2000 r. przybyło aż 193,8 tys. osób, czyli blisko 3/4).

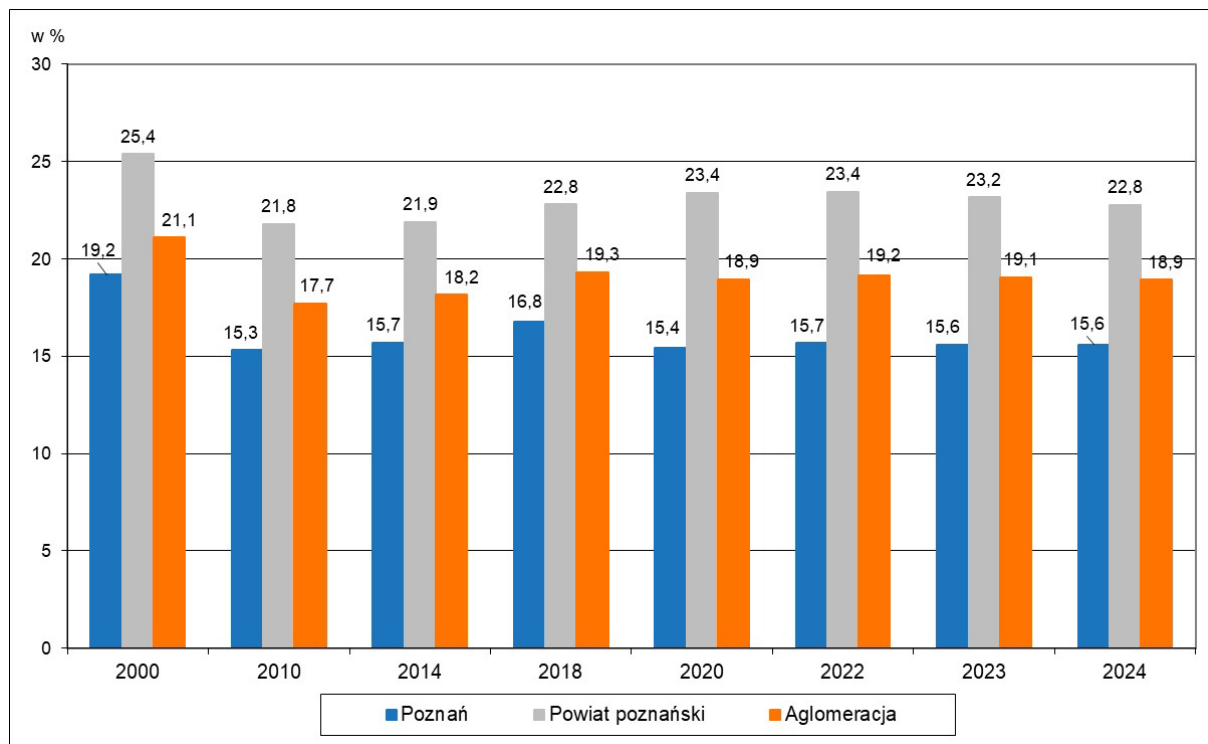
Wykres 25. Dynamika liczby ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2024 (2000=100)

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

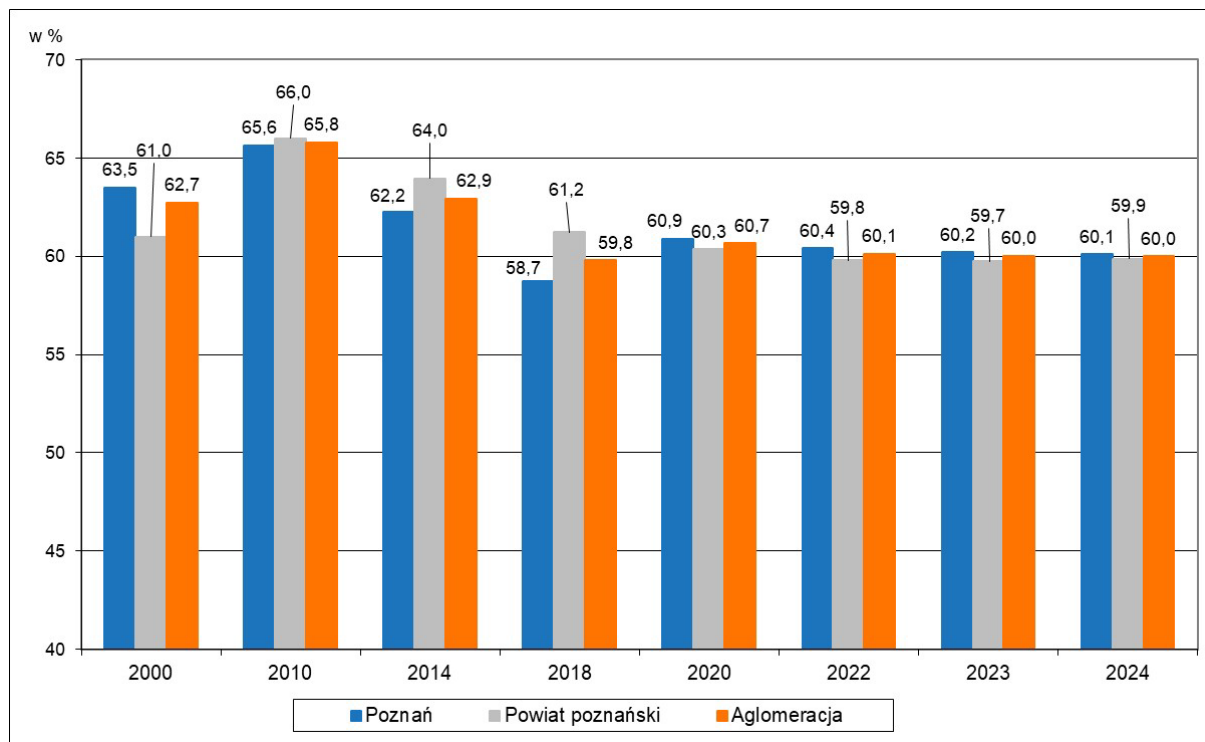
Wyszczególnienie	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja poznańska
2000	100,0	100,0	100,0
Dynamika 2000=100	92,1	174,4	117,5

W rezultacie zaludnienie aglomeracji poznańskiej zwiększa się, osiągając 990,4 tys. osób (o 17,5% więcej niż w 2000 r.), z których 54,1% stanowią mieszkańcy Poznania (24 lata wcześniej – 69%).

Wykres 26. Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej

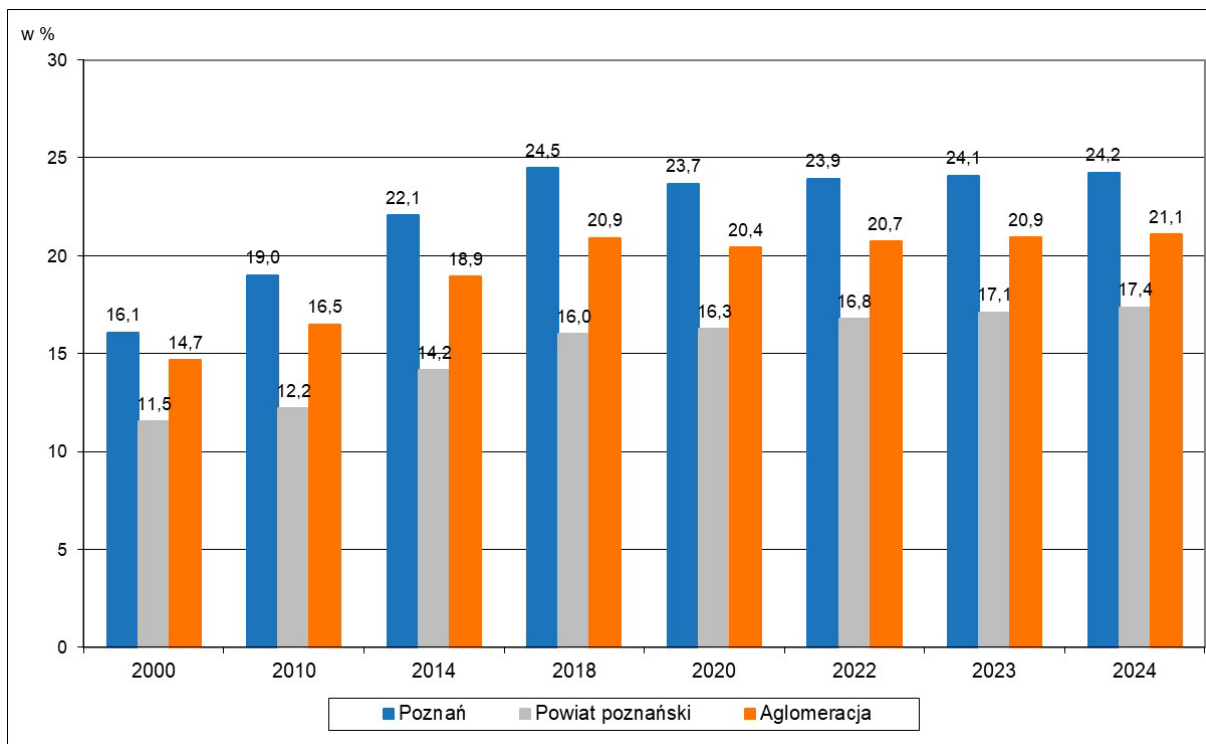
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek przedprodukcyjny w %	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	19,2	15,3	15,7	16,8	15,4	15,7	15,6	15,6
Powiat poznański	25,4	21,8	21,9	22,8	23,4	23,4	23,2	22,8
Aglomeracja	21,1	17,7	18,2	19,3	18,9	19,2	19,1	18,9

Wykres 27. Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek produkcyjny w %	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	63,5	65,6	62,2	58,7	60,9	60,4	60,2	60,1
Powiat poznański	61,0	66,0	64,0	61,2	60,3	59,8	59,7	59,9
Aglomeracja	62,7	65,8	62,9	59,8	60,7	60,1	60,0	60,0

Wykres 28. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

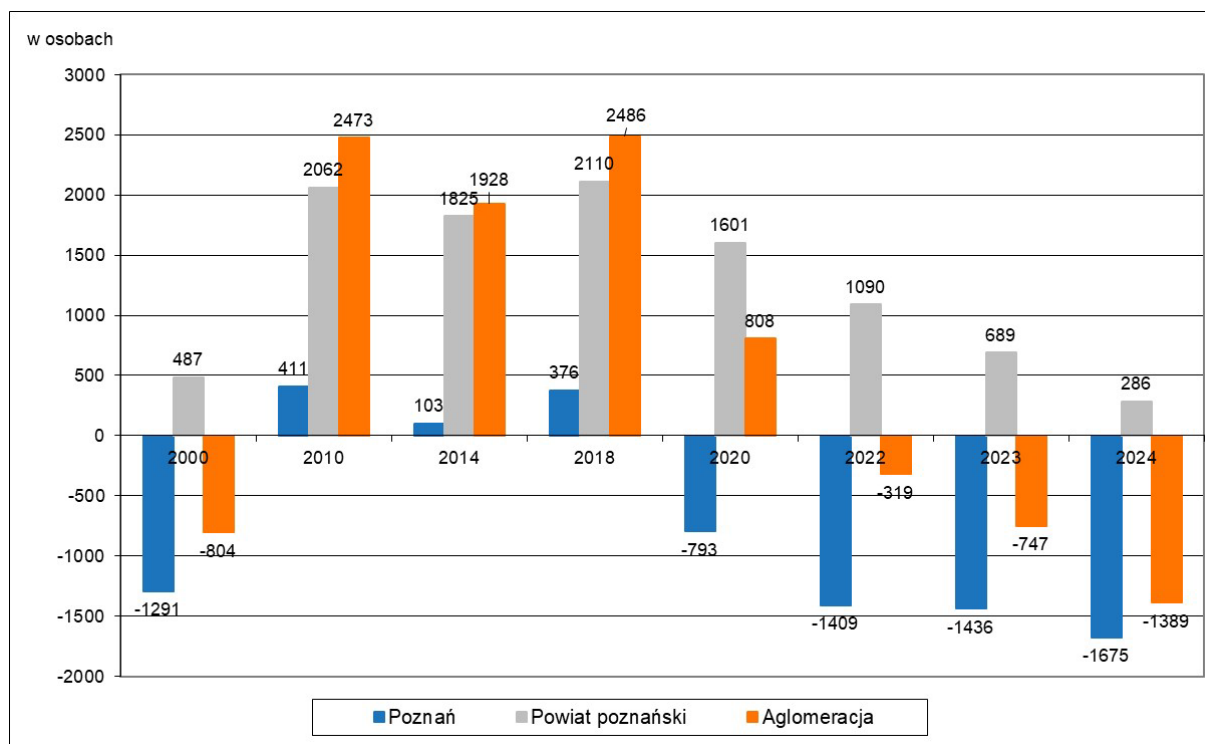
Wiek poprodukcyjny w %	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	16,1	19,0	22,1	24,5	23,7	23,9	24,1	24,2
Powiat poznański	11,5	12,2	14,2	16,0	16,3	16,8	17,1	17,4
Aglomeracja	14,7	16,5	18,9	20,9	20,4	20,7	20,9	21,1

Teren aglomeracji charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem rozmieszczenia ludności. Przy średniej gęstości zaludnienia wynoszącej 458 os./km², w Poznaniu zagęszczenie to wynosi 2047 os./km², a w powiecie poznańskim 239 os./km². Powiat poznański charakteryzuje się także:

- bardziej zrównoważoną strukturą ludności według płci (wskaźnik feminizacji wynosi 105, podczas gdy w Poznaniu 114, a w całej aglomeracji 110);
- znacznie młodszą strukturą ludności według wieku (udział osób w wieku przedprodukcyjnym wynosi 22,8%, a w wieku emerytalnym 17,4%, podczas gdy w Poznaniu jest to odpowiednio 15,6% i 24,2%, a w całej aglomeracji – 18,9% i 21,1%);
- wyższym poziomem urodzeń (jest on o 0,6 punktu wyższy niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wskaźnik urodzeń wynosi 7,7‰);

- niższą umieralnością (wskaźnik zgonów jest niższy o 3,5 punktu niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wynosi 9,1‰);
- niższą niż w Poznaniu częstotliwością zawierania związków małżeńskich.

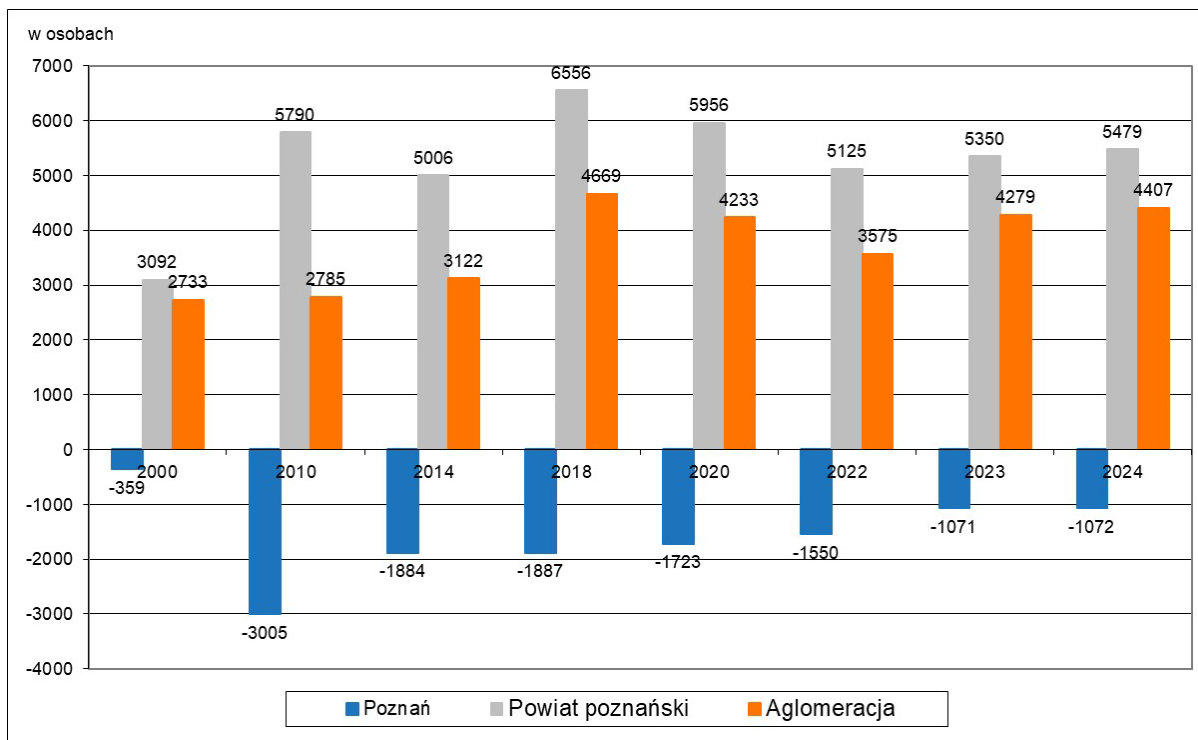
Wykres 29. Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost naturalny	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	-1291	411	103	376	-793	-1409	-1436	-1675
Powiat poznański	487	2062	1825	2110	1601	1090	689	286
Aglomeracja	-804	2473	1928	2486	808	-319	-747	-1389

Wykres 30. Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej

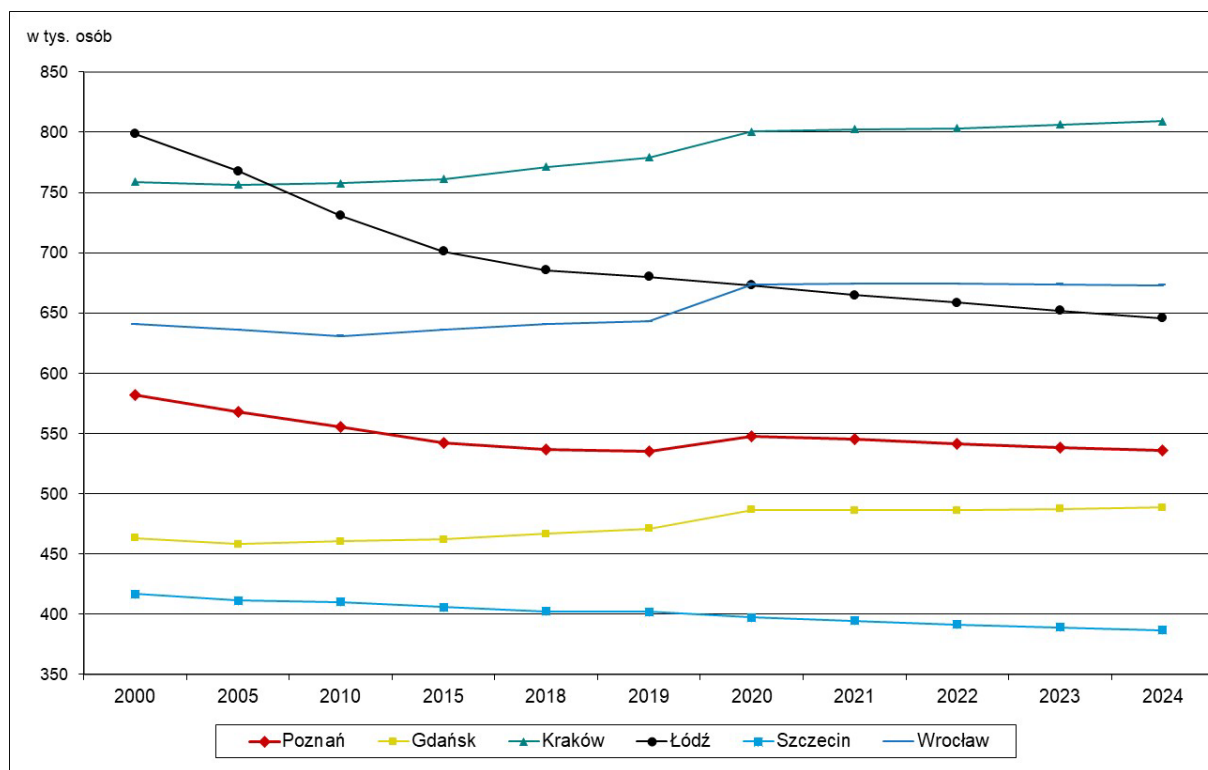
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Saldo migracji	2000	2010	2014	2018	2020	2022	2023	2024
Poznań	-359	-3005	-1884	-1887	-1723	-1550	-1071	-1072
Powiat poznański	3092	5790	5006	6556	5956	5125	5350	5479
Aglomeracja	2733	2785	3122	4669	4233	3575	4279	4407

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

Zgodnie z danymi GUS-u Poznań plasuje się na piątym miejscu wśród miast Polski jeśli chodzi o liczbę ludności – za Warszawą (1863,8 tys.), Krakowem (809,2 tys.), Wrocławiem (672,9 tys.) i Łodzią (645,7 tys.). W ostatnich latach tylko w Krakowie, Gdańsku oraz Warszawie notowane przyrosty liczby mieszkańców.

Wykres 31. Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000–2024

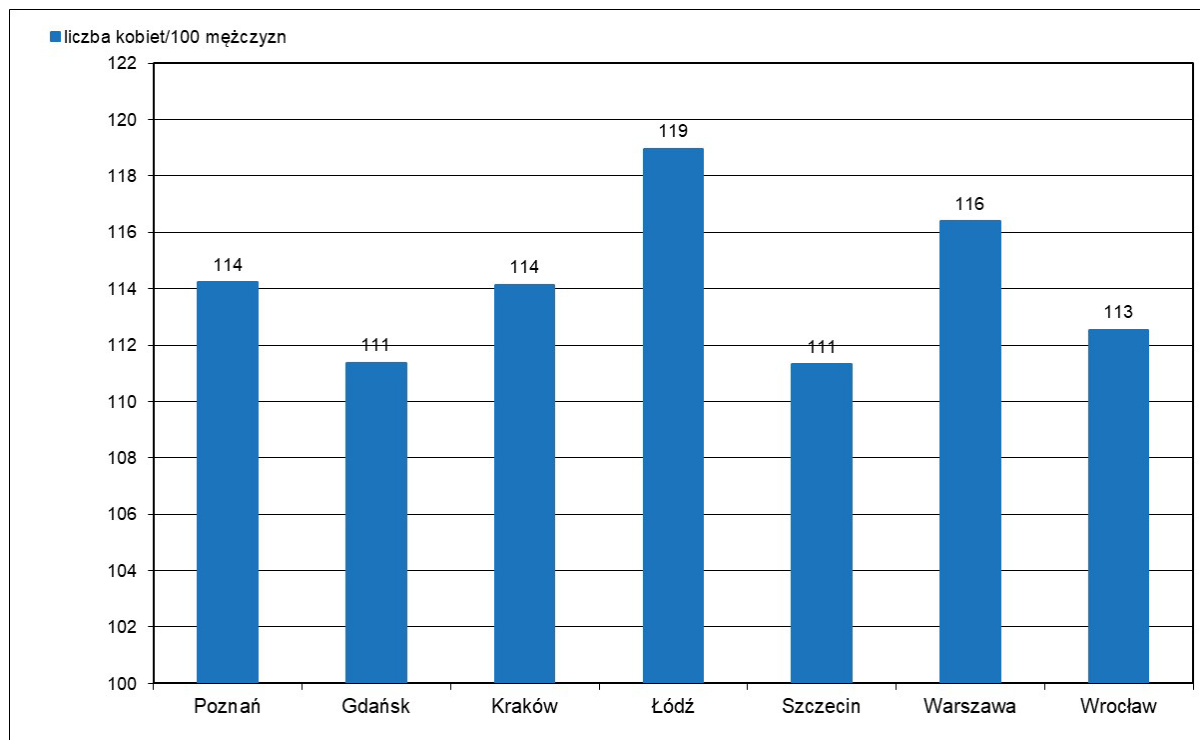

*Dane dla 2020 r. uwzględniają korektę GUS-u wynikającą z NSPLiM 2021

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Poznań	582,3	567,9	555,6	542,3	536,4	534,8	547,8	545,1	541,3	538,4	536,2
Gdańsk	463,0	458,1	460,5	462,2	466,6	470,9	486,5	486,3	486,3	487,4	488,7
Kraków	758,7	756,6	757,7	761,1	771,1	779,1	800,5	802,6	803,3	806,2	809,2
Łódź	798,4	767,6	730,6	701,0	685,3	679,9	673,0	664,9	658,4	652,0	645,7
Szczecin	416,7	411,1	410,2	405,7	402,5	401,9	397,3	394,5	391,6	389,1	386,7
Wrocław	640,6	635,9	630,7	635,8	640,6	642,9	673,6	674,3	674,1	673,7	672,9

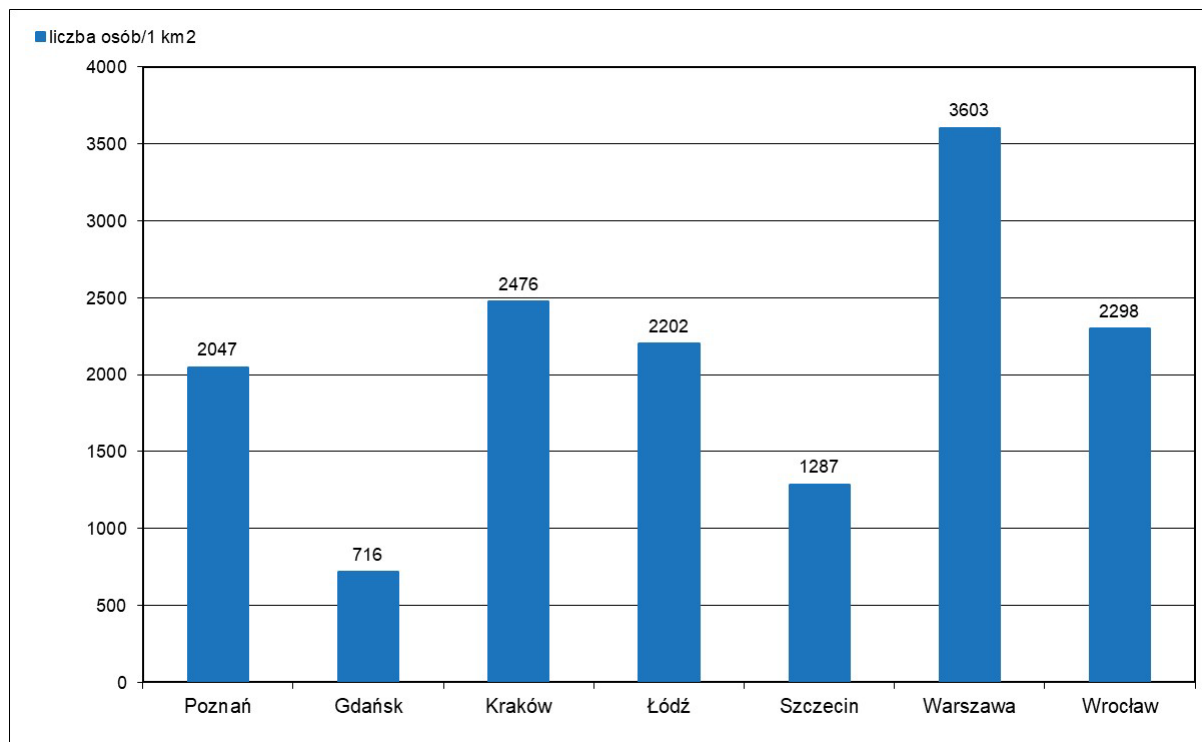
Najwięcej kobiet na 100 mężczyzn przypada w Łodzi, gdzie wskaźnik feminizacji wynosi 119. Na drugim biegunie znajdują się Gdańsk i Szczecin, gdzie na 100 kobiet przypadało 111 mężczyzn (w Poznaniu 114).

Wykres 32. Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2024 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Wskaźnik feminizacji
Poznań	114
Gdańsk	111
Kraków	114
Łódź	119
Szczecin	111
Warszawa	116
Wrocław	113

Poznań nie wyróżnia się także pod względem gęstości zaludnienia – na 1 km² powierzchni przypada 2047 osób, podczas gdy w najgęściej zaludnionej Warszawie 3903 osób. Najniższa gęstość zaludnienia występuje w Gdańsku (714 os./km²).

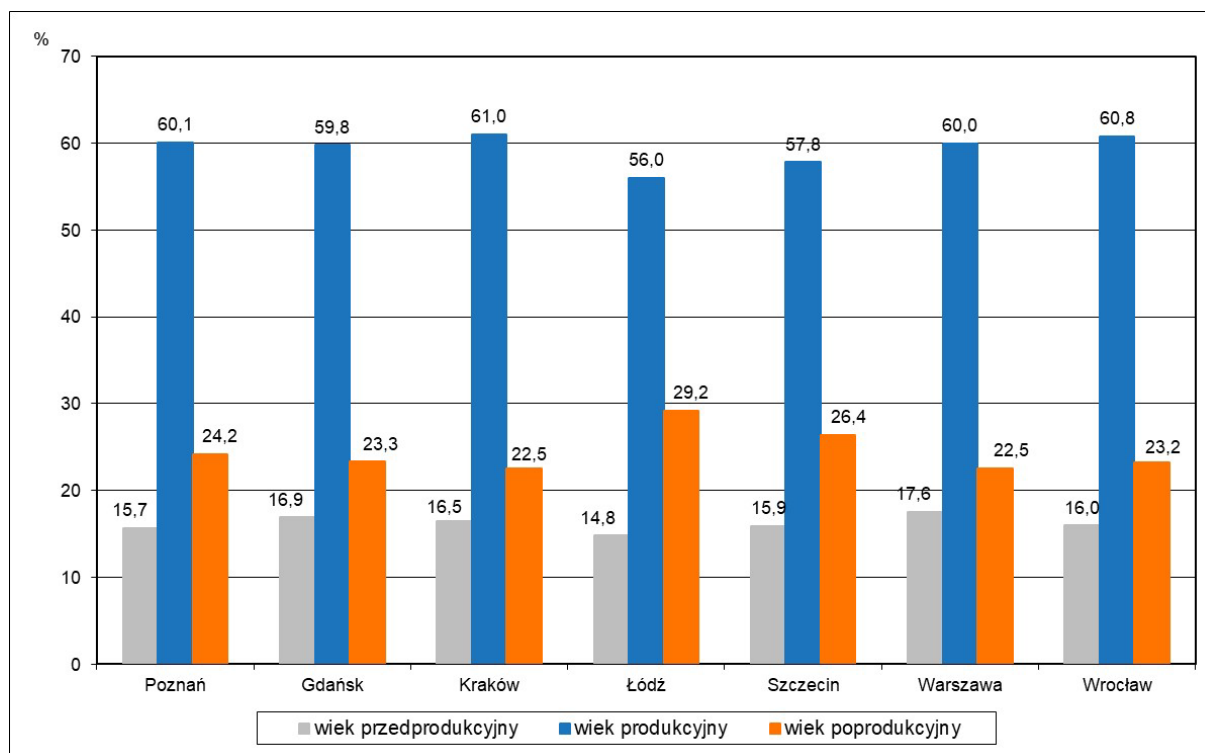
Wykres 33. Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2024 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Gęstość zaludnienia
Poznań	2047
Gdańsk	716
Kraków	2476
Łódź	2202
Szczecin	1287
Warszawa	3603
Wrocław	2298

Także struktura demograficzna ludności Poznania według wieku nie odbiega znacząco od sytuacji w pozostałych największych ośrodkach miejskich. Udział ludności w wieku produkcyjnym (60,1%) jest nieco niższy niż we Wrocławiu i Krakowie, udział dzieci i młodzieży do 17. roku życia (15,7%) nieco niższy niż w Gdańsku, Krakowie, Szczecinie, Wrocławiu i Warszawie, zaś udział osób w wieku poprodukcyjnym (24,2%) niższy niż w Łodzi i Szczecinie.

Wykres 34. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2024 r.

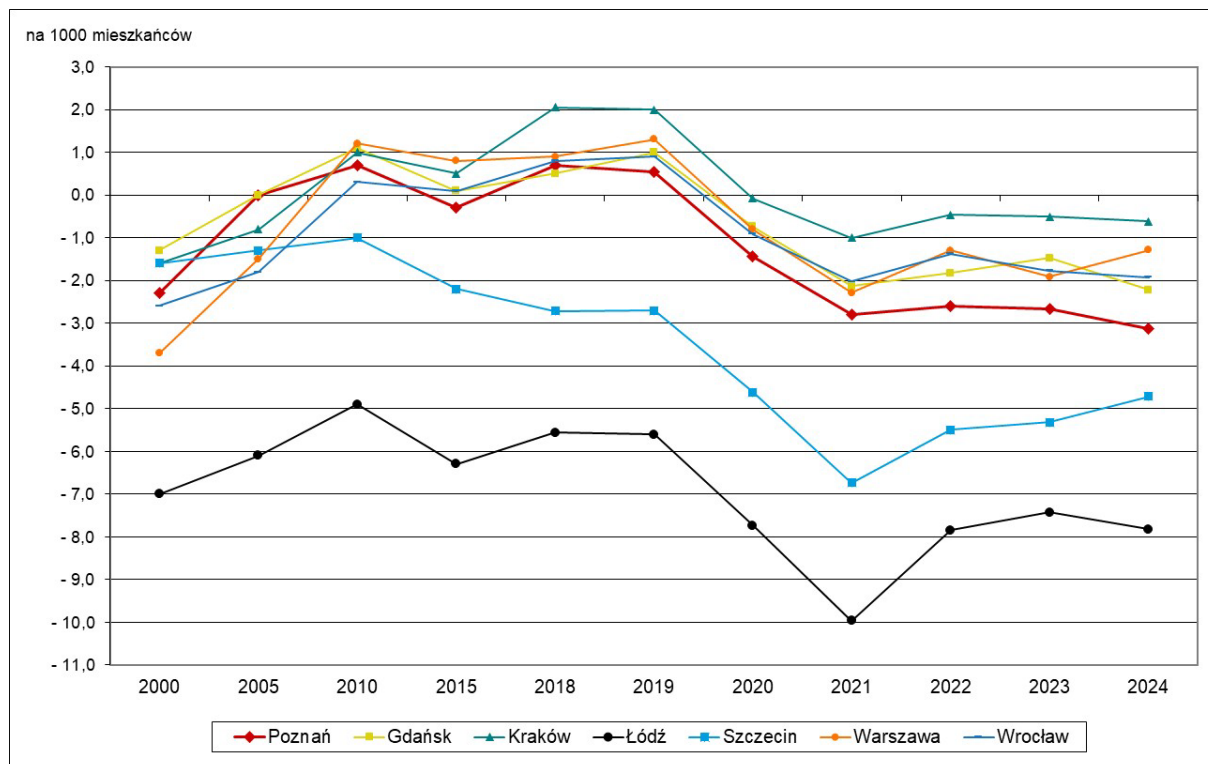

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Wiek przedprodukcyjny w %	Wiek produkcyjny w %	Wiek poprodukcyjny w %
Poznań	15,7	60,1	24,2
Gdańsk	16,9	59,8	23,3
Kraków	16,5	61,0	22,5
Łódź	14,8	56,0	29,2
Szczecin	15,9	57,8	26,4
Warszawa	17,6	60,0	22,5
Wrocław	16,0	60,8	23,2

W 2024 r. w Poznaniu (dane GUS-u) zanotowano relatywnie wysoki ujemny poziom przyrostu naturalnego ($-3,1\text{‰}$). Spośród siedmiu największych miast w Polsce, bardziej korzystny wystąpił w Krakowie ($-0,6\text{‰}$), w Gdańsku ($-2,2\text{‰}$), we Wrocławiu ($-1,9\text{‰}$) i w Warszawie ($-1,3\text{‰}$), a mniej korzystny w Szczecinie ($-4,7\text{‰}$) i w Łodzi ($-7,8\text{‰}$).

Wykres 35. Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000–2024

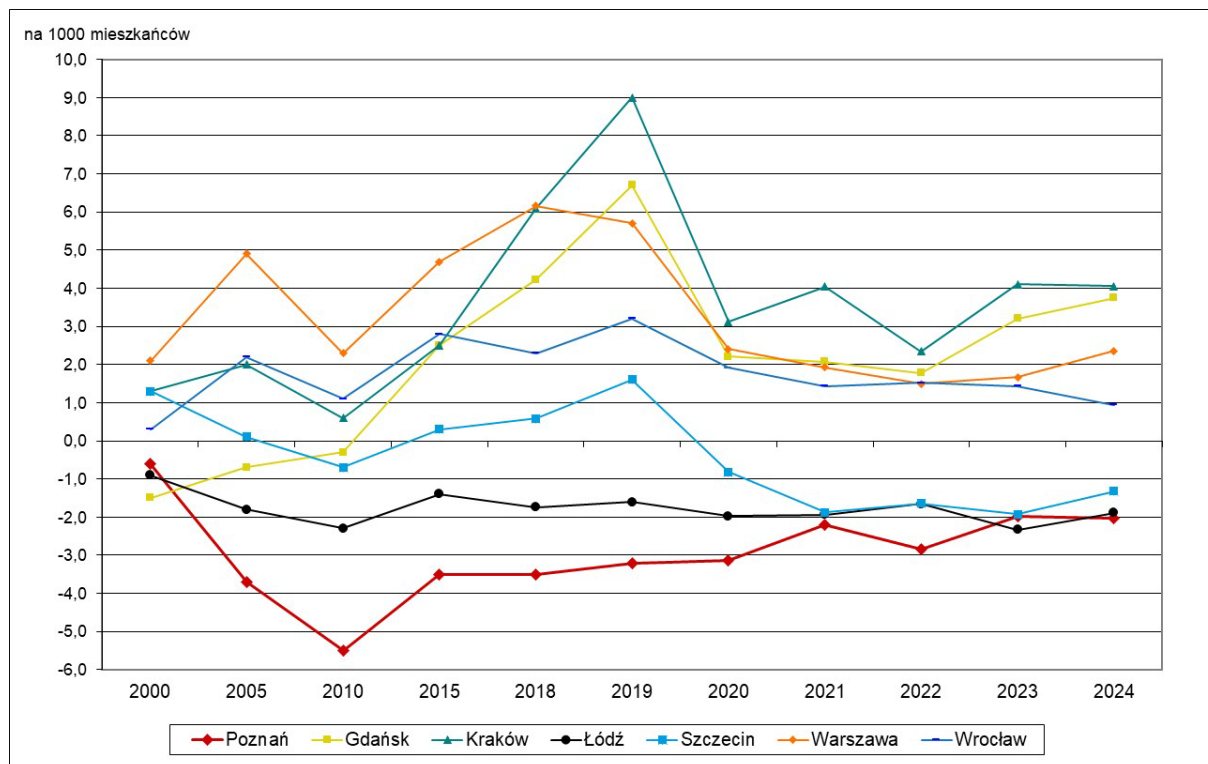

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Poznań	-2,3	0,0	0,7	-0,3	0,7	0,6	-1,4	-2,8	-2,6	-2,7	-3,1
Gdańsk	-1,3	0,0	1,1	0,1	0,5	1,0	-0,7	-2,1	-1,8	-1,5	-2,2
Kraków	-1,6	-0,8	1,0	0,5	2,1	2,0	-0,1	-1,0	-0,5	-0,5	-0,6
Łódź	-7,0	-6,1	-4,9	-6,3	-5,6	-5,6	-7,7	-10,0	-7,9	-7,4	-7,8
Szczecin	-1,6	-1,3	-1,0	-2,2	-2,7	-2,7	-4,6	-6,7	-5,5	-5,3	-4,7
Warszawa	-3,7	-1,5	1,2	0,8	0,9	1,3	-0,8	-2,3	-1,3	-1,9	-1,3
Wrocław	-2,6	-1,8	0,3	0,1	0,8	0,9	-0,9	-2,0	-1,4	-1,8	-1,9

Spośród rozpatrywanych miast najwyższe, ujemne saldo migracji wystąpiło w Poznaniu ($-2,0\text{‰}$ w 2024 r.), choć w Łodzi ($-1,9\text{‰}$) oraz w Szczecinie ($-1,3\text{‰}$) było tylko niewiele niższe (także ujemne). Dodatkowo saldo migracji odnotowano w 2024 r. w Krakowie ($4,1\text{‰}$), w Gdańsku ($3,8\text{‰}$), w Warszawie ($2,4\text{‰}$) i we Wrocławiu ($0,9\text{‰}$).

Wykres 36. Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000–2024

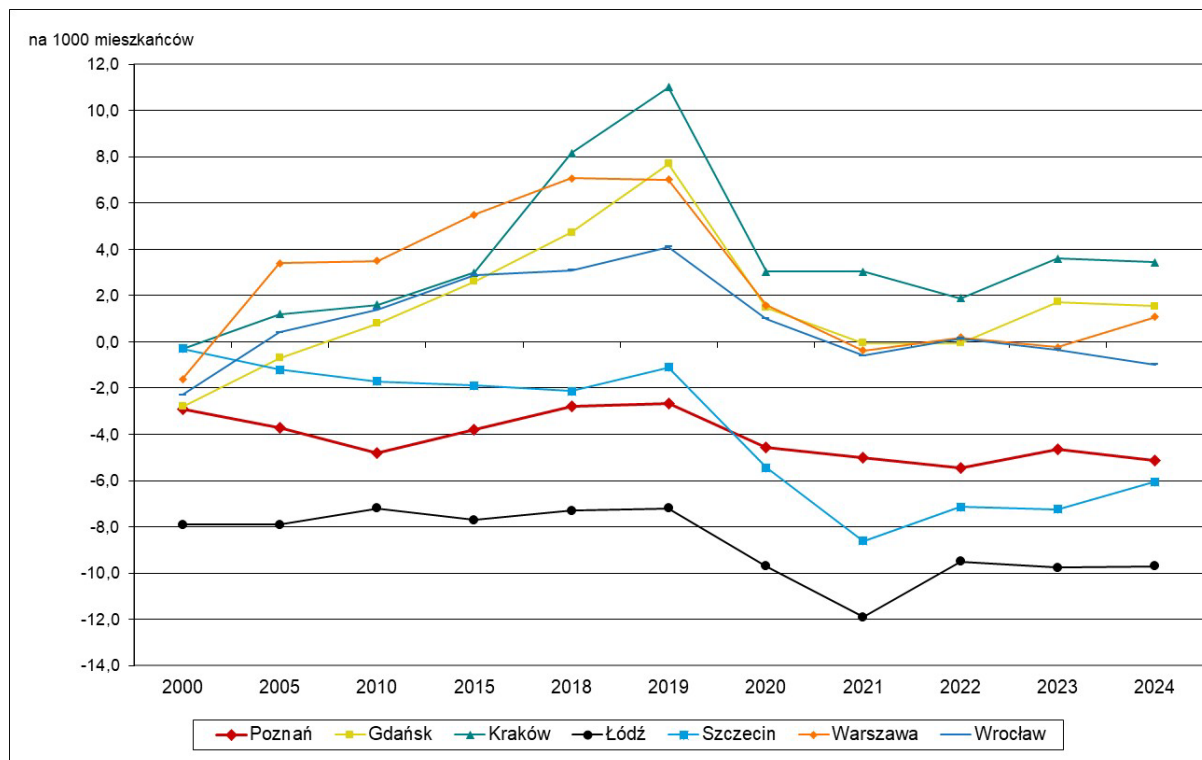

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Poznań	-0,6	-3,7	-5,5	-3,5	-3,5	-3,2	-3,1	-2,2	-2,9	-2,0	-2,0
Gdańsk	-1,5	-0,7	-0,3	2,5	4,2	6,7	2,2	2,1	1,8	3,2	3,8
Kraków	1,3	2,0	0,6	2,5	6,1	9,0	3,1	4,0	2,4	4,1	4,1
Łódź	-0,9	-1,8	-2,3	-1,4	-1,7	-1,6	-2,0	-1,9	-1,7	-2,3	-1,9
Szczecin	1,3	0,1	-0,7	0,3	0,6	1,6	-0,8	-1,9	-1,6	-1,9	-1,3
Warszawa	2,1	4,9	2,3	4,7	6,2	5,7	2,4	1,9	1,5	1,7	2,4
Wrocław	0,3	2,2	1,1	2,8	2,3	3,2	1,9	1,4	1,5	1,4	0,9

W Łodzi, Szczecinie, Poznaniu oraz Wrocławiu wystąpiły w 2024 r. ujemne wartości przyrostu rzeczywistego ludności (w Poznaniu $-5,2\%$), które związane były albo z ujemnym przyrostem naturalnym (który w ostatnich latach pogorszył się z uwagi spadek dzietności) albo z ujemnym saldem migracji. Dodatkowo wskaźniki w tym zakresie cechowały tylko Kraków ($3,4\%$), Gdańsk ($1,5\%$) oraz Warszawę ($1,1\%$).

Wykres 37. Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000–2024

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Poznań	-2,9	-3,7	-4,8	-3,8	-2,8	-2,7	-4,6	-5,0	-5,4	-4,6	-5,2
Gdańsk	-2,8	-0,7	0,8	2,6	4,7	7,7	1,5	-0,1	-0,1	1,7	1,5
Kraków	-0,3	1,2	1,6	3,0	8,2	11,0	3,0	3,0	1,9	3,6	3,4
Łódź	-7,9	-7,9	-7,2	-7,7	-7,3	-7,2	-9,7	-11,9	-9,5	-9,8	-9,7
Szczecin	-0,3	-1,2	-1,7	-1,9	-2,1	-1,1	-5,4	-8,6	-7,1	-7,3	-6,0
Warszawa	-1,6	3,4	3,5	5,5	7,1	7,0	1,6	-0,4	0,2	-0,2	1,1
Wrocław	-2,3	0,4	1,4	2,9	3,1	4,1	1,0	-0,6	0,1	-0,3	-1,0

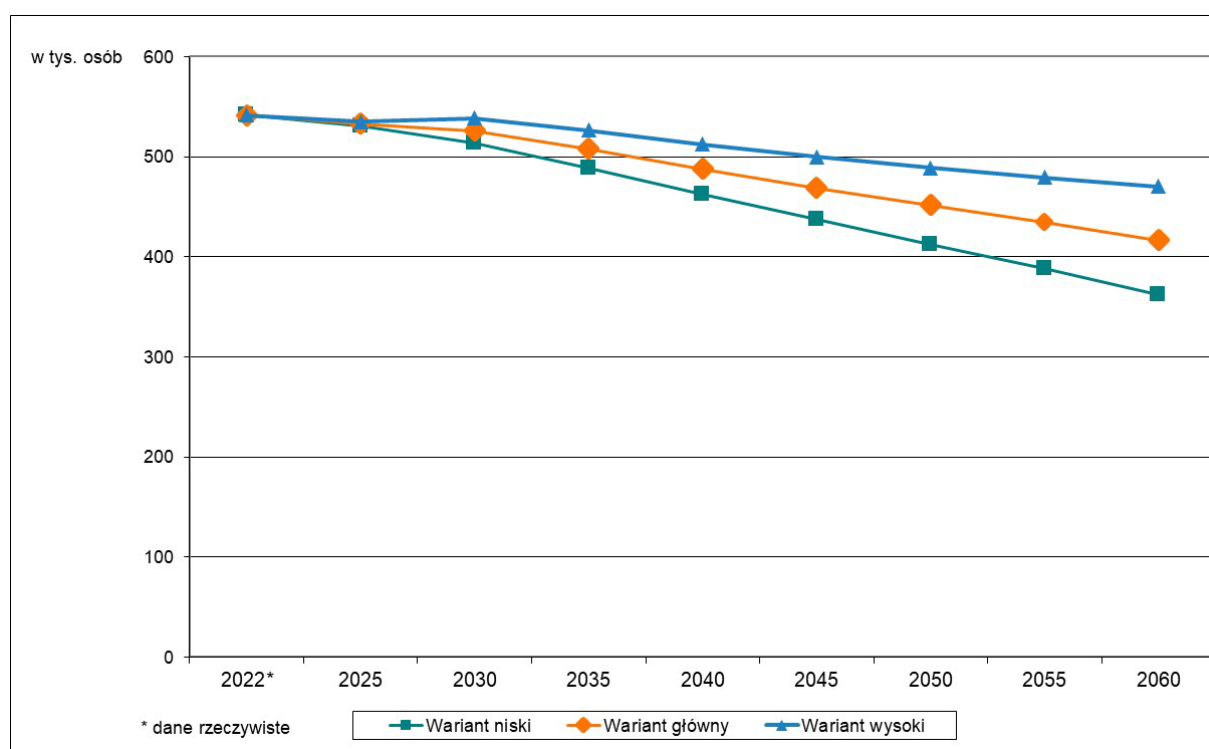
Prognoza demograficzna GUS-u

W 2023 r. GUS opublikował prognozę demograficzną do 2060 r. dla gmin w Polsce, w tym dla Poznania oraz powiatu poznańskiego. Prognoza ta przewiduje wolniejszy ubytek ludności Poznania w porównaniu do prognozy poprzedniej (z 2017 r.). W nowej prognozie GUS dokonał korekty danych wejściowych oraz aktualizacji założeń na poziomie kraju. Prognoza jest wynikiem przyjętych założeń dotyczących przewidywanych trendów zmian w przebiegu procesów demograficznych: płodności, umieralności i migracji na pobyt stały (wewnętrznych i zagranicznych) oraz migracji wewnętrznej czasowej (powyżej 3 miesięcy). W prognozie nie uwzględniono więc czasowych migracji zagranicznych. Przygotowane zostały trzy warianty

przewidywanych zmian ludności w latach 2023–2060. Ze względu na wykorzystanie prognozy w oficjalnych analizach scenariusz średni, należy traktować za najbardziej prawdopodobny.

Prognoza jako punkt wyjścia przyjmuje stan ludności w dniu 31.12.2022 r. Wyniki prognozy wskazują na ubytek ludności do 2060 r. zarówno w kraju, jak i w Poznaniu. Dla Poznania w scenariuszu głównym przewiduje się spadek z 541,3 tys. osób w 2022 r. do 416,8 tys. osób (natomiast w scenariuszach alternatywnych odpowiednio do: 362,3 tys. w niskim oraz do 471,1 tys. w wysokim).

Wykres 38. Prognoza demograficzna GUS-u dla Poznania według wariantów do 2060 r. – ludność ogółem

*dane rzeczywiste

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

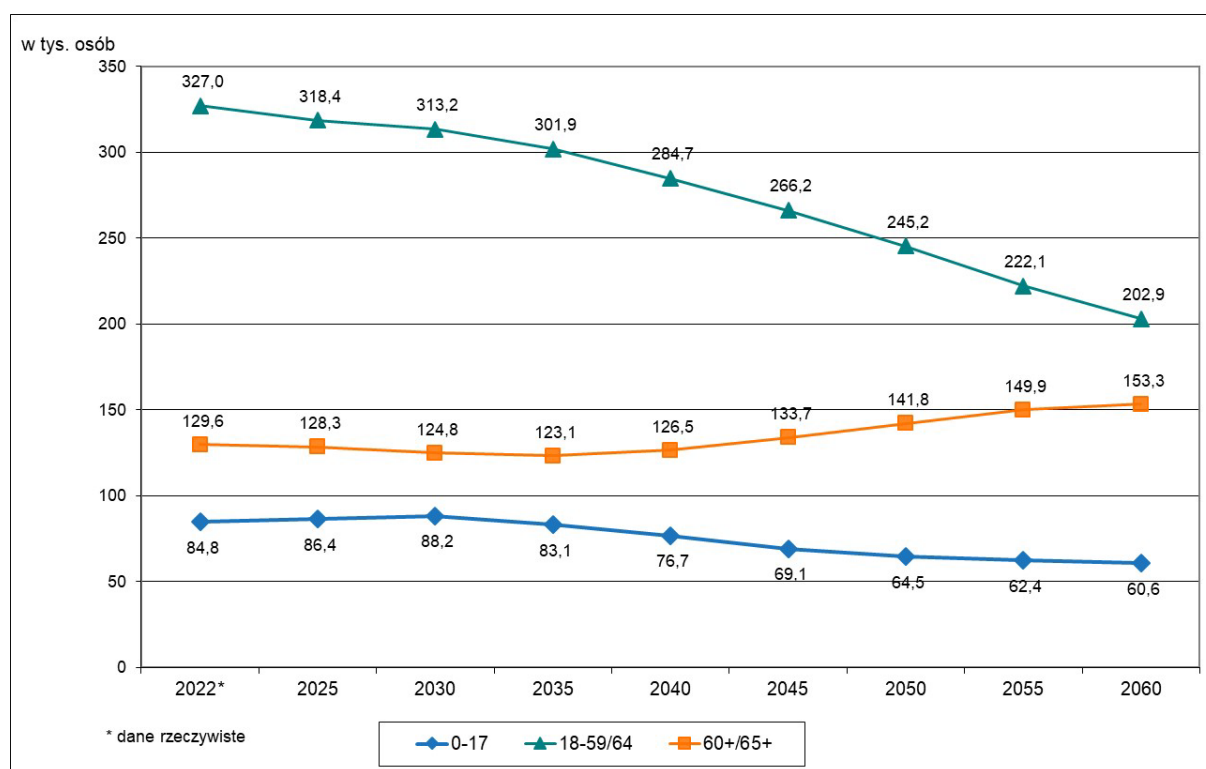
Warianty	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
Wariant niski	541,3	530,9	513,3	488,7	462,4	437,0	412,7	388,2	362,3
Wariant główny	541,3	533,1	526,2	508,0	487,9	469,0	451,5	434,4	416,8
Wariant wysoki	541,3	535,1	538,6	526,7	512,5	499,9	489,1	479,3	470,1

*dane rzeczywiste

Będzie postępował proces starzenia się ludności Poznania, co oznaczać ma w wariancie głównym wzrost odsetka osób w wieku 65 lat i więcej (z 23,9% do 36,8%) oraz spadek udziału dzieci i młodzieży w wieku 0–17 lat (z 15,7% do 14,6%). Jedynie w scenariuszu wysokim przewiduje się utrzymanie liczby osób poniżej 18 lat na poziomie zbliżonym do 2022 r.

Kurczyć będą się zasoby ludności w wieku produkcyjnym. Według wyników prognozy spadek ten do 2060 r. wyniesie według scenariusza głównego 38%. W konsekwencji doprowadzi to do zwiększenia współczynnika obciążenia ekonomicznego ludnością w wieku nieprodukcyjnym. W 2022 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym (kobiety 18–59, mężczyźni 18–64) przypadało 66 osób w wieku nieprodukcyjnym (0–17, 60+/65+). W 2060 r. będzie to już 105 osób.

Wykres 39. Prognoza demograficzna GUS-u dla produkcyjnych grup wieku w Poznaniu do 2060 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

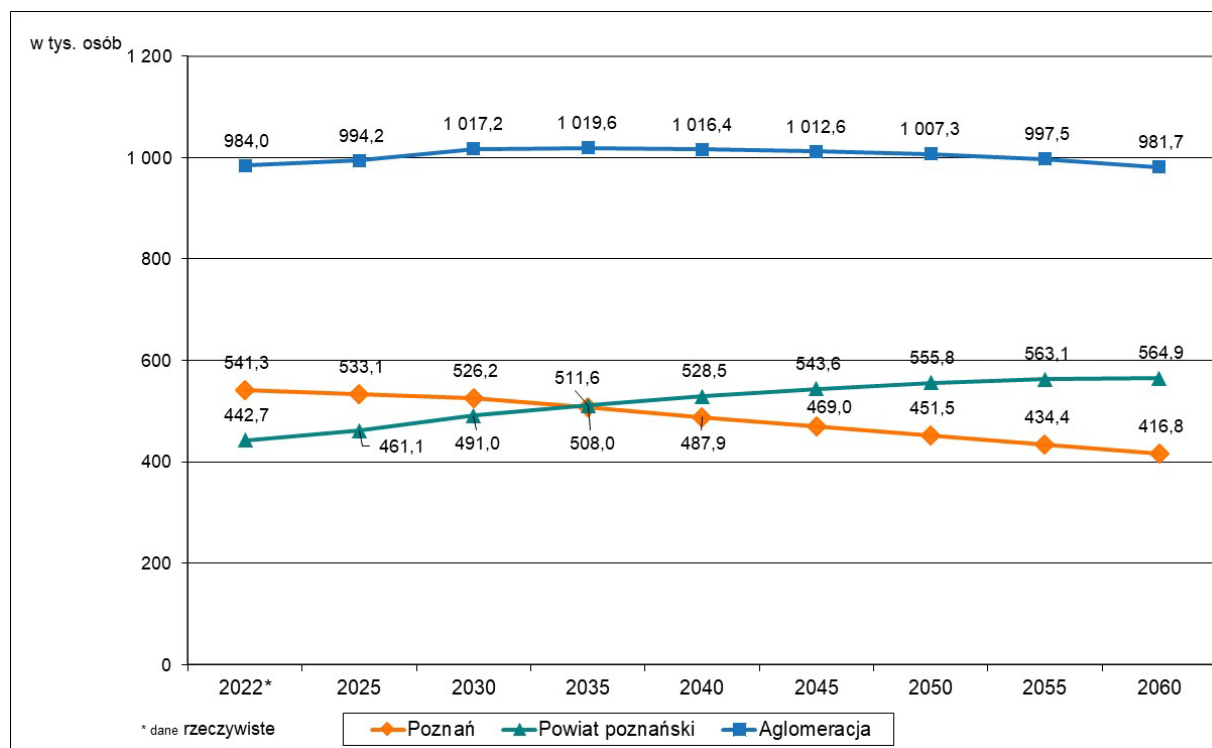
Wiek	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
0-17	84,8	86,4	88,2	83,1	76,7	69,1	64,5	62,4	60,6
18-59/64	327,0	318,4	313,2	301,9	284,7	266,2	245,2	222,1	202,9
60+/65+	129,6	128,3	124,8	123,1	126,5	133,7	141,8	149,9	153,3

*dane rzeczywiste

Prognozowany jest (oprócz scenariusza wysokiego) wyraźny spadek liczby urodzeń, co związane będzie, przede wszystkim, ze spadkiem liczby kobiet w wieku prokreacyjnym. Przez cały okres prognozy w Poznaniu występować więc będzie pogłębiający się ujemny przyrost naturalny.

Z wyjątkiem niskiego scenariusza, przewiduje się dla Polski znaczny wzrost imigracji zagranicznej. W scenariuszach średnim i wysokim Polska będzie krajem imigracyjnym przez cały horyzont prognozy, tj. w latach 2023–2060 utrzymywać się będzie dodatnie saldo migracji. Jednak w przypadku Poznania ogólne saldo migracji, z wyjątkiem lat 2027–2028 będzie ujemne.

Wykres 40. Prognoza demograficzna GUS-u dla aglomeracji poznańskiej do 2060 r. – ludność ogółem

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wyszczególnienie	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
Poznań	541,3	533,1	526,2	508,0	487,9	469,0	451,5	434,4	416,8
Powiat poznański	442,7	461,1	491,0	511,6	528,5	543,6	555,8	563,1	564,9
Aglomeracja	984,0	994,2	1 017,2	1 019,6	1 016,4	1 012,6	1 007,3	997,5	981,7

*dane rzeczywiste

Przewiduje się dalszy znaczny napływ ludności na obszary podmiejskie położone wokół Poznania (postęp suburbanizacji). W rezultacie tego procesu, o ile w Poznaniu prognozowany jest ubytek ludności o 23%, to w powiecie poznańskim ma nastąpić wzrost zaludnienia o 28% (przyrost nominalny rzędu 122 tys. osób, będzie najwyższy wśród powiatów w Polsce). Tym samym liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej praktycznie nie zmieni się (spadek zaledwie o 0,2%). Tym samym w 2060 r. ludność zamieszkująca obszar aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań i powiat poznański, wyniesie 981,7 tys. osób. Przy czym znacząco zmieni się udział Poznania w ludności aglomeracji, zmniejszając się z 55% w 2022 r. do 42,5% w 2060 r.

Podsumowanie

Według zestawień **publikowanych przez GUS na koniec 2024 r. w Poznaniu mieszkało 536,2 tys. osób natomiast według danych mobilnych** liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób, czyli o 180 tys. więcej w porównaniu do danych publikowanych przez GUS i o blisko 250 tys. więcej niż znajduje się w rejestrach urzędowych**. GUS nie ujmuje w statystyce publicznej większości osób niezameldowanych w Poznaniu, w tym studentów studiów stacjonarnych spoza Poznania, cudzoziemców pracujących lub uczących się w Poznaniu (głównie obywatele Ukrainy i Białorusi) oraz większości uchodźców wojennych z Ukrainy i politycznych z Białorusi.

Spis wykresów i rycin

Spis wykresów i rycin

Wykres 1. Liczba ludności Poznania w latach 1990–2024	2
Wykres 2. Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2024 r.	3
Wykres 3. Struktura ludności Poznania według wieku w 2024 r. w %	4
Wykres 4. Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2024 r.	7
Wykres 5. Starzenie się ludności Poznania	10
Wykres 6. Przyrost naturalny ludności Poznania	11
Wykres 7. Przeciętne trwanie życia w 2024 r.	14
Wykres 8. Małżeństwa i rozwody w Poznaniu	16
Wykres 9. Ludność Poznania według stanu cywilnego	17
Wykres 10. Ludność Poznania według wykształcenia	19
Wykres 11. Saldo migracji ludności Poznania	20
Wykres 12. Przyrost rzeczywisty ludności Poznania	22
Wykres 13. Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy)	29
Wykres 14. Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu według obywatelstwa w 2025 r.	31
Wykres 15. Dzieci i uczniowie cudzoziemcy w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego w latach 2017-2024 (stan na 30.09.)	34
Wykres 16. Struktura dzieci i uczniów cudzoziemskich w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego według kraju pochodzenia lub obywatelstwa w Poznaniu w 2024 r. (stan na 30.09.)	36
Wykres 17. Dzieci i uczniowie uchodźczy w placówkach wychowania przedszkolnego i szkołach w Poznaniu w latach 2022-2025	37
Wykres 18. Liczba ludności i liczba studentów w Poznaniu	39
Wykres 19. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym)	41
Wykres 20. Struktura studentów zagranicznych studiujących w Poznaniu (w trybie stałym) według obywatelstwa w roku akademickim 2024/2025	42
Wykres 21. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej	43
Wykres 22. Struktura studentów zagranicznych studiujących w Poznaniu w ramach wymiany czasowej według obywatelstwa w roku akademickim 2024/2025	44
Wykres 23. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000–2024 w tys. osób	47
Wykres 24. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w 2000 i 2024 r. w tys. osób	48

Wykres 25. Dynamika liczby ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2024 (2000=100).....	49
Wykres 26. Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej	50
Wykres 27. Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej	51
Wykres 28. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej	52
Wykres 29. Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej.....	53
Wykres 30. Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej.....	54
Wykres 31. Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000–2024	55
Wykres 32. Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2024 r.....	56
Wykres 33. Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2024 r.....	57
Wykres 34. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2024 r.	58
Wykres 35. Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000–2024	59
Wykres 36. Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000–2024.....	60
Wykres 37. Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000–2024	61
Wykres 38. Prognoza demograficzna GUS-u dla Poznania według wariantów do 2060 r. – ludność ogółem	62
Wykres 39. Prognoza demograficzna GUS-u dla produkcyjnych grup wieku w Poznaniu do 2060 r.....	63
Wykres 40. Prognoza demograficzna GUS-u dla aglomeracji poznańskiej do 2060 r. – ludność ogółem	64

Rysunek 1. Liczba mieszkańców Poznania	1
Rysunek 2. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w 2024 r.	5
Rysunek 3. Liczba dzieci w wieku odpowiadającym poszczególnym szczeblom edukacji w 2024 r.	6
Rysunek 4. Udział osób w wieku 65 lat i więcej wśród mieszkańców Poznania	9
Rysunek 5. Udział osób w wieku 80 lat i więcej wśród mieszkańców Poznania w 2024 r.	9
Rysunek 6. Przewidywane średnie dalsze trwanie życia w Poznaniu w 2024 r.	13
Rysunek 7. Liczba małżeństw i rozwodów na 10 tys. mieszkańców w 2024 r.	15
Rysunek 8. Udział mieszkańców Poznania z wykształceniem średnim/policealnym lub wyższym według NSP 2021	18
Rysunek 9. Liczba osób dojeżdżających do pracy do Poznania w 2021 r. według GUS-u	23
Rysunek 10. Udział przyjeżdżających do pracy w Poznaniu w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.	24
Rysunek 11. Liczba osób dojeżdżających do pracy do Poznania z wybranych gmin powiatu poznańskiego w 2021 r. według GUS-u	25
Rysunek 12. Udział wyjeżdżających do pracy z Poznania w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.	26
Rysunek 13. Liczba mieszkańców według GUS-u i danych mobilnych na koniec 2024 r.	27
Rysunek 14. Liczba cudzoziemców mieszkających w Poznaniu w 2024 r.	28
Rysunek 15. Liczba obcokrajowców zameldowanych w Poznaniu w 2024 r. (TOP 8)	31
Rysunek 16. Liczba uczniów z obywatelstwem innym niż polskie rozpoczynających naukę w szkołach w Poznaniu w 2024 r.	34
Rysunek 17. Najliczniejsi obcokrajowcy wśród uczniów w 2024 r.	35
Rysunek 18. Liczba studentów w Poznaniu w roku akademickim 2024/2025	39
Rysunek 19. Udział mieszkańców w podziale na dawne delegatury Poznania według GUS-u	45